

SYNOPSIS CHRONICÆ

ORD. MIN. S. P. FRANCISCI CONVENTUALIUM.

QUÆ

PER SUPERIOREM GERMANIAM DIVÆ ELISABETHÆ
SACRA EST.

§. I.

*De Ortu Ordinis Minoritici, legitima post Sanctum Patriarcham
Franciscum Ministrorum Generalium successione, Capitulis, Electionibus, &
Gestis.*

1182. B. Franciscus Assisii, Civitate Vallis Spoletanæ in Umbria natus,
1206. Patri, mundo valedixit, vitæ formâ totus, atque Habitu mutatus.
1207. Restauratis antè tribus Ecclesiis, Rivitorti ædiculâ primò diversatus,
1208. Primos hîc socios ascivit, iisque religioso more, bienniò conversatus,
1209. Regulam hîc primam scripsit, cum dilectis 12 Discipulis Romam meditatus,
1210. Ab Innocentiò III. Papâ, vivæ vocis oraculò, quò & Ordo confirmatus,
Regulam, quam primus Ipse professus, approbatam reportavit.
1211. Ecclesiam S. Mariæ Angelorum, acceptabilem sibi Portiunculam obtinuit;
1212. Hic Assisensem Virginem illam nobilem claram religioso Habitu induit.
1213. Desideriò lucrandi animas, & pro Christo martyrizari, Saracenorum oras petiit.
1214. Dispositione divina regressus, Lucernam Helvetiæ divertens, aliquantisper substitit.
1215. Ad Lateranense Concilium, ubi 2dò prima ejus Regula confirmata, se contulit.
1216. Primus Generalis Minister ipsemet S. Pater, & Fundator Ordinis, quem instituit.
imùm Generale Capitulum Assisii celebravit.
1217. Eremum sacrum Carcerum, priori annò ab Abbate Subasiano concessam, incoluit;
1218. Hac in Palæstra Religiosos Fratres spiritualia exercitia Magister edocuit.
1219. 2dò Capitulo, storearum dictò, Assisii, aliis aliò dimissis, ipse Syriam repetiit.
1220. B. Berardus cum Sociis 4. Fratribus in Africa, Marochii martyrium subiit.
1221. S. Pater è Syria redux, 3tium Ordinem Pœnitentium proutroque Sexu instituit.
1222. Indulgentias in Ecclesia Portiunculæ plenarias à Christo Pœnitentibus obtinuit,
Quas & Christi Vicarius anno sequenti comprobavit.
1223. Regulam à S. Patre ad 12. Capita compendiatam Honorius III. Bullâ confirmavit.
1224. Christus Seraphicum famulum suum B. Franciscum in M. Alverniæ stigmatizavit.
1225. Signatus Pater Regnum Neapolitanum prædicando, & mira operando peragravit.
1226. Assisii, ad ædiculam suam Portiunculæ deportatus, 4tò Octob. in cælum migravit.
1227. B. F. Daniel, Minister Calabriæ, cum 6 Fratribus in Mauritania Martyr agonizavit.
1228. Gregorius IX. Summus Pontifex B. P. Franciscum Assisii solennissimè canonizavit.
Primùmque novæ Basilicæ lapidem consecravit.
1227. *Generalis primus.* post S. Patrem, & primò post obitum ejus Capitulò, electus
est F. Elias Cortonensis: Hic aunò 1211. à S. Patre ad Sac. Ordinem susceptus, bina
vice suus Vicarius constitutus, annò 1230. Generalatùs officio absolutus; 1233. reele-
ctus, à Papa Gregorio IX. confirmatus; 1239. ab hoc eodem iteratò depositus; 1244.
Ministerium denuò ambiens, ab Innocentio IV. meritò repressus, ad Imperatorem Fri-
dericum II. refugiens, annò 1253. Cortonæ in Patria pœnitens tandem è vita decessit.
1230. *Generalis 2.* F. B. Joannes Parens, Florentinus, Eliæ locò, Romæ est electus,
postquam Assisii acta est translatio S. Patris ubi hòc eòdem annò congregatis ad Capitu-
lum generale 2000. Fratribus, venerandum corpus Beatissimi P. Francisci, ex Ecclesia
S. Georgii celeberrimè translatum fuit ad collem Paradyfi, Basilicam ei paratam, quam
Papa Gregorius IX. à se consecratam Bullâ in Laterano datâ 10. Cal. May hujus anni,
statuit Ordinis Caput haberi, & Matrem.
1231. B. Antonius qui annò 1195. Ulyssiponæ in Lusitania natus, 1210. Canonicus
Regularis factus; & annò 1221. Frater Minor, meritùs & miraculis celeberrimus hòc annò
1231. ætat 36. Paduæ obiit sanctissimè: 1232. Canonizatus solennissimè. Annò 1231.
Collect. Script. Monast. Tom. VI. Y y 2 B. Be.

B. Beneventus Nobilis Eques, à S. Patre ad S. Ord. susceptus, F. Laicus, obiit Corneti in Apulia.

1233. *Generalis* reassumptus Elias, Basilicæ Assisiensis Promotor laudem promeruit, sed Fratrum Regulæ Zelantium persecutor malè adiit: usquedum resipuit.

1239. *Generalis* 3. F. B. Albertus de Pisis, Etruscus. 15. May electus, eòdem annò die 8. Septemb. magno Gregorii IX. Papæ, ac Ordinis luctu defunctus.

1239. *Generalis* 4. F. Haymo Anglus, eòdem mòx annò, initiò Nov. suffectus, declarandam dedit Regulam F. Alexandro de Ales, aliisque tribus Ordinis Doctoribus: ipse Missale ac Breviarium Romanum correxit S. Bonaventuram ad Sac. Ordinem suscepit: Fratres Laicos ad officia Superioratùs inhabilitavit observantiæ regularis Zelator, & Communitatis Observator. Sub eo superioris Alemanniæ Provincia separata est, & nostra est Argentinensis dicta.

1239. B. Cæsius Spirensis ab ipso S. Patre ad Ordinem cooptatus, 1219. ab eo Teutoniæ institutus Minister primus, ab Elia reelecto Generali malè habitus Assisii Carceratus bienniò, Victor in Cælo est coronatus, quò elatam ejus animam in mentis excessu Papa Gregorius conspexit. Ab eo Fratres rigorem primitivi Ordinis Zelantes, ad annos circ. 60. dicti sunt Cæsareni.

1244. *Gen.* 5. F. Crescentius Æsinus è Piceno, turbatum vidit Ordinem: Fratres alii Zelantes institerunt Sancti Patris austeritatibus, alii verò de communitate vitam amplexi sunt mitiorem, quin tamen ab Observantia Regulæ recesserint.

1247. *Generalis* 6. F. B. Joannes Parmensis, Romæ locum, Ara Cæli dictum, aliosque favores obtinuit ab Innocentio IV. qui Fratribus Communitatis apposite per Bullam 1250. Conventualium dedit. 1252. S. Rosa Viterbiensis, Tertiaria Conventualis; & anno 1253. S. Clara Assisiensis obiit.

1256. *Generalis* 7. S. Bonaventura Balneo-reginus Etruscus, qui annò 1221. natus; 1243. Ordinem ingressus; 1253. cum D. Thoma Aquinate Parisiis Doctor creatus, Generalatu Ordinis insignitus, sub tribus Pontificibus, Alexandro IV. Urbano IV. & Clemente IV. functus 18. annis 1272. Cardinalis & Episcopus Albanensis à Gregorio X. creatus, bienniò post Lugduni, annò 1274. luctu Ecclesiæ, & Ordinis, durante Concilio defunctus est.

1260. Generale Capitulum celebravit Narbonæ, dehinc & alibi quatuor, in quibus plurima pro bono, ac decore Ordinis statuit; ut cultus divini frequentiam; Rubricarum & Cæremoniarum Observantiam, salutationis Angelicæ cum signo campanæ devotionem; Immaculatæ Conceptionis B. V. Mariæ Festivam celebrationem; studiorum promotionem, Disputationem, Habitùs Religiosi pariformitatem, Regulæ observantiam, ita quidem, ut citra paupertatis Franciscanæ violationem rigorem ejus mitigari petierit à Papa Clemente IV. promovendorum studiorum causâ. In id totus incubuit, & Boni publici rationem, ne Communitatis unitas à paucis reformantibus scinderetur.

1274. *Generalis* 8. F. Hieronymus Asculanus S. P. Francisci olim Discipulus, ac familiarissimus; actum est sub eò severius cum singularistis & Reformatoribus. Hic Nicolai III. Papæ Legatus ad dissidentes Hispaniarum, & Galliarum Reges; 1278. Cardinalis creatus; 1288. Summus Pontifex, dictus Nicolaus IV. Fratribus Conventualibus per Bullam concessit eleemosynas Portiunculæ concessit: 1292. vitâ & sanctitatis famâ, decessit. Sepultus Romæ ad Mariam Majorem.

1276. Vice-Dominum Placestinum Cardinalem, Episcopum Prænestinum Frat. Minorem fuisse non nisi unius Diei Papam, notat, vetustissimum Ecclesiæ Cathedralis Placentinæ Diarium. Viterbii mortuus, & in Ecclesia Ffr. Min. sepultus. Supra memoratò annò S. Beneventus Episcopus Auximi in Piceno ut Frater Minor obiit.

1279. *Generalis* 9. F. Bonagratia à S. Joanne, Bononiensis. Hic annò 1282. celebrandum Argentinæ indixit Generale Capitulum, ad quod comparuere Provinciales 33. Fratres 700. Episcopi 4. scilicet Conradus Argent. Conradus Probus Episcopus Tullensis; Henricus de Isna Algojus Episcopus Basileensis, postea Archi-Episcopus Moguntinus. Albertus Insulanus, Suffrag. Argent. Omnes isti Ordinis Minoritici. Etiamque interfuit Rudolphus Archidux Austriæ Rudolphi I. filius, cum pluribus Principibus. Ex tunc ibi 37. Capitula Provincialia fuerant celebrata. Præfatus Generalis acceptavit Privilegium Martini IV. Concedentis bona in Communi. Ipse Avinione mortuus est sanctissimè.

1285. *Generalis* 10. F. Arlottus de Prato, Thuscus, primus ipse Bibliorum Concordantias edidit. Post mensium undecim Gubernium Parisiis obiit.

1287. *Generalis* 11. F. Mathæus de Aquasparta: Author fuit sequentiæ funeralis: Dies iræ &c. Cardinalis titl. S. Laurentii in Damaso, Romæ obiit 1302, in Ara Cæli sepultus.

1289. *Generalis* 12. F. Raymundus Gaufredi, Gallus, Reatae in praesentia Papae Nicolai IV. & duorum Cardinalium, trium horum Conventualium fuit electus.

1294. Orti sunt Coelestini, quorum antesignanus fuit Fr. Conradus Offidanus. Captata occasione a Papa Coelestino V. facile impetrarunt, ut a Communitate separatis eremitice liceret vivere. Exinde non amplius Fratres Minores, sed pauperes Eremitae, Fratres Coelestini maluerunt appellari. De quibus, etiam ut Eremitae 1302. Clarenii, sub obedientia Episcoporum sub alio ac penitus Franciscanorum habitu diverso prodierunt.

1296. *Generalis* 13. F. Joannes a Muro Picenus. Sub eo S. Ludovicus Caroli II. Reg. Siciliae filius, qui anno 1275. natus; 1288. Obses in Hispania per septennium; reversus anno 1297. Frater Minor factus, & Episcopus Tolosanus. 1299. sanctissime obiit. Canonizatus 1313. anno vero 1297. Ludovicus Rex Galliae 3tii Ordinis fuit Canonizatus: quod etiam anno obiit S. Margaritha de Cortona inter Ss. relata a Benedicto decimo 3tio.

Saeculum 2. S. Ord. Anno 1300. 1. Febr. obiit B. P. Andreas de Comitibus, Anagninus F. Min. Conv. Anno 1724. 15. Febr. ab Innocentio XIII. inter Beatos recognitus, officio & Missa honoratus.

1304. *Generalis* 14. F. Gonsalvus de Ulyssipona Lusitanus aequae ac Praedecessor erat paupertatis amator, simulque Communitatis defensor contra Fratres adversantes. Siquidem in Capitulo Generali Tolosae anno 1307. congregatis 990. Fratribus ex diversa Regulae Observantia, & interpretatione, oborta est magna turbatio aliis pro rigida paupertate, aliis pro obedientia potius integritate Zelantibus. Causa haec in Concilio Vienensi in Gallia sub Clemente V. acrius agitata, decisa est suffragio Patrum, nempe sufficienter modum vivendi Communitatis Ordinis ad veram S. Francisci Regulae Observantiam. Sub haec tempora B. Joannes Duns Scotus, qui anno 1274. natus, quando mortuus Doctor Seraphicus S. Bonaventura, Doctor Subtilis floruit 1308. Coloniae obiit.

1309. B. Angela de Fulgino vid. 3tii Ord. ejusdemque promotrix in Caelum transiit.

1313. *Generalis* 15. F. Alexander ab Alexandria: Hic, ut jam ante in Concil. Vien. 1311. Communitatem Ordinis, contra quoscumque tumultarios defensavit, tanto nunc impensius, reducendis erroribus allaboravit. Alii ad obedientiam redierunt, alii refractarii, simulatione perfectioris vitae in varias sectas abierunt.

1316. *Generalis* 16. F. Michael Casenas, optimè reformatum suae Religionis corpus vidisset, nisi pessimè ab Ecclesiae capite demum defecisset. Electus hoc ipso anno Papa Joannes XXII. Curam habuit Ordinis Communitatem; cujus auctoritate proscripti sunt fraticelli Narbonenses; Bizochi, quorum Caput F. Hermannus Bizochus jussu Bonifacii VIII. exhumatus, & crematus est ut haereticus; Item Beguardi, Beguinae, Clarenii, cum Coelestinis, & quibusvis extra Communitatem, ac obedientiam Generalis degentibus. Egit hoc in negotio minoritico multum Pontifex, maximè contra Zelantes, qui obedientiam declinantes anno 1275. contentiosiores effecti, declarationibus Gregorii X. protervè oblocuti, Papae auctoritatem moderandi Regulam temerè denegarunt: anno 1289. rursus insurgentes, Ordinem injustè diffamarunt, quos Nicolaus IV. puniendi mandatum dedit Generali. Quos nunc Joannes XXII. in Bulla Incip. Gloriosam Ecclesiam &c. intulit viperarum partus, superstitiosos, Discolos, temerarios, mendaces, hypocritas, seductores, & merè vanitatis homines, qui immeritò se solos de Observantia jactarent, Ordinisque communitatem de transgressione damnarent: & hi modò magis ac magis insanientes, in plures etiam prolapsi errores, ac haereseis, excommunicati sunt, & exterminati, & extincta eorum secta anno 1318.

1321. Occasione Narbonae capti Beguardi cujusdam, orta est inter Ordines Praedicatorum & Franciscanorum Controversia de Christi & Apostolorum paupertate in terris. Multis agitata est hoc objectum disputationibus; Pontificem Ordini nostro, ac Generali Ministro fecit offensum, ut propterea renuntiaverit ille Dominio rerum minoribus oblatarum & concessarum. P. Generalis in disgratia Summi Pontificis ab eo despectens, denique ad Ludovicum Bavarum Imperatorem, cum F. Guilielmo Ockam refugit, anno 1328. Monachii exul. obiit, anno 1342.

1327. S. Rochus ad montem Pessulanum in Gallia Narbonensi obiit, quem Annales Franciscani, & Paulus III. Papa 3tio Ordini adscribunt.

1329. *Generalis* 17. F. Gerardus Odonius, Gallus, electus Parisiis sub Praesidio Cardinalis Bertrandi. Sub hoc Generali F. Joannes de Vallibus Ordinem ingressus anno 1325. & anno 1334. a Praefato Generali petiit, & obtinuit licentiam, in Brulliani montis eremitorio habitandi, initium dedit, ut scribit P. Fortunatus Hueber in Menologio Regulari Observantiae, quem & Observantium Fundatorem appellat. Quietam quidem vitam duxit, & quievit in pace, Anno 1351. Gerardus post absolutionem ab Officio Generalis in Capitulo Assisiensi a Benedicto XII. creatus fuit Cardinalis, deinde Episcopus Catanensis, deinde missus Legatus Apostolicus in Bosniam, ubi sex Custodias nostri

Ordinis instituit, deinde missus in Hungariam ad convertendos Hæreticos. Factus pō-
stea Patriarcha Antiochenus. Tandem obiit 1348. epidimiâ illâ Generali extinctus, quâ
ferè univèrsus Orbis magna saltem ex parte interiit.

1330. F. Petrus Corbarius, Petri Cathedram ex Ara Cœli temerè conscendit, Ro-
mæ anno 1328. à Ludovico Bavaro Imp. contra Papam Joannem XXII. factus Antipapa,
Coronatione mutua, jam pœnitens ad cor rediit, & sublato schismate, Avenione anno
1333. quievit in pace. Anno sequenti & Pontifex Joannes obiit. Circa hæc tempora
Siciliæ Rex Robertus, & Sancia Consors pro Minoritis Loca Sancta Jerosolymorum à
Soldano Ægypti acquisiverunt.

1343. *Generalis* 18. F. Fortanerus Vasallus Gallus in Capitulo Massiliæ celebrato sub
præsidio Fratris Fortanerii Vasalli Vicarii Apostoli in præsencia Cardinalis Eliæ Ord. Min.
fuit electus in Ministrum Generalem ipsemet Frater Fortanerus Vasallus Ss. Theologiæ
Doctor Clementi VI. valde dilectus. Anno sequenti factus est Episcopus Ravennæ. Deinde
Patriarcha Gradenfis. Denique ab Innocentio VI. Cardinalis: rexit tamen adinterim
Ordinem tanquam Vicarius Apostolicus, obiit 1347. ibidem apud Coventuales sepultus.

1348. *Generalis* 19. F. Guilielmus Farinerius Aquitanus in Capitulo Veronæ celebra-
to sub præsidio Fratris Fortanerii Vasalli Archiepiscopi Ravennatis & Vicarii Apostolici
electus in Ministrum Generalem. Rexit Ordinem 9. annis. 1356. ab Innocentio VI.
Creatus Presbyter Cardinalis: Obiit tandem Avenione 1361. & ibidem apud Fratres se-
pultus. 1348. tanta fuit pestis, ut vix tertia Fratrum Pars manserit superstes. Favore
duorum istorum Generalium, & pietate Beati Joannis de Valle Bruliani (qui tamen sub
Obedientia Ministri Generalis, & instructione Patris spiritualis vivere perstitit) Fratres
eremicolæ multum increvère. A Clemente VI. strictioris vitæ facultatem consecuti, ab
Innocentio VI. ad Communitatem reducti. B. Joanni associavit se etiam F. Paulitius
de Trinis Fulginas, à quo incrementum sumpsit Observantium Familia. Obiit autem
B. Joannes de Valle miraculis clarus relinquens plurimos Discipulos, qui declinaverunt
à Ministri Generalis & Provincialis obedientia. Sed facta est Dissolutio hujus Societatis
per Capitulum 46. Generale Assisii habitum, & Approbatio Clementis VI. per Inno-
centium VI. revocata.

F. Nicolaus Lyranus, natione Normanus, genere Judæus, annò ætatis 35. fa-
ctus Christianus, à Generali Raymundo Gaufredi ad S. Ordinem susceptus, obiit 1349.
Eò annò sævissima pestis toto ferè grassata est Orbe. 1351. S. Conradus Comes Placen-
tinus 3tii Ordinis obiit.

1356. *Generalis* 20. Frater Joannes Buchius electus in Capitulo Generali 47 celeb-
rato Barcinonæ sub Præsidio Cardinalis Farinerii Vicarii Apostolici. In hoc Capitulo ad
Summum Pontificem delatus fuit Armacanus Hybernæ Primas indigna scribens contra
mendicantes, quapropter definitum fuit à Summo Pontifice Armacanum esse excom-
municatum, & hæreticum. Hòc annò cogitavit Minister Generalis totam etiam Ger-
maniam visitare, sed in Burgundia obiit Beluæ, ibidem apud Coventuales sepultus.
Interim Cardinalis Farinerius Ordinem gubernavit tanquam Vicarius Apostolicus.

1359. *Generalis* 21. F. Marcus de Viterbio Romanæ Provinciæ Ss. Theologiæ Do-
ctor in Capitulo Genuæ celebrato sub præsidio prædicti Cardinalis Guilielmi Farinerii in
Ministrum Generalem electus. Hòc annò tanta fuit pestis, & se per ordinem terrarum
adedò diffudit, ut plurimi Fratrum pietate & doctrina fulgentes objerint, inter quos &
ipse Cardinalis Farinerius, duo alii Cardinales, duo Archiepiscopi, duo Episcopi, &
in toto Ordine 1547. Fratrum. Capitulum Generale 49. Argentinæ instituit 1362. &
1365. Florentiæ. Qui postea 1366. die 18. Septembris ab Urbano V. creatus fuit Car-
dinalis Diaconus Tit. S. Mariæ in via Lata. Et Protector Ordinis Frater Nicolaus Car-
dinalis ejus locò rexit Ordinem. Interim Pontifex Generalem sæpius pro pace inter Prin-
cipes Christianos ineunda pro legationibus misit. 1. Inter Ducem Saubaudicæ, & Mon-
tisferrati. 2. Inter Florentiam, & Pisam. 3. Fœdus inter quasdam Italiæ terras ad abi-
gendos Ecclesiæ hostes &c. Tandem plenus meritis obiit Viterbii 1369. ibidem sepul-
tus apud Coventuales.

1367. *Generalis* 22. F. Thomas de Frignano. Assisii in Capitulo ad Fœstum Penteco-
stes celebrato Generali 51. sub præsidio Fratris Nicolai Cardinalis & Protectoris tunc
Ordinis electus fuit in Ministrum Generalem dictus Thomas Frignanus Mutinensis Ss.
Theologiæ Doctor ex Provincia Bononiensi Excellens Concionator, qui 1378. ab Ur-
bano VI. creatus fuit Cardinalis: obiit Romæ 1380. & ibidem sepultus. Sub isto Ge-
nerali sumpserunt Observantini incrementum sui instituti. Quidam Frater Minor nomi-
ne Paulus de Trincis, natus è nobilissima progenie olim è Suevia in Italiam translata
sub Imperatore Friderico Barbarosa; annò 1323. à Coventualibus ad S. Ordinem sta-
tumque Laicalem susceptus, anno 1368. à Generali Frignano Licentiatus, habitare pau-
cis cum Sociis, à Communitate segregatus in locis solitariis; annò 1380. aucto propo-
modum

modum Sodalitudo, Pater est factus Familias, quæ successu temporis Italiâ, Galliâ, Hispaniâ, Germaniâ, Poloniâ, Hungariâ, & ferè toto Orbe diffudit. Ortum, & progressum ita recenset eorum Annalista Wadingus ad annum 1375. N. 44. Fratres Eremitiorum è Regione dicebantur, qui loca illa deserta, & solitaria Eremitoria nuncupata sub disciplina F. Pauli incolebant; sed paulò post defecit hoc nomen, dum ab Eremitoriis ad occupanda etiam, & reformanda majora Cœnobia Conventualium transferunt: Fratres Familiæ tunc dicti. Ipse autem bonus F. Paulus ad pristinum suum Conventum Fulginium reversus inter Fratres Conventuales obiit annò 1390.

Anno 1373. *Generalis* 23. F. Leonardus Giffonensis in Capitulo Tolosæ ad Festum Pentecostes celebrato Fratris Bertrandi Cardinalis Vicarii Apostolici in Ministrum Generalem electus. Iste Generalis Fratri Paulutio sic dicto Observantium Antesignano multa præstitit Beneficia & privilegia in detrimentum, & præjudicium Ff. Conventualium. 1376. creatus ab Urbano VI. Cardinalis obiit Avenione apud Minores sepultus. 1376. Aquilæ in Regno Neapolitano celebrato fuit Capitulum sub præsidium dicti Ministri Generalis in hoc Generali Capitulo 54. convenerunt 2000. Fratrum. NB. Eodem annò die 13. Januarii Summus Pontifex Gregorius XI. rediit Avenione Romam cum Sede, quæ antea 70. annis præsentia Pastoris caruit; mortuus denique Romæ 1378. postea Romæ electus Urbanus VI. & simul Neapoli Clemens VII. unde in Ecclesia ortum est Schisma terribile.

1380. *Generalis* 24. F. Ludovicus Donatus Venetus Patricius Ss. Theologiæ Doctor in Collegio Bononiensi, deinde Procurator Ordinis in Capitulo 55. quod Strigonii in Hungaria ad instantiam Ludovici I. Regis Hungariæ Consanguinei S. Ludovici Episcopi celebratum fuit, sub Præsidio Ludovici veneti Vicarii Apostolici electus in Ministrum Generalem, rexit duobus annis. 1381. Cardinalis creatus ab Urbano VI.

1383. *Generalis* 25. F. Petrus de Conzano Ss. Theol. Doctor electus Ferrariæ in Capitulo Generali 56. Sub Præsidio Ministri Generalis Ludovici Donati, Vicarii Apostolici, Cardinalis. Iste Minister Generalis multa Cœnobiola concessit Ff. Observantibus. Post duorum annorum regimen obiit in Monasterio Pistoriensi.

1385. *Generalis* 26. F. Martinus Sant. Georgianus Paduæ in Capitulo Generali 57. Sub Præsidio Cardinalis Ludovici Donati Vicarii Apostolici electus, novellæ Observantinorum familiæ fautor, unicò annò præfuit Ordini Minorum, obiit in Cœnobio novi Castri.

1387. *Generalis* 27. F. Henricus Aferius, Astensis, in Capitulo Florentiæ Generali 58. Præses erat dictus F. Henricus, Vicarius Apostolicus, & ipsemet Præses electus in Ministrum Generalem. Benefactor hic eximius Paulutianæ Familiæ; eidem 15. locis pro reformatione assignatis. Celebrari fecit Capitula Mantuæ, Coloniæ, Arimini, ubi Conclusum fuit, Fratres Paulutianos omnino teneri ad obedientiam, & subjectionem. In Capitulo Assisiensi Generali 62. approbatus fuit Liber Conformitatum S. P. cum Christo à B. F. Bartholomæo Pisano conscriptus. Ab eodem Ministro Generali anno 1402. S. Bernardinus ad S. Ordinem admissus est. Ministerium annis ferè 18. obivit. 1405. obiit nonagenarius Ravennæ, apud Conventuales sepultus.

Sæc. 3. S. Ord. 1405. Generalis 28. F. Antonius Angeli de Pyreto omni scientiarum Genere Clarissimus Doctor fuit electus in Capitulo Generali 64. Monachii ab Italis, Germanis, & Hungaris (Schismate uti Ecclesiæ ita in Ordine) Gallis, Hispanis, & Anglis Guilielmum Janettinum eligentibus. Annò sequenti Coletanorum reformatio cœpit, operâ nempe B. Coletæ, quæ annò 1380. nata in Picadia; Soror dein 3tii Ordinis ad Ordinem S. Clare fuit recepta, ejusdemque instituta Reformatrix, prout & Fratrum; dictorum inde Coletanorum; sed sub obedientia Ministri Generalis Conventualium.

1408. *Generalis* 29. F. Guilielmus Janettinus Etruscus, mortuò post biennium Antonio de Pireto Lusannæ in Capitulo Generali 67. reelectus, & mandante Gregorio XII. officium reassumotum ad annum 1420. perduxit.

1409. Alexander V. 2dus ex Ordine Minoritico ad Papatum assumptus; antea dictus F. Petrus Philargus Cretensis de Candia, sub ipso Ecclesiæ Schismate Benedicti XIII. & Gregorii XII. tribus infulis, ac Purpura ornatus, exin triplici Coronâ mitratus, Petri sedem summam nonnisi 8. Menses tenuit. Annò 1410. 7. May Bononiæ in Coronâ Fratrum Cardinalium sub illis Christi verbis pacem meam relinquo vobis; mortuus, & in Ecclesia Ff. Conventualium fuit sepultus.

1415. Concilio Constantiensi jam cœpto, in præsentia Generalis facta est Ordinis ima Divisio. Fratres de Familiâ, modò de Observantia nominati, à Conventualibus sunt disparati; & tres Provinciæ Gallicanæ scilicet Franciæ, Burgundiæ, ac Turoniæ omhinò avulsæ; quibus dati sunt Vicarii Provinciales: aliis Custodes. Observantibus Fratribus in Italia cessit Portiuncula, simulque Mons Alverniæ;

1421. *Generalis* 30. F. Angelus Salvetti Senensis Ss. Theologiæ Doctor, & Magister Sacri Collegii Bononiensis Vir eloquentissimus, electus in Capitulo Generali 68. Mantuæ. Ab eo S. Bernardinus Senensis in Provincia Etruriæ super observantinos institutus est Vicarius Generalis, qui & prima inter eos studia instituit, formam & ordinem dedit.

1424. *Generalis* 31. F. Antonius de Massa Forolivii in Generali 69 Capitulo electus. Ss. Theologiæ Doctor, Concionator Eximius, Græcis, & Latinis literis admodum eruditus, à Martino V. Summo Pontifice multa pro statu Religionis prospero obtinuit. Sed Fratribus etiam de Familia à Conventibus, & cura Ministrorum recedere, atque seorsim arctiorem vitam ducere licuit. Ipse Generalis factus in Patria sua Episcopus Massanus, à Gregorio XI. missus fuit Viennem Nuncius Apostolicus.

1443. *Generalis* 32. F. Guilielmus à Casalis electus Assisii, interfuit Concilio omnium Gentium celeberrimo Florentiæ, ubi Disputantibus Græcis & Latinis, & ipse maximam doctrinæ suæ laudem reportavit, & fides Christiana communi auctoritate firmata est: missus etiam ad diversos Principes, ut suo Consilio, & prudentiâ eos ad unionem, & Concordiam Sedis Apostolicæ deduceret. Multis tandem laboribus fessus, & ætate gravis Florentiæ 1442. sanctè obiit.

1443. *Generalis* 33. F. Antonius ex nobilissima Rusconiorum familia de Novo-Como electus Paduæ in Generalissimo Capitulo 76. Convenientibus ultra 2000. Fratrum tum ex Conventualibus tum Observantibus, oborto gravi diffidio inter partes, præfatus Conventualis electus est, etiam operâ, consiliô, & suffragiô S. Bernardini Senensis, qui huic juxta S. Regulam canonicè electo Ministro fideliter adhæsit; & obediit, relicto Æmulo F. Alberto à Sarciano, suo quondam Discipulo, qui cùm à Conventualibus transfisset ad Observantinos. Hi modò pro illo stabant accerrimè: ab Eugenio IV. eorum institutus est Vicarius Generalis I. 1427.

1431. Concilium Basileense cæpit. Ea occasione Schismatis & perturbationis fecere suos progressus Patres de Observantia, qui à Concilio illo perturbatâ Bullâ, transeunte ad eos Guardiano Conventuali P. Leonardo Meyer, usurpativè Conventum ibi ab anno 1443. usque ad defectionem urbis à Religione occupaverunt.

1446. Eugenii IV. mandato Generalis Rusconi cedere & tradere debuit Observantibus Romæ Monasterium, Ara cæli dictum, donatum Conventualibus ab Innocentio IV. anno 1248. Et auctoritate Pontificis præfati observantium cætus à Conventualium ordine primævo separatus, & independens factus est, hõc unicò adhuc exceptò, quod illorum Vicarii à Ministris Conventualium Generalibus, ac Provincialibus debuerint confirmari.

1447. Die 6. May Romæ à 17. Cardinalibus in summum Pontificem electus est F. Thomas Lucanus Ord. Min. Conv. Filius Bartholomæi cujusdam chirurgi. Die 19. Martii fuit consecratus. Seditque 8. annis 19. diebus. Assumpto nomine Nicolai V. obiit Romæ 1455. die 24. Martii sepultus ad S. Petrum.

1450. *Generalis* 34. F. Angelus Serpeti, Perusinus, antea Vicarius Generalis, Ss. Theologiæ Doctor electus in Capitulo Generali 78. sub Præsidio summi Pontificis Nicolai V. Qui per Bullam, quæ incipit: Etsi cunctorum Fidelium &c. Fratres Minores ab Ipsi locorum Ordinariis passim ubique molestatos & gravatos erexit. Anno etiam hoc Jubilæi S. Bernardinum Senensem post ejus obitum annò 6to Sanctorum Catalogo annumeravit, & solennissime canonizavit.

1454. *Generalis* 35. F. Jacobus Buffolino Vicarius Generalis, & Apostolicus, Præses Capituli Generalis 79. Bononiæ celebrati, ubi electus ipsemet, qui præsidebat. Obtinuit Bullam à Calixto III. Pontifice, & renovari fecit Nicolai V. ne observantes auferrent nostra Monasteria. Ut Minister Generalis Conventualis unum ex tribus à Fratribus de Familia Observ. sibi proponendis, in Vicarium eorum Generalem pro suo libitu eligeret.

1458. *Generalis* 36. F. Jacobus Sarzuela Hispanus Ss. Theologiæ Doctor Minister Provinciæ Aragoniæ, electus Romæ in Capitulo Generali 81. obtinuit à Pio II. Pontifice Basilicam 12. Apostolorum Romæ. Neutralistæ surrexerunt in Ordine, nec Ministro Conventualium, nec Vicario Observantium parere volentes. 1463. B. Catharina Bononiæ obiit.

1464. *Generalis* 37. F. Franciscus de Ruvère, Savonensis Ligor, Perusii 20. May electus omnium gratulatione, cui ingens processio 400. Fratrum cum B. Jacobo de Marchia à loco S. Mariæ Angelorum usque Perusium obviam venit: Cardinalis postea creatus, & anno 1471. Romæ à 17. Cardinalibus Pontifex electus, nominatus Sixtus IV. fedit annis 13. diebus 5. anno 1484. die 12. Aug. Septuagenarius Romæ obiit.

1469. *Generalis* 38. F. Joannes Zanettus Uttinensis Ss. Theol. Doctor. Minister Provinciæ S. Antonii, Procurator Ordinis Vicarius Apostolicus, electus in Ministerium Generalem

vestis in Capitulo
Regem, tunc etiam
archiepiscopus
sub eo Amadeo
prope. Nonam propaga fuit
provinciarum secretorum.

Novo statuti in Or
anno 1194. memo

Gregorio IV. Sicut IV.

concedit cum aliis Leone X.

Genoia 17. F. Franciscus

Magister Collegii Bononiensis
Universi in Capitulo Ge
nensi 153. ab obiit à Surt
in Albi; Precofite fe
citus de Produr pro temp
procuravit. max in Univer
Academiæ caput Co
in Hispania.

conventi de observantia mul
sit suam naturam obtinendo
Collegio favente. Ordine
procurator Bonifacius de Ceva
Provincia Burgundie Provincia
difficillimas rationes coram I.

S. Osk. 1920. Gen. 40. 1
Procurator Ordinis, & Min
Ancian Patrum de Observ

antum prout Reformatio d
nisti Discipulus, diffusis p
Genoia 21. F. Raynaldus

hunc celebrato sui præsid
à Marco Patriarcha Aquile
Provincia Istriæ viitavit. P
in itoetorian, & frugali
tatum tantummodo 4. annis

Julio II. cum creavit Arc
Genoia 22. F. Philippus

innotabilis, & hinc vici
liberanda sepulchra à Julio
præsidio prædicti E. D.
vici, ob cujus obitum d
14.

Genoia 23. F. Bernardus
electus, Vir docti
Bononiensis, Punishmenti
divina Divisorem, exple
centesimæ Quæri ibidem

in Conventu Ara Cali
F. Christophorum Noma
Genoia, Coletani, Amade
semin transferre ad statum O
m in mare instituerunt cele
genoia electione. Inæl,

Genoia 24. electus est F.
Summo Provincia confini
Genoia in Grecia.

Genoia 25. F. Antonius
suple pariter ab eode
Genoia 1715. Episcopus in
Genoia 26. F. Joannes
electus in Ministerium
Genoia 1717.

Generalem Venetiis in Capitulo Generali 87. Missus Legatus à Sixto IV. Pontifice ad Ferdinandum Regem, bina etiam legatione ad Senatum Venetum probè functus fuit. Rexit 6. annis, factus Archiepiscopus Thebanensis, Episcopus Tarvisinensis &c. Obiit Tarvisii 1483. Sub Eo Amadæorum Congregatio, quæ annò 1460. Mediolani nata est, anno 1472. Romam propagata fuit per B. Amadæum F. Laicum Conventualem, postea Romæ consecratum Sacerdotem.

1474. Nova succrevit in Ordine Congregatio Acclarenorum, distincta quidem ab ea, de qua sub anno 1294. memoratum, & suum anno 1302. habuit ortum. Hæc verò sub Habitu Seraphico à Sixto IV. Conventualibus, prout & Amadæorum subjecta, & post utraque cum aliis à Leone X. unita est corpori Observantium.

1475. *Generalis* 39. F. Franciscus Nanis cognominatus Samson Brixienfis Ss. Theologiæ Doctor, & Magister Collegii Bononiensis, Minister Terræ Sanctæ electus in Ministrum Generalem Urbini in Capitulo Generali 87. Sub ejus regimine anno 1482. S. Bonaventura post annos 208. ab obitu à Sixto IV. Pontifice Canonizatus fuit sollemnissime: id actum Dominica in Albis; Pentecoste sequenti Capitulum Generale celebratum Brixiae. Ubi P. Conradus de Pondorff pro tempore Lector Argentinensis pro Laurea Doctoratûs plausibiliter disputavit, mox in Univerfitate Paduana promotus.

1489. Recollectorum cœpit Congregatio, quæ fuit observantismi reformatio, per F. Joannem à Popula, in Hispania. 1531. à Clemente VIII. confirmati, per Galliam propagati.

Patres verò de observantia multorum Principum favorem, & recommendatitias pro Generali ad suum nutum obtinendo impetrarunt. Sed Summo Pontifice cum univérso Cardinalium Collegio favente Ordini nostro Observantes à desiderio suo sunt alienati. Hoc Tempore Bonifacius de Ceva, Minister Franciæ maximoperè studuit 3. illas Franciæ, Turoniæ, Burgundiæ Provincias ad obedientiam nostri Generalis reducere, in quem finem efficacissimas rationes coram Ludovico XII. Galliæ Rege adduxit.

Sæc. 4. S. Ord. 1500. Gen. 40. F. Ægidius Delphinus Amerinus Ss. Theologiæ Doctor. Procurator Ordinis, & Minister Orientis electus Interamne in Capitulo Generali 95. Amicus Patrum de Observantia, apud quos in Conventu S. Mariæ novæ obiit. Discalceatorum prodiit Reformatio è Recollectis, per F. Joannem de Quadalupe Joannis à Popula Discipulum, diffusa per Hispanias.

1506 *Generalis* 41. F. Raynaldus Gratianus de Calignola Ss. Theologiæ Doctor in Capitulo Romæ celebrato sub præsidio Eminentissimi Domini Dominici Grimani Veneti Cardinalis S. Marci Patriarchæ Aquilensis Protectoris totius Ordinis electus. Ipse autem Minister Generalis statim visitavit Provincias Franciæ, ubi plures Conventus recuperavit, & ad obedientiam, & frugalitatem reduxit, visitavit quoque utramque Hispaniam, rexit Ordinem tantummodo 4. annis; nam ob egregia ejus pro Religione exhibita opera Pontifex Julius II. eum creavit Archiepiscopum Ragusinum.

1510. *Generalis* 42. F. Philippus Bagnacaballensis Ss. Theologiæ Doctor functus antea omnibus dignitatibus, & binâ vice Provincialatu Bononiensi, ad ardua negotia pro fide orthodoxa subeunda sapius à Julio II. Summo Pontifice assumptus, & in Capitulo Generali 98. sub præsidio prædicti E. D. Cardinalis in Generalem electus, 2do sui ministerii annò mortuus, ob cujus obitum doluit Religio non tantum Seraphica, sed & Romano Catholica.

1515. *Generalis* 43. F. Bernardinus à Chero Pedemontanus in Capitulo Generali 99. Assisii celebrato electus, Vir doctrinâ & morum honestate præclarissimus, Magister sacri Collegii Bononiensis, Pœnitentiarius in Ecclesia S. Petri Romæ Generalis ultimus ante plenam Ordinis Divisionem, expletis optimi Pastoris partibus, celebratò 1516. Capitulò Generali centesimò Cherii ibidem 1517. obiit. Eodem annò sub Leone X. Patres de Observantia in Conventu Aræ Cœli, Electoribus recens creatis primum Generalem suum elegerunt F. Christophorum Numajum de Forlivio, sub cujus Regimen sublati nominibus, Clareni, Coletani, Amadæi, Recollecti, Discalceati, reducti sunt. Conventuales nolentes transire ad statum Observantium, mox approbante Summo Pontifice Capitulum ex more instituerunt celebratum in Conventu suo ad 12. Apostolos, ubi legitima & canonica electione, lineâ, & justâ successione.

1517. *Generalis* 44. electus est F. Antonius Marcellus Cherinus Dalmata, statimque ab ipsomet Summo Pontifice confirmatus, rexit Ordinem vix unò annò, & factus est Episcopus Patrensis in Græcia.

1518. *Generalis* 45. F. Antonius Sascolinus Florentinus electus Bononiæ in Capitulo Generali 102. & ipse pariter ab eodem Pontifice immediatè confirmatus, creatus à Clemente VII. anno 1525. Episcopus in Calabria.

1524. *Generalis* 46. F. Joannes Vigerius Januensis in Capitulo Spoleti habito ipsemet Præsides electus in Ministrum Generalem. Ss. Theologiæ Doctor, Vicarius Generalis

ralis, & Apostolicus, Vir probus, & maximæ æstimationis, Legatus ad Imperatorem pro componenda pace. Rexit annis 5. postea factus Episcopus in Asia.

1525. F. Mathæus Bascius, Picænus Observantiæ professus, anno ætatis 30. reformatione sua Capucinismo fecit initium; ut proin Capucinatorum familia sit filialis Observantium, sicut horum filialis est Conventualium. Illa tamen Observantium Gubernio nunquam, sed aliquamdiu Ministro Generali Conventualium subdita, & sub eorum auspiciis tutata degebat. Ubi etiam liquet ex Bulla Clementis VII. à quo confirmati anno 1528. accepere facultatem eremitico more barbam deferendi, & Caputio pyramidalis sese distinguendi.

1534. *Generalis* 47. F. Jacobus Antonius Anconitanus Præses Capituli Generalis 105. Mediolani antea Procurator Ordinis, postea, & ipsemet Generalis, factus à Paulo III. Episcopus Martiranus, cum eandem Ecclesiam 22. annis sedulo gubernasset, cultu, & opibus auxisset. Sub Completorio recitato perveniens ad verba: in manus tuas &c. Deo commendavit Spiritum suum, sepultus ibidem in Ecclesia Cathedrali. 1563.

1536. Capucini sub Paulo III. Pontif. facultatem obtinuerunt eligendi sibi Vicarium Generalem; eum tamen Generali Conventualium pro confirmatione præsentandum, quod & factum usque ad annum 1619. quò proprium nacti sunt Generalem ab aliis independentem.

1537. *Generalis* 48. F. Bernardinus Laurentius Spada Bononiensis Ss. Theologiæ Doctor ejusdem sacri Collegii Vir & litteris, & moribus ornatissimus, electus Romæ in Capitulo Generali 106. factus Episcopus Calvensis obiit Neapoli ad S. Claram sepultus.

1543. *Generalis* 49. F. Bonaventura Pius, UMBER Ss. Theol. Doctor, Vir tunc temporis in eloquentia non habens æqualem, in rebus gerendis facili, prudenti, & intrepidò pollebat ingenio: In Capitulo Generali 110. Anconæ præsidebat, & eligebatur in Generalem. Rexit annis 6. & factus est Episcopus Aquensis. Obit Eugubii 1561.

1545. Tridentinum Concilium à Paulo III. Pontifice indictum, solemniter celebrari cœpit. 1563. 4. Dec. sub Pio IV. finitum. Sessione 25. Sac. Synodus definiit, & Religiosis mendicantibus, qui ante hac omnes ex Regula & Constitutionibus suis reddituum incapaces erant, Bona immobilia possidere concessit, exceptis (ut verba sonant) S. Francisci Fratribus Capucinis, & Minoribus de Observantia. Interfuerunt dicto Concilio Octavianus Præconius Messanensis Archiepiscopus Julius Magnanus Placentinus Episcopus Calven. Ord. M. Con. nec non Antonius de Sapientibus Generalis cum 16. Theologis. Et F. Michael de Medina Theologus Philippi Regis Hispan. Catholici.

1549. *Generalis* 50. F. Jacobus Passeri de Monte Falco Ss. Theol. Doctor Vir sanè probatæ vitæ. Assisii in Capitulo Generali 110. electus. Obit post biennium Urbini 1551.

1553. *Generalis* 51. F. Julius Magnanus Ss. Theologiæ Doctor, Vir mitis, in Generali Capitulo 111. cui præsidebat, electus, post 7. annorum regimen factus Episcopus Calvensis. Obit Theani in Campania.

1559. *Generalis* 52. F. Joannes Antonius Cerviensis electus Assisii in Capitulo Generali 113. Post regimen 4. mensium obiit Romæ, Vicarius Apostolicus in ejus locum fuit substitutus F. Antonius à Sapientibus.

1562. *Generalis* 53. F. Antonius à Sapientibus de Augusta prætoria Sabaudus Ss. Theol. Doctor, Vir facili ingenio, & animo eleganti, studiis apprimè addictus, electus Mediolani in Capitulo Generali 114. Plurima bona Ordini præstitit, visitaturus Hispaniam obiit, cui successit Vicarius Apostolicus F. Felix Perettus Procurator Ordinis summa pietate, & gravitate ultra biennium Ordinem rexit. Hic in Piceno natus, domo (ut dicere solebant) illustri. Puer duodennis Asculi à Conventualibus susceptus, Ordinem suis dotibus, scientiis, & virtutibus illustravit. Annò 1570. à Pio V. Episcopus Agathensis, tum Cardinalis factus; denique post obitum Gregorii XIII. Anno 1585. Pontifex maximus, quadraginta duorum Patrum suffragis electus, nomine Sixtus V. Felix antè in sæculò & ordine Minoritico, felix & regimine Pontificio, quò tamen non nisi annos 5. menses 4. dies 8. functus anno 1590. Romæ de qua meritus optimè, defunctus.

In cujus Gentilitium simul & Pontificale Scutum positum fuit hoc doctum Epigramma.

*Sunt alti montes, altus Leo, Sydus & altum;
Corde tamen Sixti Mons, Leo, stella minor.*

1568. *Generalis* 54. F. Joannes Taneredi de colle, Etruscus Ss. Theologiæ Doctor Romæ in Capitulo Generali 116. electus, nonnisi 4. Mensibus præfuit, mærore Confectus obiit Romæ in S. Patris Vigilia. Voluit eo tempore Pius V. Conventualium, & Observantium instituta unire, sed prudentissimorum, & Doctissimorum Virorum Consiliis à proposito destitit. Conventuales Hispania sunt exterminati. Gregorius XIII. in Bulla,

Bulla, quæ incipit. Sane dudum anno 1581. edita testatur in Hispaniis tempore S. Pii V. falsis suggestionibus paulò duriùs cum Fratribus Conventualibus actum fuisse.

1571. *Generalis* 55. F. Joannes Picus de Serra Petrona Picænus Pio V. maximè Charus, electus Camerini in Capitulo Generali 117. post 5. annorum regimen, & mensium 6. obiit Serræ.

1574. *Generalis* 56. F. Petrus Antonius Camillus de Nuceria Ss. Theologiæ Doctor Vicarius Apostolicus electus Assisii in Capitulo Generali 119.

1581. *Generalis* 57. F. Antonius Fera è Plano Etruscus Ss. Theologiæ Doctor, Viscitator Apostolicus, postea Vicarius Generalis, electus Pensii in Capitulo Generali 120. regimine austerus, factus à Gregorio XIII. Episcopus Maricanus in Lucania.

1584. *Generalis* 58. F. Clemens Bontadosius de Monte Falco Ss. Theol. Doctor, Minister Provinciæ S. Francisci & Præses Capituli Generalis 121. Bononiæ, & electus in Ministrum Generalem factus postea à Sixto V. Episcopus Neocastrensis.

1587. *Generalis* 59. F. Joan. Evangelista Forcianus in urbe Ascoli celebratum fuit Capitulum Generale 122. ubi in Ministrum Generalem ipsemet, qui præsidebat, electus fuit.

1590. *Generalis* 60. F. Julianus à Magliano Ss. Theologiæ Doctor Romæ in Capitulo Generali 123. cui præfuit Sixtus V. Summus Pontifex, ad quod convenerunt 2700. Fratres, in Ministrum Generalem electus.

1596. *Generalis* 61. F. Franciscus Guaeda Umber, electus Romæ in Capitulo Generali 125. qui sæculum Ordinis ætate suo Regimine clausit.

Sæc. 5. Ord. 1600. *Generalis* 62. F. Philippus Jesualdi Calaber, electus Romæ in Capitulo Generali 126. obiit Cariati Episcopus, cum magna sanctitatis ac miraculorum fama.

1602. *Generalis* 63. F. Josephus Pisculius Melphitenis electus Romæ in Capitulo Generali 127. Factus Episcopus

1604. *Generalis* 64. F. Guilielmus Ugonius Avenion. Gallus Ss. Theologiæ Doctor. Romæ in Capitulo Generali 129. electus. Factus Episcopus.

1610. *Generalis* 65. F. Jacobus Montanarius Tiberiacensis, Præses Capituli Generalis 131. Romæ, & ipsemet, qui præfuit, electus in Ministrum Generalem. Venetiis anno 1631. obiit famâ sanctitatis. Eidem convixit V. P. Bartholomæus Agricola, Germanus, Ambergensis Neapoli 1621. 21. May mortuus, beatificandus.

1619. Paulus V. Pont. Diplomate 28. Jan. dato Capucinatorum Vicarium Generalem sublimavit ad statum Generalatus. Tripartitus amodo Seraphicus Ordo.

Qui fuit in primis Ordo sub Origine simplex,
 Profectu duplex, miro variamine fratrum,
 In classes modo tres divisus, en! Ordo Minorum.

1623. *Generalis* 66. F. Michael Maserotti Bononiensis in Capitulo Generali 133. ad vota Gregorii XV. electus, à quo deinde creatus Episcopus.

1625. *Generalis* 67. F. Felix Franceschinus Cassianus Umber Romæ in Capitulo Generali 134. electus, rexit annis 9. cessit Officio, & factus Episcopus.

1635. *Generalis* 68. Joannes Baptista Baradicellus de Larino electus Romæ in Capitulo Generali 137. in Capitulo Generali 139. iterum ad sexennium in Officio confirmatus.

1647. *Generalis* 69. F. Michael Anglus Catalaunus Ss. Theologiæ Doctor Romæ in Capitulo Generali 141. electus, factusque Episcopus.

1653. *Generalis* 70. F. Felix Gabrielli Picænus Romæ in Capitulo Generali 143. electus, factusque Episcopus Nuceriæ.

1659. *Generalis* 71. F. Jacobus Frabretti à Ravenna Romæ in Capitulo Generali 144. electus. Eo suadente tot, tantæque scripserunt Patres, & Doctor Bartholomæus Mastrius, Bonaventura Bellutus, Alexander Rubeus.

1665. *Generalis* 72. F. Andreas Binus de Hyspello, Umber electus Romæ in Capitulo Generali 145. Legatus ad Regem Galliæ.

1671. *Generalis* 73. F. Martialis Bellegrini, Calaber Romæ in Capitulo Generali 146. electus, post præclara Romæ merita, varia post munera, post Sexennalem Generalatum factus est Archi-Episcopus Nazareth.

1677. *Generalis* 74. F. Josephus Amati de Masapha Ss. Theologiæ Doctor electus Romæ in Capitulo Generali 147. Hoc tempore floruit F. Laurentius Brancati de Laurea, qui 1681. ab Innoc. XI. Cardinalis Presbyter factus est.

1683. *Generalis* 75. Antonius Averfanus, antea Provincialis Neapoli, Socius Ordinis Ss. Theologiæ Doctor, Romæ in Capitulo Generali 148. electus.

1689. *Generalis* 76. F. Josephus Maria Bottari Venetus Ss. Theologiæ Doctor. Imp. Leopoldi 1. Consiliarius, Concionator facundus, & per totam Italiam celeberrimus,

Romæ in Capitulo Generali 149. electus in Ministrum Generalem; zelosè plurimas etiam extra Italiam visitavit Provincias. 1692. Capitulo nostro Lucernensi præfedit, factus deinde Episcopus Palanus.

1695. *Generalis* 77. F. Felix Rotandi à Monte Leone de Assisio ex Provincia S. Francisci, Ss. Theologiæ Doctor, & in Universitate Patavina Theologus & Professor publicus in Capitulo Generali 150. Romæ habito in Ministrum Generalem electus est. Obiit Patavii 1702.

1701. *Generalis* 78. F. Vincentius Coronelli Venetus Ss. Theol. Doctor, Cosmographus excellentissimus, cujus plurimi libri, & globi admirabiles Virum Summis Pontificibus, Principibus, Imperatori, Regi Galliæ, ac Serenissimæ Reipublicæ Venetæ acceptissimum effecerunt.

Sæculum 6. *Ord.* 1707. *Generalis* 79. F. Bernardinus Angelus Carucci, è Castro S. Angeli Angelicâ innocentia clarus, sub eo Clemens XI. concessit persequi causam Beatificationis V. D. S. Patris Josephi à Cupertino.

1713. *Generalis* 80. F. Dominicus Andreas Burghesius de Bifauro, à Papa Clemente designatus.

1719. *Generalis* 81. F. Carolus Jacobus Romilli de Bergano, sanctitatis opinione mortuus 1737. Sub eo edita sunt decreta tum pro regula Observantia, tum Litterarum doctrina utilissima.

1725. *Generalis* 82. F. Josephus Maria Baedrati, Ravennas, Benedicto XIII. præfente electus.

1731. *Generalis* 83. F. Vincentius de Comitibus, Bergomenfis, Sexenniò completò alterum à Clemente XII. subire Deputatus, deprecatus, ab onere fuit liberatus.

1741. *Generalis* 84. F. Joannes Baptista Minucci, de Spolieto, post intermedium regimen P. Felicis Angeli Sidori Vicarii Generalis Apostolici, electus est sub Præfido Sanctissimi Domini Benedicti XIV, qui eum creavit Episcopum.

1747. *Generalis* 85. F. Carolus Antonius Calvi de Bononia, antè Assistens Ordinis, electus Præsede Serenissimo Domino Bened. XIV. Beatificationem B. Josephi de Cupertino promovit, & consecutus est Impetravit etiam pro singulis Ord. nostri Ecclesiis Privilegium Altaris quotidianum, perpetuum, liberum.

1753. *Gen.* 86. F. Joannes Baptista Constantius Pedemontanus, de Assisio, actualis Custos Sacri Conventus, Exprovincialis, cujus electioni præfuit S. D. Papa Benedictus XIV.

DECORAMINA QUÆDAM ORDINIS MINORUM CONVENTUALIUM.

S. Franciscus præter admiranda triginta mortuos resuscitavit: Sed mirandum etiam vel maximè, quod Fratres minores, sic dictos à S. Patre tanquam mortuos coram mundo, Deus ita permiserit sublimari in terris. Post mortem S. Patris prodire Eximii Doctores, aperiuntur scholæ, florent studia, maximè salutaria, Theologica, scripturistica Officiis prædicationis, & confessionis necessaria. Primi Sæc. Doctores excelluere S. Antonius Paduanus Arca Testamenti à Papa Gregorio IX. appellatus, ob sublimem rerum divinarum scientiam. Alexander de Ales irrefragibilis, & Doctor Doctorum ab Universitate Pariensi vocatus. S. Bonaventura Doctor Seraphicus, qui asseveravit, Fratribus hoc ex intentione S. P. F. incumbere, ut studeant. Præter hos primarios alii hujus sæculi Doctores Theologi sexaginta, & ultra numerantur. 2di Sæculi Doctores eminuere Joannes Duns Scotus, Doctor Subtilis; Petrus Aureolus Doctor facundus: Franciscus Mayronius Doctor illuminatus: Nicolaus Lyranus: Alvarus Pelagius: alique supra 130. Doctores, & Scriptores celeberrimi.

Erant iis temporibus Minores, hæresum Domitores, verbò, calamò, S. Inquisitionis officio, Idololatriæ, Judaismi, hæresum expugnatores, fuso etiam sanguine in terris Barbarorum, Gentium Converteres in Affrica, Lybia, Ægypto. Subjecti per eos S. Evangelio Armeni, Rascii, Russæ, Bosniaci, Corsicani, Wallachi, Medi, Persæ, Bulgari, Lithuani, Tartari, & plurimæ aliæ nationes, in Bulla Urbani V. recensitæ. Impletum est ex magna parte, quod B. Franciscus dixit, quod Deus Fratres elegerit, & miserit propter fructum, & salutem animarum omnium hominum hujus mundi. Nihilominus adhuc Ff. Min. Conv. suas Sacras Missiones cum ingenti animarum lucro, & infidelium Conversione exercent in omnibus Mundi Partibus, in plurimis Regnis & Provinciis.

Franciscani tunc apud Sæculum, non hominibus tantum plebeis, verum & Magnatibus in summa erant existimatione: Ordo Minoriticus præ aliis adamatus, atque beneficiis cumulatus, Regibus, & Principibus commendatus. In aulis Consilarii, Confessarii

feffarii fuere Franciscani. Eorum Ordini voluere incorporari Reges, Regum Filii, Principes, Ducesque potentes, humilitate Franciscana gloriantes. Et apud Ecclesiam Summis Pontificibus, ac Prælatibus Franciscani fuere acceptissimi, ad insigniores Dignitates elevati; ad Imperatores Orientis & Occidentis, ad Reges, & Respublicas Europæ, à sacra sede Legati; Romæ Pœnitentiarii, sacri Palatii Apostolici Assessores, & variarum Provinciarum Inquisitores. Innocentius IV. Constit. 16. Quia tunc &c. instituit Fratres Minores Conventuales S. Francisci Inquisitores in Urbe, in Patrimonio B. Petri, & aliis terris Ecclesiæ, Regno Apuliæ, Lambandia, Romaniola, Marchia Tarvisina, Sclavonia, ac in Thufcia. Ut Inquisitores Fidei. FF. Min. Con. Florentiæ, Sienæ, Pisæ, & septem in statu Veneto disponunt, ac unus jugiter Romæ residet in Congregatione Universalis Inquisitionis. Ipsorum Generalis Procurator suum possidet stallum in Pontificia Capella.

Romani Pontifices in Universitatibus Bononiæ, Paduæ, Paphiæ, Romæ, Perusii, Maceratae, Taurini, Ferariæ, Urbini, Assisii, Neapolis, Melitæ, & Pragæ illos constituerunt publicos D. Bonaventuræ & subtilis Scoti Professores. Inferiorum Scholas passim moderantur in magna frequentia.

S. Cardinalium Congregatio annò 1610. decrevit, ac præcepit Librorum Censoribus, ut quidquid Scoti esse constaret, intactum, & inviolatum admitteretur; hinc doctrina Scoti floret in celebrioribus Orbis Universitatibus Bononiensi, Patavina, Romana, Perusina, Papiensi, Pisana, Taurinensi, Ferrariensi; & extra Italiam in Complutensi, Salmanticensi, Conimbricensi, Viennensi, Parisiensi, quæ auctore Scoto Festum Immaculatæ Conceptionis Decretò sancivit.

Ex Ord. FF. Min. ad Papatum assumpti sunt Nicolaus IV. creatus 1288. Alexander V. 1409. Nicolaus V. 1447. Sixtus IV. creatus 1471. & Sixtus V. 1585. Omnes Minoritæ Conventuales. Ex Ordine FF. Min. Conv. sunt creati Cardinales 50. Præcipuè Laurentius Brancatus de Laurea, Libris editis, & virtutibus &c. clarissimus ab Innocentio XI. laureatus fuit. Cardinales Protectores 35. Electores Moguntini duo. Patriarchæ ultra 30. Archiepiscopi 146. Episcopi 1330. Ita Arbor Seraphica P. M. Coronelli Min. Conv. Generalis.

Quid porro de Vastitate Ordinis dicam? Provinciæ duobus primis sæculis, ut fileam Conventuum, & Personarum numerum, numerabantur 34. & Vicariæ 7. in 225. Custodias partitæ: moderni temporis Provinciarum specificatio est ista: 1. Provincia S. Francisci 2. Romæ. 3. Bononiæ. 4. Neapolis. 5. Siciliæ. 6. S. Bernardini 7. Calabriæ. 8. S. Angeli. 9. Sardinia. 10. Dalmatiæ. 11. S. Bonaventuræ. 12. S. Ludovici. 13. Occitaniæ. 14. Poloniæ. 15. Russiæ, & Lithuania. 16. Styriæ, & Carinthiæ. 17. Colonia. 18. Argentinæ. 19. Marchiæ. 20. S. Nicolai. 21. Mediolani. 22. Tusciæ. 23. Januæ. 24. Leodii. 25. Romanæ. 26. Austriæ. 27. Bohemiæ. 28. Orientis. 29. Transilvaniæ. 30. Terræ Sanctæ. 31. Angliæ. 32. Hiberniæ. 33. Saxonæ. 34. Daniæ. 35. Hungariæ. In istis verò Provinciis, uti Gallia, Italia, Germania, Polonia, Russia, & Hungaria FF. Conventuales antiquissima Ordinis Monasteria adhuc incolunt.

Et quod primarium est, FF. Min. Conventuales de Primis Ordinis Sanctis, ac plurimis Beatis gloriari valent: Quales sunt. 1. B. Berardus, Petrus, Accursius Adjutus, Otho Martyres Marochii 1220. 2. S. Daniel, Angelus, Samuel, Donulus, Leo, Hugolinus, Nicolaus, septæ Martyres 1227. 3. S. Antonius de Padua obiit 1231. ætat. 36. apud FF. Min. Conv. sepultus. 4. S. Bonaventura Ep. & Card. Minister Generalis obiit Lugduni 1274. ætat. 53. 5. S. Benevenutus Ep. Auximensis 1276. 6. S. Ludovicus Regius Hæres Siciliæ Ep. Tolosanus 1289. 7. S. Bernardinus Senensis 1444. B. Andreas Caccioli ab Hyspello 1262. B. Andreas de Comitibus 1302. B. Josephus de Cupertino 1663. Sanctitate, miraculis, & virtute emicuerunt ab origine Ordinis S. Francisci usque ad 1350. circiter 273. FF. Minores, ex quibus Bertholdus obiit Ratisbonæ 1272. Joannes Duns Scotus Doctor Subtilis obiit Colonia 1308. in Ecclesia FF. Min. Conv. sepultus. Assisii in Ecclesia FF. Min. Conv. quiescunt 28. videlicet B. Antonius de Stronconio, Ægydius, Bernardus de Quinta Valle, Quido, Electus, Leo, Massæus, Ruffinus, Sylvester &c. præter S. P. Franciscum. Insuper Beati dicuntur esse ex Ord. FF. Min. Conv. F. Elias de Bundeville Cardinalis qui obiit 1484. F. Jacobus Anconitanus Ep. 1559. F. Jacobus Politius Theologus in Trid. Concil. 1560. F. Augustinus de Miglionico 1580. Joan. Bap. de Pisauo 1580. F. Hieronymus Pallanterius 1619. F. Philippus Geswaldus Ep. 1616. F. Jacobus Montararius 1620. F. Alexander Mutius 1670. F. Franciscus Gesfius 1673. F. Ludovicus Gulinetus 1681. & plures alii. Quin ex triplici S. Ordine Seraphico recenset P. Kazenberger 35. Sanctos. 57. Beatos ultra 1500. Martyres. 6000, qui ut Beati habentur, quales sola Provincia Argentinenses præter S. Elisabetham Reginam Hungariæ in suis retentis 49. & amissis Monasteriis 70. in fama beatitudinis defunctos numerat.

CAPITULA GENERALIA SUB PRÆSIDIO SUMMORUM PONTIFICUM.

Gregorius IX. Primus Ordinis Protector. Quatuor Ministrorum Generalium Electionibus præfuit anno 1227. Fratris Eliæ Cortonenfis. 1230. B. F. Joannis Parenti. 1239. B. F. Alberti de Pisis. Eodem annò F. Hagmonis Angli.

Innocentius IV. bis præfuit electionibus Generalium anno 1244. F. Crescentii ab Afio 1247. B. F. Joannis Parmensis.

Alexander IV. Ord. Protector præfuit electioni S. Bonav. Generali 1256.

Nicolaus IV. ex Ord. Min. præfuit electioni F. Raymundi Gaufredi 1289.

Bonifacius VIII. præfuit electioni F. Joannis à Muro Picensi. 1296.

Martinus V. præfuit electioni F. Angeli Antonii Vendetti 1418.

Nicolaus V. præfuit electioni F. Angeli Serpeti. 1450.

Sixtus IV. ex Ordine Min. præfuit Electioni F. Francisci Nani. 1475.

Benedictus XIII. ex Ord. Prædic. præfuit Electioni F. Josephi Mariæ Baldrati de Ravenna 1725.

Benedictus XIV. præfuit *Primo* Electioni F. Joan. Bapt. Minucci anno 1741. *Secundo* F. Caroli Antonii Calvi anno 1747. *Tertio* F. Joan. Bapt. Constantii Pedemontani anno 1753.

§. II.

Ministri Teutoniæ, & Provinciales Argentinensis Provinciæ.

Præviè notandum, quòd S. P. N. Franciscus, initiò sui Ordinis jam jam respexerit Germaniam, & ipsius huic Provinciæ nostræ posuerit fundamentum. Annò 1208. bienniò ante approbationem Regulæ primam, Discipulos octo misit in Germaniam. Itè ad gaudia mundi: Garmundiam signasse putatur, quò illi recta tendebant; & ubi primum iis domicilium dabatur. Annò 1215. Ipse S. Pater in propria persona Lucernam, aliquamdiu moratus, eum locum suis ibi relictis Fratribus, ac Sociis habitandum acquisivit. Quin, eo vivente, Provincia hæc septem numerat Monasteria, sibi jam incorporata: Garmundianum, Lucernense, Ratisbonense, Spirense, Herbiolense, Hagenoense, Friburgense, quæ etiamnum Provincia possidet: item amissorum duodecim. Anno 1216. Primo Generali Capitulo S. P. Franciscus 2dam pro Teutonia universa missionem ordinavit per F. Joannem de Penna, & F. Jordanum de Fano, Socios Sexaginta, brevi reversos. Annò 1219. secundo Generali Capitulo, storcarum dicto, institutis denuo Missionibus in omnem terram B. F. P. Cæsarium Spirensem in Germaniam, ejus patriam una cum 30. Sociis ablegavit. Felicia ejusdem Zelo, & operâ, Seraphicus Ordo in Germania tum sumpsit initia. Fuit proin primus Teutoniæ Minister hic ipse B. Cæsarius, qui annò 1221. die 16. Octobris primum celebravit Capitulum Augustæ Vindelicorum. Et inde Fratres ad diversas Germaniæ partes, & Urbes ad propagationem Ordinis destinavit, & ipsemet strenuus in vinea Domini operarius allaboravit. Intra 20. annos Religio Seraphica per Germaniam ita increvit, ut anno 1230. fuerit in duas, & anno 1239. Teutonia in tres divisa Provincias, Argentinensem, seu Rheni superioris, Coloniensem, seu Rheni inferioris, atque Saxoniam. Argentina & primaria, & alma dici meruit: Seriem Ministrorum Teutoniæ, Provincialium hujus nostræ Provinciæ attexam.

MINISTRI TEUTONIÆ, ET PROVINCIALES ARGENTINENSIS PROVINCIAE.

Primus B. Cæsarius de Spira Germanus, quondam Ecclesiæ Cathedralis Spirensis Concionator longè celeberrimus, à furente populo, contra cujus vitia severius concionatus, ad necem conquisitus, consultò in Italiam secessit Sacerdos sæcularis, ubi à S. P. Francisco ejus sanctitatem probè agnoscente ad suum Sodalitium receptus, anno 1219. à S. Patre institutus Minister Teutoniæ, bienniò functus officio, & absolutus, ob zelum Cælo est inauguratus.

Secundus B. Albertus Pifanus, & hic à S. Patre 1223. designatus, 1227. ab Elia officio absolutus.

Tertius B. Simon Anglicus, & hic brevè officio defunctus, primus in Teutonia Lector Theologiæ constitutus.

Quartus B. Joannes de Plano Carpinis, ab Elia, 1228. in Ministerium susceptus, Vir mirè predicatus.

Quintus F. Otto Lambardus ab anno 1230. usque 1239. divisâ jam Teutonia in duas Provincias.

PRO-

PROVINCIALES MINISTRI PROVINCIAE ARGENTINENSIS.

Anno 1239. primò Argentinæ Capitulò, secunda in tres Provincias facta est divisio. 1230. Saxoniâ jam separatâ: modò Rhenana in superiorem, & inferiorem, Argentinensem, & Coloniensem divisâ, nostræ Argentinensis almæ Ministri Provinciales ex Ordine, & Catalogo successorio, brevibus notis, & assignatis annis electionis hîc recensentur.

1^{mus} B. Tertericus, Augustanus, Argentinæ hîc primò Capitulo, Provincialis jam ante à P. Ministro Generali institutus, modò proclamatus, à Patribus Provinciæ fuit salutatus 1239.

2^{dus} B. Colinus, Spirensis meritis in vita, & miraculis postea clarus ministerium subiit 1245.

3^{tius} B. Conradus de Cœli porta, 18. annos laudabilissimè in officio egit, ad id assumptus 1260.

4^{tus} B. Albertus Pius, uti Prædecessor, Concessione S. Bonaventuræ Generalis, electus à Patribus Provinciæ, cum antea à Generali per suos Commissarios instituerentur Provinciales.

5^{tus} B. Conradus Probus, Tubinganus, Constantiæ Lector Theologiæ, Friburgi electus anno 1281.

6^{tus} F. Theodorus Göllinus, electus Basileæ 1285. sub præsidio Henrici de Ifana Archiepiscopi Moguntini Ord. Min. Conv. Erat Theodorus Lector Ss. Theologiæ actualis Basileæ, Vir integerrimæ vitæ, observantiæ Regularis, inter Disputandum, & concionandum eloquentissimus, elegans in scripturis, & opere potens.

7^{ptimus} F. Bertholdus Lector Constantiensis, electus 1289. Eslingæ, præfuit 8. annis laudabiliter Provinciæ. Constantiæ 1297. Corporis exuvias terræ commendatas Fratribus mœstissimis reliquit.

8^{vus} F. Henricus de Odendorff, filius Conventus Hallensis, electus Argentinæ, 1297. Provinciam quinque annis fidelissimè rexit, sed propter senium Herbipoli officio absolutus, postea ingravescente infirmitate, & ætate, sancto fine quievit Basileæ.

9^{vus} F. Henricus de Ravenspurg, Lector Ss. Theologiæ Constantiæ, electus Herbipoli anno 1302. Qui nulli labori pro conservanda Provinciæ integritate pepercit, ab æmulis Romæ delatus, per Commissarium Generalis solvitur officio, mortuus vir justus, & Argentinæ sepultus.

10^{mus} F. Petrus Anglicus Ss. Theologiæ Doctor, vir meritissimus, electus Sarburgi 1309. Studium universale Argentorati instituit accersitis doctissimis omnium scientiarum Magistris, quod adeo successu floruit, ut ex Anglia, Francia, Burgundia, Ducatu Mediolanensi, Colonia, Saxonia, Austria, aliisque Provinciis Fratres bonas scientias acquirendi studio, ita ordinante Ministro Generali sese contulerint. Ipse plenus labore Herbipoli cessit officio, & in Italiam remeavit.

11^{mus} F. Henricus è nobili Familia Thalheimensi, Ss. Theologiæ Doctor, Parisiensis, electus 1316 Herbipoli. Vir insigniter doctus, & indefessi laboris, magna sedulitate tempore schismatis ob Ludovicum Bavarum contra obtrectatores Ordinis integritatem defendit, & ipse multas insidias innocenter perpessus fuit. Constantiæ 1326. officio defungitur.

12^{mus} F. Conradus de Rottweil, Constantiæ electus 1326. tertiò regiminis annò Argentinæ animam cœlo reddidit.

13^{tius} F. Rudolphus Stölzlin, de Erstheim electus Weissenburgi 1330. octo annis Provinciam omni, quâ potuit, diligentiam administravit.

14^{tus} F. Joannes de Ravenspurg, Bernæ 1337. electus, qui optimi Pastoris officio novem annis functus est, redux Venetiis à Capitulo Generali Argentinæ è vivis excessit, in Ministrorum cœmeterio ibidem sepultus.

15^{tus} F. Rudolphus de Mörling, à Ministro Generali Fortanerio, institutus fuit. 1346. Provincialis, Vir pietate & Religione clarus, rexit Provinciam summa laude 14. annis, Argentorati quasi mœreore confectus, conspiciens Provinciam vix non contagione per totam Europam grassante interiisse. Tandem & ipse Argentinæ carnis debitum solvit, ibidem terræ commendatus 1359.

16^{tus} F. Albertus de Marbach, Ss. Theologiæ Doctor & Lector, Argentinæ electus 1359. Hic annò sui ministerii 13^{tiò} post innumeros in Gubernio Provinciæ exantlatos labores piissimè non sine planctu Fratrum celebrans Capitulum moritur Wormatiæ 1362. Capitulum Generale sub præsidio Ministri Generalis Marci Viterbiensis celebratum fuit, cui præter 800. Fratres, interfuerunt 32. Ministri Provinciales.

17^{timus} F. Heflo de Lompartheim, Ss. Theologiæ Doctor, & Lector Argentinae, ibidem omnium votis in Ministrum Provinciale electus 1372. qui summa cum laude, & zelosè præfuit, plura Capitula instituit, & optimas ordinationes fecit. Tandem Eslingæ in Capitulari Convocatione obiit. 1386.

18^{vus} F. Joannes de Heilbrona, Ss. Theologiæ Lector & Doctor, Eslingæ omnium votis 1386. electus. Tertiò regiminis sui annò Basileæ inter vivos esse desit.

19^{mus} F. Marquandus de Lindavia, in Capitulo Argentinae 1389. electus Vir ad omne officiorum genus dexterrimus, sed præmaturè nimis, cum tribus solummodò annis præfuisset, Provinciae ereptus.

20^{mus} F. Joannes Leonis, Ss. Theologiæ Lector, & in Universitate Würceburgensi propositis & solutis difficillimis quæstionibus Doctoratùs honore insignitus, Vir pietati, & studio apprime deditus in Capitulo Eslingæ in Ministrum Provinciale electus. Sed à quadam clarissà Moniali turpitudinis calumniosè accusatus, Officio Provincialatùs fuit privatus. Turpissima apostatrix mendacii & calumniarum convicta, coram Magistratu Argentinensi ad revocationem compulsa. Joannes pristinae dignitati per Religiosissimum, & Illustris. D. Dominum Summi Pontificis Legatum, & Cardinalem Cameracensem restitutus, Königsfeldæ piè vivens, sanctè obiit.

21^{mus} F. Jodocus Langenberg, Uberlinganus, electus Basileæ 1415. Susceptum Provincialatum ad ultimum vitæ Spiritum cum ingenti curâ, nec minori providentiâ, & laude administravit. Obiit Königsfeldæ.

22^{dus} F. Conradus Bömlin, in Ministrum Provinciale Villingæ electus 1438. qui 11. annis graviter laborans regimen sustinuit, Eslingæ, ubi nascebatur, denascitur.

23^{tus} F. Joannes Gnybe, Ss. Theologiæ Doctor, Conventus Moguntini electus in Capitulo Eslingæ. Officio 14. annis optimè functus, interfuit pluribus Capitulis Generalibus strenuè pro integritate Provinciae contra invasores calamo, & insigni suâ eloquentia decertavit, & cum Basileensem Conventum è manibus Observantium recuperare vellet, non sine maximo totius Provinciae luctu apud Clarissas vita defungitur.

24^{tus} B. F. Henricus Karrer, 1464. in Capitulo Neoburgi celebrato in Ministrum Provinciale electus est F. Henricus Reverendissimi, ac Illustrissimi Domini D. Henrici de Höven, Principis & Episcopi Constantiensis Pœnitentiarius Sacrae Cæsareæ Majestatis Consiliarius, Prothonotarius Apostolicus, Filius Conventus Villingani, vir pietate, & doctrinâ clarissimus, Religionis zelosus Conservator, & propugnator acerrimus, Virginis gloriosæ magnus cultor, S. P. Francisci Sectator insignis, ut qui in Agone ab illo & B. Matre misericordiae fidelitatis suæ testimonium accepisse, & è vivis vocatus esse dicitur, mortale solum habuit Argentinum. Ab hoc etiam confirmatus Observantium Vicarius Provincialis F. Joannes Lindener Landshutæ electus.

25^{tus} F. Georgius Summer, Ss. Theologiæ Doctor, electus in Ministrum Provinciale Argentinae, laudabiliter rexit Provinciam, sub eo celeberrima Capitula, & Disputationes ex Philosophia, & Theologia famosissimæ institutæ, ad quas fortuitò aderat Religiosissimus Pater Joannes Sprenger de Colonia Procurator Ordinis, qui tunc omnium in Europa Vir doctissimus habebatur, palam & in publico foro exclamans attestatus est, se neminem P. Conrado de Bondorff doctiorem, & subtiliorem vidisse.

26^{tus} F. Conradus de Bondorff, ex nobilissima stirpe Baronum de Bondorff natus, Ss. Theologiæ Doctor & Lector Argentinae, Filius Conventus Villingani, Argentinae electus 1498. Hic Virum se celebratissimum pietate, doctrinâ, publicis Disputationibus, Concionibus, & ministeriò subò, Provinciae guberniò, quod finiente tertiò, & inchoante 4^{tò} Sacri Ordinis sæculò gessit, integerrimè exhibuit. Sub eo receptæ Constitutiones Alexandrinæ.

27^{mus} F. Georgius Hoffman, Ss. Theologiæ Doctor, & Lector ejusdem Argentinae eximius, ac suæ ætatis omnium existimatione Princeps, Sacrarum Litterarum interpres, electus in Capitulo Argentinae 1510. Provincialis 19. annis multa egit, vidit, tulit, doluit: Generalissimo Capitulo Romæ sub Leone X. adfuit.

28^{vus} F. Bartholomæus Herrman, Hagenöensis, Vicarius Provinciae 1529. Brisaci Provincialis electus, annis 16. Provinciae dominatus.

29^{mus} F. Henricus Stolleysen, Ss. Theologiæ Doctor, Patriâ & Conventu Villinganus, Ferdinandi Archiducis Austriae Concionator Aulicus, electus Villingæ, strenuus Provinciae, & Conventuum propugnator, Solodorani, Constantiensis, Ratisbonensis recuperator, aliorumque extitit Conservator.

30^{mus} F. Udalricus Ludescher, ex Fraxeren, Uberlingæ professor, Villingæ fuit electus 1557. fecit, quod potuit, in tanta Provinciae desolatione & miseria.

31. F. Jodocus Schüßler, Uberlinganus, ministeriali officio in annos 18. perducto, electus Villingæ 1565. paucos habuit in Conventibus domesticos, in Provincia plures Commissarios, & visitatores. Receptæ sunt Constitutiones Piæ jussu Pii V. editæ, & nomine S. Caroli Borromæi Cardinalis, & Protectoris Ordinis publicatæ.

32. *us* F. Georgius Fischer electus Constantiae 1583. triennio indefessè curavit pro salute suorum, laboravit, ac desudavit pro restaurandis Conventibus, & Provinciae incremento.

33. F. Joannes Michael Männlin, Friburgensis Helvetius, Ss. Theologiae Doctor, Vir Eximius, Provinciae Vicarius, electus in Ministrum Provinciale Lucernae 1586. pluribus annis antea Vicarius Generalis Reverendif. Episcopi Lausanensis. Vir erat prudentia, & doctrina celeberrimus, Concionator Gallici, & Germanici Idiomatis facundissimus.

34. F. Joannes Kircher Villinganus, Ss. Theologiae Doctor, Rudolphi II. Imp. Concionator aulicus, Vir multarum scientiarum gnarus, Imperatori, Principibus, & Illustribus Viris admodum charus, apud plebejos valde venerabilis, Religionis Zelator, & ejusdem integritatis propugnator strenuus, Provincialis Uberlingae electus anno 1589. anno 1592. reelectus, causam, & Conventum Clarissarum Ratisbonensium suo juri servavit.

25. F. Casparus Gehman, Ratisbonae professor, Constantiae ad Provincialatum electus 1595. Ss. Theologiae Doctor Vir maturus intellectu, velox ingenio, severus in corrigendo, Provinciam triennio non levi austeritate, zelo, & fervore administravit. Absolutus Provincialatu sufficitur Guardianus Gamundiae, ubi sub istis verbis, jam vici: animam Caelo reddidit nonagenario major.

36. F. Joachim Lang, Uberlinganus, Ss. Theologiae Doctor electus Uberlingae 1598. Dein Guardianus Thannis. ubi Monasterium igne absumptum è fundo extruxit, vitam in Patria concludens 1615. suos ibi cineres terrae commendavit.

37. F. Beatus Bishalm Uberlinganus, Ss. Theologiae Doctor, Vir summè eruditus, Poëta Laureatus, in historiis versatissimus, tribus vicibus utpote 9. annis Provincialatum magnâ prudentia, dexteritate, & mansuetudine sustinuit.

38. F. Laurentius Bruder ex Dingelstorff, affiliatus Constantiae, sexennio continuo ab anno 1603. regimine rigoroso, Religionis zelo, Provinciam gubernavit, in Patronam Provinciae S. Elisabeth elegit, Conventum Spirenses restituit, Provinciam pedes visitavit, Paupertatis, ac Disciplinae Monasticae magnus aemulator.

39. Casparus Leimbach, Franco, Herbipoli professor, in Capitulo Spirae factus Provincialis 1616. Doctor ex Collegio Rom. S. Bonav. denuo in Provincia reformare studia coepit, & promovit.

40. F. Aurelius Ganzerinus, Italus, Herbipoli Praeside P. Generali Jacobo de Bagnacaballo anno 1618. Provinciae cooptatus, & Provincialia electus. Illustrissimi, & Reverendissimi Principis Episcopi Herbip. & Bamberg. Consiliarius, Vir in omni scibili clarissimus, officium boni Pastoris explevit, omnes ad studia & virtutes verbò & exemplò exhortans, Seminaria ad promovenda studia, & disciplinam conservandam instituit, absolutò officii triennio rediit in Patriam, & Afulae mortuus.

41. F. Hugolinus Kneuff, Franco, Herbipoli professor, prudentia, & doctrina praestans, profundissimus Ss. Theologiae Doctor, Ratisbonae electus Minister Provincialis 1622. pro instaurandis studiis & pietate plurimum laboravit, suâ dexteritate difficiliora Provinciae negotia facitè expedivit, & omnia ad Ecclesiae Romanae, & Ss. Canonum normam reduxit. post Provincialatum 18. annis Lectorem egit Theologiae, Mayngae, Friburgi, Lucernae.

42. F. Melchior Breitter, Ss. Theologiae Doctor, Consiliarius Reverendissimi, & Illustrissimi Principis Domini D. Joannis Godefridi ab Aschausen Episcopi Herbipolensis, & Bambergensis Imperatori, Principibus, Baronibus ubique gratus, & familiaris, Illustrissimis, & Reverendissimis Principibus ac Dominis D. Wolfgango ab Hausen, & Alberto de Töring Confessarius, & Consiliarius, supra 30. annos Concionator famosissimus, Summae Parochialis Ecclesiae ad S. Udalicum, & inferioris Monasterii Parochus solertissimus, in Capitulo Mayngae, 1625. in Ministrum Provinciale electus, nihil intermisit, quod ad divinum cultum propagandum, & Monasticam Disciplinam pertinere noscebat; summâ itaque vigilantia Provincialatum gessit. Absolutò officio ad Guardianatum Ratisbonensem rediit, ubi incidit in magnam miseriam, cum Dux Bernardus Saxo Weinmarus in Bello Suecico Ratisbonam occuparet, cum aliis Monasteriorum & Ecclesiarum Rectoribus, & Superioribus in miseram captivitatem compactus, unâ cum illis coactus est aetâ ludere pro suspendio. Inde timore correptus contabuit, & piissimè obiit. Vixit Provincialis annis 3. Vicarius Provinciae 9. Guardianus Ratisbonae annis 30.

43. F. Joannes Ludovicus à Musis, ab Imperatore Ferdinando II. sic nominatus, aliàs Ungelert nuncupatus, Juliomagi sive Pfullendorffii mundo natus, Ss. Theologiae ex Collegio Prag. nsi Doctor, Poëta Laureatus, Imperatori charissimus, in pertractandis negotiis dexterrimus, Provincialatus ministerium Lucernae 1628. susceptum magna cum laude, & Religionis profectu, & studiorum augmento administravit, Conventum Augu-

stanum denuo obtinuit; impetravit quoque Conventum Wertensteinensem ab Inclyto, & gratioso Magistratu Lucernensi. In triplici Villingæ obsidione, nulli labori pepercit, ut urbs à direptione Suecica conservaretur, preces publicas instituit, cives ad fortiter pugnandum excitavit, qui eum ut Legatum, & Urbis Conservatorem ad Imperatorem Ferdinandum II. ablegarunt. Post officia egregiè administrata solis spiritualibus exercitiis, & meditationibus incumbere, cœlestem actitans vitam, perquam utilia scripsit, & Opusculum super nostram Regulam Seraphicam concinnavit, & sicut sanctè vixit, ita piissimè vitâ est functus, terræ mandatus Solodori.

44. F. Christophorus Donulus Eberth, de Herbipoli Solodori electus Provincialis 1631. Ratisbonæ ultroneò pestiferorum obsequiò, Provincialatus officio, & vitâ defunctus est anno 1634.

45. F. Bonaventura Mannhart, Helvetus, Mayngani Conventus, Provincialis Friburgi electus 1635. reelectus 1642. Minister antea Provinciae Austriae, Vir incomparabilis, Hagenoæ optimè meritis.

46. F. Joannes Caspar Knoderer, Friburg Brisg. Conventus Offonisburgensis, ad Provincialatum assumptus Constantiæ, & hic ante Guardianus in annos 12. optimè de Conventu meritis, ibidem mortuus.

47. F. Gabriel Meyer, Juliomagensis, Mayngæ professor, Ss. Theologiæ Doctor, ab Illustrissimo Domino Nuncio Lucernensi Laureatus Wertensteinii electus Provincialis 1647. reelectus 1653. Vir miræ mansuetudinis, Religiosus, laboriosus, plura reliquit scripta.

48. F. Eustachius Wy, Ss. Theologiæ Doctor, laureatus ab Illustrissimo Domino D. Laurentio Gavotho, Nuncio Lucernensi. Provincialatum anno 1650. iniit, Commissarius Provinciae Coloniensis, reelectus Provincialis 1667. Pro templo nostro Hagenoënsi, contra pacem Monasteriensem viriliter stetit apud Comitata Ratisbonensia.

49. F. Bonaventura Simonis Franco, Herbipoli professor, valde doctus, & zelosus, Constantiæ electus 1656. Provinciae multum profecturus, nî præmaturè mortuus fuisset Wertensteinii 1660.

50. F. Seraphinus Keyfersberger, Burgaviensis Suevus, Herbipoli professor, Ss. Theologiæ ex Collegio Pragensi Doctor, Provincialis factus 1659. reelectus 1671. bis Commissarius Generalis ad Coloniensem, & Leodiensem Provinciam, bis & in nostra. Per suam humanitatem apud omnes etiam Principes tantam sibi conciliavit venerationem, ut passim Pater mansuetus audiret: scripsit præter alia Puteum Aquarum viventium, Miracula Wertensteiniana. Epitomen vitæ S. Antonii, Librum in defensionem Ordinis intitulatum. Prope nonagenarius obiit Herbipoli.

51. F. Bonaventura Marius, Landishutanus, professione Gamundianus, Spiræ fuit electus 1662. Cultus divini, & religiosæ disciplinæ insignis zelator, Gamundiæ obiit 1674.

52. F. Christophorus Vogel, Brisacensis, Vir bonus, & rectus corde, Offonisburgi Provincialis 1665. antiquorum Religionis Fratrum æmulator, paupertatis amator. Valdunæ obiit 1674.

53. F. Sigismundus Arnet ex Roth Lucernæ, Brisaci professor, electus Provincialis 1674. reelectus anno 1685. Lector, & Doctor, Ss. Theologiæ, Promotor studiorum eximius, Solodori defunctus 1686.

54. F. Celsus Bauman, professor Villingæ, electus Ratisbonæ 1678. Ss. Theologiæ Doctor, Vir valde Religiosus, admodum doctus, potens verbo, & opere. Dum Margrethusæ Monialibus vellet Capitulum valedictionis dare, apoplexiâ tactus, beatæ æternitatis terminum, uti nos sperare jubet pia, innocens, & sancta ejus vita, attigit.

55. F. Andreas Galt, Augustanus, professione Uberlinganus, Ss. Theologiæ Doctor, Magister Novitiorum. Mayngæ Provincialis electus 1681. reelectus 1689. variis in Conventibus Guardianus, postremò Solodori, apoplecticus obiit 1692.

56. F. Seraphinus Fleischmann, de Herbipoli, Ss. Theologiæ Doctor, electus Mayngæ 1686. Religiositatis amator, & cultor, benè dispositus viam universæ carnis est ingressus Herbipoli 1715.

57. F. Petrus Jacquered, de Friburgo, Nuith. anno 1692. electus Lucernæ, sub præsidio Reverendissimi P. Ministri Generalis Josephi Mariæ Botari de Venetiis, fuit antea Lector Theologiæ Herbipoli, & Doctor. Post Provincialatum sæpe Guardianus, apoplexiâ tactus obiit Solodori 1715.

59. F. Franciscus Hammer, de Herbipoli, Uberlingæ electus 1696. Præsidente A.R.P.M. Exprov. Seraphino Fleischmann, magna prudentia, & mansuetudine præfuit laudabiliter, elapsò trienniò, diversis in locis Guardianum sedulum egit, obiit Herbip. 1723.

60. F. Antonius Hammer, de Herbipoli, Prædecessoris Germanus, Mayngæ Præsidente A.R.P.M. Honorio Engelbertz, ex Provincia Coloniensi electus 1699. Sub
hujus

hujus regimine Monasterium in Schönau eleemosynis piorum, & expensis Conventus Herbipolensis extractum est, Exprovincialis diversos Conventus, quâ Guardianus providè rexit præsertim Constantiensem, Herbipolensem, & Maynganum, quos novis ædificiis auxit, obiit Mayngæ 1718.

61. F. Guilielmus Geüß de Maynga, Uberlingæ electus 1702. sub præsidio A. R. P. M. Bernardi Molitoris: Absolutò officio Valdunensem Confessariatum elegit, ubi quosdam libros Philosophicos, Theologicos, & Concionarios composuit; quin & in Consiliarium intimum Illustrissimi Principis Curiensis assumptus est, obiit 18. Dec. 1709.

62. F. Nicolaus à Montenach, de Friburgo Helv. electus Uberlingæ anno 1705. Præsede P. M. Antonio Wüßing de Colonia electus, Religiosus, & Superior optimus, omnibus acceptissimus, Provincialis actualis Valdunæ obiit 1707.

63. F. Meinradus Bockeyser, de Herbipoli, sub præsidio P. M. Guilielmi Geys, 1708. Constantiæ electus, optimi Pastoris officio dexterrimè functus Paradysum se denuo contulit Confessarius; inde Herbipolim, ubi pariter omnium satisfactione Guardianus præfuit, obiit 1721.

64. F. Hyacinthus Pfister, de Offonisburgo: Exguardianus Uberlingæ, ad regendam Provinciam ibi anno 1711. assumptus est, Præsede, P. M. Antonio Hammer, subditis magna pietate præluxit, Provinciam potiori ex parte pedes visitavit, trienniò absolutò Uberlingæ iteratò Guardianus, postea Offonisburgi, ubi Sacerdos jubilæus in pace quievit 1736.

65. F. Martinus Ehmand, de Herbipoli, præficitur Provinciæ 1714. Uberlingæ, Capitulum gubernante P. M. Meinrado Bockeyser. Ille suo regimine mira in omnes humanitate, benevolentia, & morum probitate, commendabilem se fecit. Officiò exactò Confessariatum Valdunensem repetiit, eiq̄ue immoratus est ad mortem, quam oppetiit 1721.

66. F. Adrianus Funck, de Maynga, 1717. Constantiæ electus Præsede P. M. Lelio Maria Mangili de Bergamo. Ejus industria, sudore, itineribus, & labore Conventus Villinganus, obsidione Talardica annò 1704. dejectus, ædificiis restitutus. In regenda Provincia optimi Pastoris partes explevit. Obit Solodori Guardianus 1726.

67. F. Andreas Sartorius, ex Blechfeld prope Herbip. Gamundiæ professor, sub præsidio P. M. Hyacinthi Pfister Provincialis electus, duobus annis ac dimidiò functus officio laudabilissimè, ac magno Religiositatis zelo, piam vitam pari morte Gamundiæ finit. 1732.

68. F. Ferdinandus Meyer de Baldegg, Lucernas, diversa Italiæ Collegia, etiam Pragense Ferdinandæum frequentavit. Anno 1723. Solodori sub præsidio P. M. Adriani Funck, Provincialis electus est. Guardianus in Conventu nativo, ac postea Constantiæ, apoplexiâ tactus obiit 1731.

69. F. Ludovicus Antonius, à Fleckenstein, Lucernas, Wertensteinii professor, in patria sub præsidio P. M. Ursi Glutz 1726. Provincialis electus, officio absolutò Guardianus nativi Conventus, & Mayngæ, ibi tandem obiit 1740.

70. F. Ursus Glutz, de Solodoro, Ratisbonæ annò 1729. sub præsidio P. M. Ferdinandi Meyer, Provincialis electus, functus officio, & Capitulo Generali Romæ præfens. Viribus demum fractus, & duorum annorum languore deficiens in Conventu nativo, obiit 1736.

71. F. Placidus Beutter, de Constantia, Offonisburgi, sub præsidio P. M. Ludov. Anton. à Fleckenstein 1732. electus Provincialis, Confessarius Valdunæ vitam finit 1744.

72. F. Adrianus Meyer de Villinga, Constantiæ sub præsidio P. M. Ursi Glutz 1735. electus Provincialis, antea Guardianus Spiræ, ubi Ecclesiam, prout & Ratisbonæ reparavit: laudabilissimè officiis suis functus est, præmatura morte, & luctu Fratrum ereptus Provinciæ, Quatriduo ante celebrandum à se Capitulum intermedium, Uberlingæ obiit piissimè 1737.

73. F. Leopoldus Witsch, de Offonisburgo, Constantiæ sub præsidio P. M. Placidi Beutter, anno 1738. electus 1741. Romam ad Generale Capitulum profectus.

74. F. Joachimus Roth de Herbipoli, Uberlingæ electus, 1741. trienniò absolutò Romam Germanicarum Provinciarum agens abiit, 1747. Commissarius Generalis, & Præses Capituli Provincialis Præses Uberlingæ, officio suo perfunctus, Romam rediit, ubi obiit, defunctus 1750.

75. F. Leodegarius Bürgisser de Lucerna, Mayngæ sub Præsido P. M. Leopoldi Witsch, 1744. electus.

76. F. Joannes Chrysofomus Widmar, Uberlinganus, electus 1747. Præsede P. M. Joachimo Roth, Roma huc destinato Commissario Generalis, reverso, & Romæ mortuo.

77. F. Melchior Osterrieder, ex Willburgstetten, Suevus, Conventus Ratisbon. electus Gamundiæ, Præsede P. M. Leodegario Bürgisser.

78. F. Seraphinus Fleischmann, de Herbipoli Franco, electus Villingæ, Præfide P. M. Chrysoftomo Widmar annò 1753. Ille Ecclesiam Brisacensem cum Seminario Studentium, singulari industriâ, curâ, & labore funditus ædificari curavit.

79. F. Ludgerus Stein, Eystadianus, 1756. Uberlingæ 13. Septemb. electus.

§. III.

Catalogus Fratrum & Sororum, qui in hac Alma nostra Provincia, præ cæteris vitæ sanctimoniam claruerunt.

Sancta Elifabetha Regina Hungariæ Patrona singularis Provinciæ.

Soror Adelheidis, de Rohrmanskirch. Ratisbonæ.

Soror Agnes, de Rodenstein Spiræ.

P. Albertus de Pifa. fol. 38. & 39.

P. Andreas Harmuth, Herbipol.

P. Antonius Solodorensis, Frib. Nuith.

Soror, Apollonia Frölichin, Spiræ.

Soror, Barbara Rappin, de Beitingen.

P. Bartholomæus Agricola. P. Barnabas, Herbipol.

P. Benedictus, Erfordia.

P. Bertholdus, Ratisbonæ.

P. Cæfarius, Spirensis.

P. Castmus, Monachii.

Soror Catharina Zölllerin.

P. Christophorus, Weckerlin.

P. Colinus, Spiræ.

P. Conradus, de Cæli porta.

P. Conradus Kling, Martyr Erfordia.

P. Conradus, Marburgensis.

P. Conradus Probus.

F. Conradus Waldstromer, Norimbergæ.

P. David, Augusta.

P. David, Gamundia.

V. Soror, Elifabetha Bona, Reuthensis.

F. Eberhardus, ab Hertingsberg, Norimbergæ

Soror Elifabetha, de Kyburg, Friburgi.

V. Soror Elifabetha, Grünenbergensis.

Soror Elifabetha Sechin.

Soror Elifabetha Strasserin.

P. Fridericus de Amberga, Friburgi.

P. Henricus Karrer, Argentina.

F. Henricus Palatinus, Comes Tübingensis Eslingæ.

V. F. Illuminatus Rosengarth, de Altkirch, Lucernæ.

P. Joannes Continger.

P. Joannes de Plano Caprin.

P. Joannes, Friburg. Brigojus.

P. Joannes Habermann, Thannis.

P. Joannes Spirensis, Spiræ.

P. Joannes Yane. P. Jordanus, Magdeburgi.

P. Julianus de Spira. P. Joannes de Spira.

Soror, Leutgardis, Wittichii.

P. Mamertus, Frib. Nuith.

P. Marcus de Mediolano, Bambergæ.

V. Soror Margaretha Arnoldin, Martyr Weppachii.

Soror Maria Rosina, Hermansbergæ.

F. Marquardus Weismahler.

P. Jacobus à Porta, Basileæ.

P. Melchior Textor, Thannis.

P. Richardus de Kirchberg, Norimbergæ.

P. Jordanus de Fano.

F. Rodelindus Rubeaci.

P. Rodingerus Herbipoli.

P. Sebastianus Eck, Martyr Spiræ.

P. Simon

- P. Simon Anglicus.
 P. Simplicianus à Banck, Wertensteinii.
 P. Tertericus, Augustæ,
 P. Theodulus, Argentinensis Friburgi Nuith.
 P. Vincentius Ridler, Monachii.
 Sor. Ursula Christin, Beronensis Muttenthal.
 Sor. Ursula Heiderin, Villingæ.
 Sor. Willburgis, Comitissa de Kelmüntz.
 Domina Comitissa Gutta de Rotenburg, Lucernæ.
 F. P. Thomæ Murner, Lucernæ.
 F. P. Joannes Feer, Lucernæ.
 Prænob. Domina Gertrudis Riggoldin.
 Reverendis. P. Richardus Episc. Ratisbonæ.
 F. Petrus Reich, Solodori.

§. IV.

*Catalogus Fratrum, qui ex Alma Provincia Argentinensi ad
 Dignitatem Episcopalem fuerunt assumpti.*

- P. Albertus Bicklin, Episcopus Iprensensis, Suffraganeus Archiepiscopi Moguntini,
 Gerlai Comititis de Nassau.
 P. Albertus N. Episcopus Insulanus Suffraganeus Episcopi Argentinensis Conradi,
 Baronis de Liechtenberg.
 P. Albertus N. Episcopus Salonenfis, Suffraganeus Episcopi Augustani, Domini Mar-
 quardi, de Landeck.
 P. Conradus Probus, Episcopus Tullensis.
 P. Conradus N. Episcopus N. Suffraganeus Episcopi Argentinensis Friderici, Baronis
 de Liechtenberg.
 P. Conradus, Episcopus Hierapolitanus, Suffraganeus Episcopi Ratisbonensis.
 P. Daniel Zehender, Episcopus Bellinensis, Suffraganeus Episcopi Constantiensis Her-
 manni, de Breitenlandenbergl.
 P. Gerardus, Comes de Eppenheim, Archiepiscopus, Moguntia.
 P. Henricus Knoderer de Isna Algojus, Episcopus Basileæ, postea Archiepiscopus Mo-
 guntinus.
 P. Henricus Episcopus Rossensis, Suffraganeus Episcopi Fryslingenfis.
 P. Henricus Richardus, Episcopus Colensis, Suffraganeus Episcopi Ratisbonensis.
 P. Henricus, Episcopus Campensis, Suffraganeus Episcopi Spirensis, Henrici Comititis
 de Leiningen.
 P. Henricus Urmayer, Episcopus Hierapolitanus, Suffraganeus Ratisbon.
 P. Joannes Friburgensis Brisojus, Episcopus Bostini in Hungaria.
 P. Joannes de Afenburg, Episcopus Termapolitanus, Suffraganeus, Episcopi Spirensis,
 Ludovici de Helmstatt.
 P. Joannes, Episcopus Bellinensis, Suffraganeus Constantia.
 P. Joannes, Episcopus Bellinensis, Suffraganeus Episcopi Constantiensis, Udalrici Pfef-
 ferhard.
 P. Joannes, Episcopus Gadiensis, Suffraganeus Episcopi Constantiensis, Eberhardi de
 Wallburg.
 P. Joannes, Episcopus Lacedemoniensis Suffraganeus Episcopi Laufanensis Wilhelmi.
 P. Sebastianus Vögter, Suffraganeus Episcopi Argentin.
 P. Udalricus, Episcopus Adrimetanus, Suffraganeus Episcopi Augustani, Joannis Co-
 mititis de Wertenberg.
 P. Ulricus Urmayer, Episcopus Hierapolitanus, Suffraganeus Episcopi Ratisbonensis.
 P. Wolfgangus, Episcopus Hypponensis, Suffraganeus Ballaviensis.
 P. Thomas, Episcopus Agathopolitanus.
 P. Theodoricus, Episcopus Curienfis.

§. V.

Systema Provinciae in 6. Custodias partita, primo Ordinis Saeculo.

- Prima Custodia* Alsatiæ II. Conventuum Argentinæ, Hagenoæ, Rubeaci, Sarburgi,
 Weissenburgi, Offonisburgi, Selestadii, Baræ, Colmaria, Keyfersbergæ, Brisaci.
Collect. Script. Monast. Tom. VI. D d d NB. Offo-

NB. Offonisburgum, & Brisacum modò ad Custodiam Rheni, cum Spira & Heitershemio: Mons B. V. M. ad Custodiam Alfatia.

Secunda Custodia Rheni 10. Conventuum. Spiræ, Wormatiæ, Moguntia, Heidelbergæ, Fridbergæ, Dietburgi, Francofurti, Gelnhusii, Oppenheimii, Cæsaris - Lutræ.

Tertia Custodia Lacus, 8. Conv. Lucernæ, Lindavii, Tigurii, Constantia, Villingæ, Schaffhusii, Burgdorfii, Uberlingæ. NB. Lucerna modò ad Custodiam Basileæ.

Quarta Custodia Sueviæ, 10. Conv. Gamundia, Ulmæ, Herbipoli, Eslingæ, Hallæ, Rothenburgi, Reütlingæ, Pforzhemii, Tübingæ, Heylbronnæ. NB. Herbipolis modò ad Custodiam Bavariæ: Maria Maynga verò ad Custodiam Sueviæ.

Quinta Custodia Bavariæ, 9. Conv. Augusta, Ratisbonæ, Nördlingæ, Monachii, Bambergæ, Norimbergæ, Ingolstadii, Landshutæ, Ambergæ. N. ad hanc Custodiam Herbipolis, Schonauia.

Sexta Custodia Basileæ, 10. Conventuum Friburgi Nuith. Friburg Brisg. Basileæ, Bernæ, Mülhusii, Burgdorfii, Solodori, Neobürgi Brisojæ, Thannæ, Königfeldæ. NB. Thannæ modò ad Custodiam Alfatia, cum Hagenoa, Monte B. V. M. & Sarbürgo, & ad Custodiam Basileæ, Lucerna, & Wertenstein.

Primis ferè sæculis Provincia hæc numeravit Monasteria Fratrum 60. Clarissarum 30. Sororum 3tii Ordinis 60. Personas Religiosas 5000. & ultra. Sed magno saltu per injurias temporum, & variorum malorum uti pestis, belli incursionem, & persecutiones Provincia est diminuta, nunc incorporata restant Monasteria specificanda.

1. Gamundianus 1208 2. Lucernensis 1215. 3. Ratisbonensis 1218. 4. Spirensis 1219. 5. Herbipolensis 1221. 6. Hagenoënsis 1222. 7. Friburgensis 1224. 8. Constantiensis 1240. 9. Villinganus 1250. 10. Sarburgensis 1265. 11. Offenburgensis 1280. 12. Solodoranus 1280. 13. Thannensis 1297. 14. Uberlinganus 1300. 15. Brisacensis 1302. 16. Mons S. Victoris 1370. 17. Maynganus 1607. 18. Heitersheim 1616. 19. Wertensteinensis 1630. 20. Schönauensis 1699. 21. B. M. V. Gerstorff 1737.

Primo de Conventibus hisce Fratrum, postea 6. Monasteriis Clarissarum, dein de viginti duobus Sororum 3tii Ordinis, denique de Monasteriis deperditis quoad Originem, foundationem, & singulorum vicissitudinem &c. Compendialiter agam.

CONVENTUS RESTANTES FRATRUM.

BRISACUM.

Dioeces Const.

Custodiæ Rheni.

Annò 1302. Fratribus Min. Conventualibus Consistendi datus est locus, & cœpit ædificari Monasterium cum Ecclesia, (quæ titulò Festivò B. V. Mariæ assumptæ gaudet) beneficentiâ Familiarum nobilium, præsertim Prænobilis Familiæ de Bolfenheim. Confraternitas S. Sebastiani M. indubiè pestis tempore instituta, hanc Franciscanam Ecclesiam celebrem reddit.

1548. Magistratus documenta Conventus, litteras censuales, & pretiosa quæque ad se recepit, eò quòd ex defectu Religiosorum solus & unicus hîc habitaverit Guardianus, quique brevi etiam ad Fratres migraverit. 1552. Licet novus cum superiore numerus Fratrum successerit, fuerunt tamen in Monasterio 20. Milites locati commoratione semestri, & inducta tormenta bellica contra Gallos, quin Monasterium in Nosocomium militum versum fuisset, nisi ruinosum corruisset. 1638. Brisacum quadrimestri obsidione Suecis cessit, & Gallis. Dux Weinmar Vineis nostris totò cole excisis Monasterium diruere, fortalium locò ejus extruere decrevit. Perière tunc restantia Conventus documenta. 1640. Commendante Urbis Hugonota Gallo, Barone de Oiffonville, PP. Augustiniani Monasteriò suò, in Armamentarium mutatò excedere jussi, à nostris Conventualibus ultrò recepti Domicilio, ultra decennium commorabantur. 1652. Magistratus FF. Conventualibus Scholas pro Salario obtulit, nec non Conventus curam Hospitalis Gallici, dein Civici, Parochias in Widenfölen, Grussen, Ackarren recepit.

1713. Obsidione Friburgensi, Lazarethum Brisacense, Gallorum ægrotantium, ac vulneratorum ad tria millia simul oppletum administravère soli Conventuales nostri, quorum quatuor Patres juvenes, & F. Clericus intra tempus trimestre contractâ febrî malignâ mortem oppetière, & reliqui propè omnes lethaliter decumbebant 1725. usque ad annum 1730. Monasteriò pervetustò angustò, ruinosò destructò, novum reædificatum, ampliatum, protractum fuit curâ P. Kiliani Seubert, P. M. Raymundi Lemmermeyer, P. Bernardini Müller, tum ex mediis Conventus, tum ex Eleemosynis, præsertim ligna donante Reverendissimo Domino Abbate ad S. Trudpertum Augustino Sengler.

1741. A. R. P. M. Seraphinus Fleischmann de Herbipoli novem annis discontinuis Guardianus de munitione diruta conquifivit materialia, faxea, & lateritia &c. pro ædificanda

ficanda Ecclesia, insuper & usum fructum fundi per totum ambitum der inneren Classè per octennium, Austriaca ex gratia, & munificentia impetravit, sed & collectis extrà, & peregrè copiosis elemosynis impensas præparavit, sicque è fundamento Ecclesiam novam ædificavit. Et ne perduret illud Jeremiale lamentum: aquam nostram pecuniâ bibimus: in colle hortensi fontem foderunt: effossione 18. Orgyis profundâ è rupe aqua in Vigilia S. Joannis Baptistæ scaturiens laborantes refrigeravit.

CONSTANTIA.

Diocæs. Const.

Cust. Laclis.

Anno 1240. Fratres Minores eò pervenerunt, peraccepti Reverendissimo Illustrif. Principi, & Episcopo Domino Henrico de Thanneck, decenniò prope sacram perantiquam B. Mariæ V. ædiculam sub Tilia, ubi sacris dabant, usque ad ædificationem Monasterii & Ecclesiæ, eòdem B. V. Mariæ titulò sub Tilia retentò, ad structuram Magistratus Constantiensis concessit aream, & pro 100. marcis argenti coëmpta est Domus, & Pomarium à Reverendissimo D. Bertholdo Abbate ad S. Blasium. In solemnè Dedicatione Ecclesiæ concionabatur P. Bertholdus, qui Ratisbonæ in fama sanctitatis obiit.

1304. V. P. Conradus Probus, olim hic Theologiæ Lector, Provincialis 5tus, Episcopus Tullensis Lotharingæ, 1284. post annos 20. die 21. Aug. Constantiæ obiit sanctissimè.

1217. Eminentissimus Dominus Franciscus Zabarella Patavinus, Cardinalis Florentinus, sub Constantiensi Concilio mortuus, in Ecclesiæ nostræ Choro fuit sepultus.

Hoc in monasterio, ejusque refectorio coram Concilii Patribus, Hæresiarcha Joannes Hufs auditus, judicatus, & ad rogam condempnatus 6. Jul. 1415. extra civitatem in cineres est crematus.

1548. Constantiâ Domui Augustissimæ Austriacæ subdita (namque defecit à Religione Catholica totò Clero, omnibusque Religiosis 1527. exturbatis) & Religione restitutâ P. M. Henricus Stolleyfen pro recuperatione Monasterii strenuè laboravit, eò receptò, solemne sacrum hic iterum celebravit, nec non Protectionem Romani Regis Ferdinandi, contra quendam restitutioni nobis factæ adversantem impetravit. Nec Scholæ & Gymnasium, exturbatis FF. Conventualibus introduci potuerunt.

1556. Occasione Pestis instituere Cives in obsequium epidimiâ laborantium, & defunctorum Societatem sub nomine Raufs Köpffer Bruderschaft sub protectione S. Sebastiani Martyris, cujus Brachium Hagenoâ huc annò 1628. allatum est, ac illud, mirandi adhuc Odoris eleganti argenteo reliquiario reconditum, solemnè processione 1747. à Reverendissimo, Excellentissimo, Domino D. Comite de Fugger, Suffraganeo Portatum fuit. Confraternitas verò Bulla Urbani 8vi roborata magis cœpit esse devota. Porrò Pestis Constantiæ sæviit post finem Concilii, sopita patrociniò S. Rochii 1418. annò verò 1431. grassata circum civitatem, intactam reliquit. Iterum invaluit 1439. per 10. menses, & 1451. & 1467. & 1483. salva tunc Constantiâ. Ab Anno 1556. ob merita tempore pestis cura Parochialis Hospitalis civici FF. Conventualibus fuit collata: Pœnitentiarum Ecclesiæ Cathedralis ab anno 1689. P. Conventualis administrat.

Anno 1709. Monasterium noviter extructum fuerat, Promotore hujus ædificii P. M. Antonio Hammer p. t. Guard. Architecto F. Udalrico Bähr. Anno 1724. usque 1735. Ecclesia magna ex parte reædificata, vel reformata elemosynis Piorum, ac potissimum curâ R. P. Dionysii Harth Guardiani. Anno 1735. Sac. Corpus S. Venturini Martyris donatum ab Illustri D. Bar. de Landsee Sacello suæ Familiæ, infra quod est Crypta sepulchralis pro eadem, solenniter illatum, & super Altari depositum. Denique præter studium Juris Canonici in hoc Conventu Tyrones Religiosi instituuntur. Capitula hic sunt celebrata numerò 30.

FRIBURGUM.

Diocæs. Lausan.

Cust. Basileæ.

Anno 1244. Nuithonum Civitate hac Fratribus Germanæ nationis Magistratus introitum concessit, Monasterium, & Ecclesiam sub titulo S. Crucis extrui curavit, & fundavit Illustrissimus Dominus Comes de Kyburg, & uxor ejus Anna Ducissa de Zäringen. 1179. Civitas Friburgensis condita fuit à Bertholdo IV. Duce Zæringæ & Burgundiæ minoris. 1237. Foundationem monasterii auxit filia prædicti Comitis Eberhardi, ex perantiqua Familia & Illustrissimo Stemmate Clementum. Obit 1275. dicta Fundatrix, quæ Regulam S. Claræ professâ, domi suæ cœlestem actitabat vitam, bonis operibus, præsertim charitatis erga proximos jugiter intenta, contemplationibus, orationibus, ac spiritualibus exercitiis assiduè dedita potiorem amplissimæ suæ substantiæ partem distribuit Xenodochiis, cæterisque

cæterisque pauperibus. Demum famâ ejus per totam illam regionem sanctitatis perlata ad optatos Immortalis sui sponsi amplexus pervolavit, & in Ecclesia Fratrum sepulta.

1400. Hunc Conventum illustrârunt vitæ sanctimoniâ beatâ morte, & requiè, hîc sepulti Fratres. P. Mamertus Spirensis Exorcista miraculis clarus, præsertim circa energumenos. 1408. die 3. Aug. sanctè obiit F. Theodulus Argentoratensis Sacerdos. 1428. die 9. Junii obiit magna sanctitate clarus Sacerdos F. Antonius Solodorensis. 1432. die 27. Junii in hoc Conventu sanctè obiit. F. Fridericus de Amberga Ratisbonæ professor, in medio Chori sepultus, insignis doctrinæ, admirandæ pietatis, ac multiplici virtutum genere conspicuus Vir, pluribus annis Provinciæ Vicarius, omnibus verbò, & exemplò præluxit, qui in exactissima Regulæ observantia, in zelo altissimæ paupertatis conservandæ, in mortificationum pœnitentiæ operibus, ac corporis edomandi austeritate maximè enituit, ejus dexteritate, & pietate Conventus in temporalibus, & spiritualibus magnum sumpsit incrementum.

Ab anno 1558. ob bellorum, pestilentiæ, & hæreseos incurfus, & æmulum infidias usque ad annum 1593. multa damna, & incommoda sustinuit. Memoratò annò Magistratus inclytus cessit Monasterio Jus Patronatûs Ecclesiæ in Font, & jus patronatûs cujusdam Sacelli B. V. M.

Anno 1598. obiit F. Joannes Michael Männlein Vir omni doctrinâ & scientia clarissimus Illustrissimi Domini Episcopi Laufannensis Vicarius Generalis, & quondam Provincialis. Concionator linguæ germanicæ, & gallicæ famosissimus.

1628. 6. Sept. Ad Majorem Dei gloriam, & illustriorem Friburgensis Monasterii decorem A. R. D. Joannes Wuillieret testatus fuit, quòd ipsi ex energumeno per Principem quendam Dæmoniorum Oeniomagi nomine coactum divinitus & per B. V. M. facta sit revelatio quorundam Ss. Corporum in Capella omnium Ss. Friburgi apud Franciscanos jacentium, nimirum R. P. Theoduli Argentinensis mortui 3. Augusti anno 1408 R. P. Antonii Solodorensis sepulti 9. Junii anno 1428. Corpus R. P. Mamerti, cujus sepulchrum Dæmoniacos vehementer exhorreere.

1694. Sacellum B. Mariæ V. ad formam Einsidensis intra Ecclesiam sumptibus Prænob. Domini Udalrici Wild Senatoris fuit exstructum, & fundatum, consecratum ab Illustrissimo Domino, ac Principe Petro à Montenach, Episcopo Laufannensi, dictum Sacellum devoto fidelium accursu est celeberrimum.

1713. Monasterium pervectustum, ruinæ, ac præcipitio proximum readificatum sub Guardianatu A. R. P. M. Ludov. Ant. à Fleckenstein: Angulari lapide caremonialiter posito per Episcopum Laufannensem Illustrissimum, ac Reverendissimum Jacobum Duding Equitem Melitensem.

1745. Ecclesiæ navis tota Choro persistente, fuit de- & extructa nova unius anni spatio, sequenti annò 6. Nov. consecrata cum 12. Altaribus ab Illustrissimo, ac Reverendissimo Domino Josepho Huberto de Bocard Episcopo Laufannensi. Restauratio Ecclesiæ facta est sub Guardianatu P. M. Gregorii Moret. In hac Ecclesia unus nostrorum R. Patrum singulis diebus Festivis, & Dominicis concionatur Gallicè, sæpe simul Germanice. Studia hîc Philosophia, Theologica, Juridica successivè floruerunt. Capitula celebrata fuere duo.

GAMUNDIA.

Diocesis. Aug.

Custodia. Sueviæ.

Anno 1208. Missione ima venere Suevo Gamundiam ab ipso S. Patre missi octo Fratres antesignano V. P. David Germano Suevo, quocum, aliis alio dimissis, duo FF. Angelus & Sylvester hic loci persistere. Ipse autem V. David in vitæ sanctimoniâ, austeritatibus corporis, contemplationibus, & aliis virtutibus, quas à S. Patre didicerat, se exercebat, pœnitentiam zelosè prædicando miris sequentibus signis plurimos peccatores ad pœnitentiam convertebat, ipse consummatus in brevi explevit tempora multa meritâ plenus, miraculis clarus, annò, quò venit, Gamundia excessit ad gaudia cæli: & corpus illius Fratres in Sacello, quod cum Domicilio à PP. Cisterciensibus de Königsbrunn gratiosè concessum accepit, contumulârunt cum hac Epigraphe. 1208. Candide Lector hoc sub lapide requiescunt ossicula Davidis ex primis Fratribus, qui à S. P. Francisco huc missus fuit cum septem Fratribus.

1220. Fratres hîc superstitibus exemplari vitâ brevî plures in consortium suum trahentes, numerò auctò, eleemosynis civium, & vicinorum, maximè sumptibus Prænob. D. Waltheri de Rinderbach, Monasterium ædificare cœperunt juxta Ecclesiam Cisterciensium, qui & hæc tandem Fratribus dono reliquerunt, obtinuerunt etiam Fratres à Prænob. Dominis de Helffingen Villam. Verùm 1546. usque ad annum 1620. Belli, pestis, hæresis, calamitate, syndicorum infidelitate, in proximo amissionis periculo stetit hoc

Mona.

Monasterium, ruinosum, depauperatum, usquedum 1620. P. Jacobus Laib de Thannis, vir magnanimus Guardianus Gamundiae cives à lapsu, & civitatem à lue Lutheranismi strenuè vendicavit. Eodem annò ob litteras Cæsareas à Ferdinando II. impetratas collegit in Eleemosyna 11948. floren. Quibus Ecclesiam & Monasterium pro possibili restauravit. Annò 1680. Sacellum S. Antonii, quo condita V. P. Davidis ossa, è fundamento, & ampliori spatio extruebatur: & ecce apertò Davidis sepulchro, lampas adhuc ardens, & astantium conspectui apparens, intromisso aëre paulò post extinguebatur. Oculares testes, P. M. Celsus Baumann Provincialis, P. Bonagratia Kuhn, Provinciae Secretarius. P. Colonatus Jammetz Guard. P. Innocentius Liehr Vicarius.

Anno 1718. Vetus Monasterium penè destructum, & novum ædificatum fuit. 1720. Renovatum fuit Sacellum S. Antonii, & annò sequenti cœpit ibi congregatio mensilis Tertiariorum. 1734. Confraternitas sub titulo Imac. Concept. B. M. V. instituta. 1736. Studium Inferioriticum fuit erectum non sine consolatione parentum, & sedula studentium informatione. In Ecclesia denuò reformata nova Confraternitas in honorem S. Barbaræ solemniter erecta. Capitula in hoc Conventu sunt quatuor habita.

HAGENOA.

Diocesis. Argent.

Custod. Alsatia.

Annò 1222. B. Cæsarius hinc ad Sac. Ordinem suscepit nobiles duos Germanos Fratres Casparum & Melchiorem à Fleckenstein, atque Balthasrum Bechte! Patritium. Horum trium hæreditariis opibus Monasterium, & prægrandis Ecclesia sub titulo trium Regum spatio plurium annorum perfecta sunt. Ecclesiam consecravit Reverendissimus D. P. Sebastianus Vögter Suffragan. Argentin. Qui ab Alexandro IV. Romæ dono acceptum S. Sebastiani M. Brachium, nativo suo Conventui donavit. Septem Altaria, quæ Prænobilis Parens dicti Reverendissimi Suffraganei construxit, consecravit Reverendissimus Episcopus Tullensis F. Conradus Probus.

1540. Ferdinandus II. Imperator 11. septimanis cum aula sua hoc in Conventu morabatur. Ab hoc tempore Conventus, litterarum, ac rerum pretiosarum subtractio, ne, iniqua transactione, dispersione plurimum deficere cœpit. Ecclesiam Lutherani occuparunt, Monasterium verum est in armamentarium. Donec ex Decreto Cæsareo, & iussu Ferdinandi Archiducis Austriae P. M. Hugolino Kneuff Provinciali Ecclesia, & Monasterium restituta sunt. Interea Brachium S. M. Sebastiani, licentiâ Superiorum Ordinis Hagenoâ Constantiam fuit translatum per P. Casparum Breitter Guardianum Hagenoensem. Et hinc exhibent partem Reliquiarum de Tibia S. Martyris, cujus honori Magistratus constituit singulis per annum feriis 5tis celebrandum officium in Ara ejusdem. 1656. Lutherani vi pacis Westphalicæ Franciscanam Ecclesiam sibi recuperare voverunt; sed cum Landgraviatus Alsatia cesserit Regi Gallia, subito spes & prætentio eorum hoc eventu evanuit. 1696. Corruit Ecclesiae navis turbine, alta satis, & ruinosâ, chorò perstante, suis nixò fulcris. In Ara Crucis devota stabat imago Crucifixi, cujus pectori particula sanctæ Crucis inclusa periit. Subtus Imago B. M. V. dolorosæ miraculosæ, possessione Ecclesiae Lutheranæ, illæsa, & collapsæ Ecclesiae ruinâ mansit integra. 1697. reædificari cœpit Ecclesia P. Jucundi Frosard Friburgensis Helveti dexteritate, & industria, ac Serenissimi Ducis de Mazarin munificentia, qui 7000. libras suppeditavit. Annis sequentibus Ecclesiae navis erecta, Organò, Altaribus, & reliquis decoramentis fuit exornata. 1731. Monasterium sub P. Guardiano Oswaldo Montfort inceptum ædificari, & 1745. sub bellò Cæsareo, Austriacis Hagenoam occupantibus, structura integra fuit completa. Capitula Nro. 6. hic fuerunt celebrata & Vicariatus Parochia civitatis multorum annorum lapsu optimè à FF. Conventualibus administratus, usquedum RR. DD. Canonici ex Surburg Hagenoam fuerunt translati.

HEITERSHEMIUM.

Diocesis. Const.

Custod. Rheni.

Annò 1616. Reverendissimus, ac Illustrissimus Dominus Princeps, Ord. Equestr. Melitens. D. Joannes Fridericus Hund, de Saulheim hoc Monasteriolum extructum, & Ecclesiam sub titulo Sac. Sepulchri Christi Domini, & in honorem stigmatizati S. P. Francisci ædificatam, Seraphico Minorum Ordini, & Provinciae nostræ Argentinensi gratiosè donavit, fundavit, & dotavit. Illustrissimi sui Ordinis assensu, assignatis annuò censualibus 600. florenis pro 6. personis. Anno 1620. Altefatus Illustrissimus Princeps administrandam Conventualibus dedit Parochiam in Eschbach: anno 1634. Heitershemianam quoque contulit. Anno 1659. Eminentissimus D. Cardinalis Landgravius Hassiæ, Princeps tunc Heitershem. Parochiam in Schlatt; & anno 1661. in Griffen & Bremgarten comisit.

Collect. Script. Monast. Tom. VI.

E e e

At

At verò Annò 1735. Eminentissimus D. Cardinalis de Schönborn Princeps, & Episcopus Constantiensis causam ab Antecessore jam agitatam pro amovendis à cura Parochiali Religiosis Conventualibus instantius urgere, & promovere cœpit. Romæ datâ sententiâ decisiva, Episcopum posse Religiosos, ab administratione Parochiarum amovere, id factum, ac executioni datum est. Annò 1744. Celsissimo Principe Episcopo Constantiensi D. Casimiro Antonio de Sicking, Patrono gratiosissimo duæ iterum Parochiæ Heitersheim, & Eschbach, ac annò 1750. in Augusto illa Schlattensis Conventui denuo ab ordine commissæ sunt in Conferentia Uberlingæ inter Eminentissimum Ordinem Melitensem & Officium Celsissimi Principis Episcopi Constantiensis, & restitutæ in perpetuum. Ab anno 1720. usque ad annum 1750. Monasterium cum Ecclesia sumptibus Monasterii, & elemosynas, præcipuè tigna tribuente Reverendissimo D. Abbate ad S. Trudertum.

1753. Reverendissimus, & Excellentif. L. B. de Gimnich, Prior Daciæ locum tenens Heitersheim obiit 1. M. singularis Benefactor dicti Conventûs.

HERBIPOLIS.

Diœces. Würceb.

Custod. Bavariæ.

Anno 1221. B. Cæsarium, Sociosque hic locus excepit, & ille alios hîc ad S. Ordinem suscepit, inter eos Hartmannum Harmuth, qui nominatus Andreas, aliumque nomine Rodingerum, postea factum B. Elisabethæ Confessarium, qui ambo sanctitatis famâ Ordinem decoraverunt, hic mortuus Halberstadii Guardianus 6. Martii 1230. Ille Herbipoli 6. Martii 1225. Fratribus primò propè Sacellum S. Bartholomæi habitantibus quatrienniò, dedit Illustrissimus & Reverendif. Dominus Hermannus de Lobdenburg Episcopus Herbip. vicinum priori Sacellum S. Vallengini E. & M. cujus integrum corpus FF. Min. Conv. populo magnâ frequentiâ accurenti colendum exhibent non sine specialium beneficiorum fructu, ac insuper præfatus gratiosissimus Benefactor amplam Sacello ad hærentem suam Domum, aliasque duas beneficè donavit. Anno 1247. Innocentius IV. P. consensit, & confirmavit commutationem loci, & possessionem areæ, spectantis antè ad Moniales Augustinianas, postea clarissas. Idem Papa ratam, confirmatamque habuit donationem, & emptionem plurium fundorum, quos sibi pro Ecclesia, & Monasterio construendo, Fratres compararunt. 1300. Hîc Sæculò accessère plura temporalia Bona, Domus Dominarum de Bettigheim, plurima ex hæreditate à Familia de Neuenstein, Ædes de Brunegg, & aliæ zur kleinen thannen. Anno 1389. Prænob. D. Henricus Keyholz de Hochfeld, hoc in loco propè Kizingium omnia sua Bona, Jura, Jurisdictiones, Censuræ &c. Conventui legavit. 1584. Jesuitæ, uti annò 1566. Monasterium Clarissarum ad S. Agnetem occupavère, ita aliquos Conventûs nostri redditus sui juris fecère. Porro egregii studiorum restauratores plures notati celebrantur, videlicet P. Casparus Leimbach Provincialis, & primus Theologiæ Lector, P. Sigismundus Arnet Provincialis, P. Celsus Baumann Provincialis, P. Joannes de Heylbronn Provincialis, & P. Joannes Leonis Provincialis, & hodieum principale hîc Theologiæ studium floret. Annò 1614. Celsissimus Princeps Episcopus Julius Monasterium hoc nostrum totum insigni suâ munificentia restauravit. Quod 1630. Patres Observantini Monasterium hoc nostrum appetentes, ut obtinerent, aut cum suo saltem Dettelbacensi commutaretur, omni moto lapide, requisito etiam favore, & interventu Bambergensis Episcopi, recusantis autem patrocinari contra PP. Conventuales, quantumvis astutè, in vanum laboravère. Annò 1695. P. M. Antonius Hammer Guardianus Conventûs nativi per Decennium, & P. M. Franciscus Germani, ambo Provinciales, hæreditariis opibus Monasterium repararunt, Ecclesiam Aris, Organis, artificiosis picturis &c. exornarunt, pretiosis etiam paramentis Sacrificiam argenteis vasis, aliaque Sacra suppellectili locupletarunt. Cæterum à longo tempore functiones Parochiales FF. Min. Conv. in Sacello Forensi B. V. M. ex collatione Incltyi Magistratûs exercent.

1715. P. M. Exprovincialis Antonius Hammer, p. t. Guardianus magnis nativi Conventûs sumptibus restauravit ædificium Monasterii, superstruendo eidem toti antiquo, novam contignationem splendidam cum grandi Bibliotheca, quæ libros circiter 10000. & ultra continet. Benefactores hujus Ædificii erant Grat. L. B. de Guttenberg Decanus ad S. Burchardum, & Excellentissimus D. Jacob Director Camerae 1724. Instituta fuit Confraternitas Immac. Concept. B. M. V. 1737. Dejectâ per tempestuosum turbinem antiquâ Turri, anno 1641. extructa in navi Ecclesiæ, nova nunc in Choro fuit reposita. Capitula hîc fuerunt instituta Numerò 9.

LUCER.

LUCERNA.

*Diocesis. Const.**Custod. Basilee.*

Anno 1215. Beatissimus P. noster Franciscus sacratissimâ suâ personâ, ac præsentia non modò hoc Monasterium decoravit, sed ipsemet prima ejusdem fundamenta jecit: dum enim, ut scribit Wadingus Tom. 1. fol. 135. ut referunt manuscripta Cancellariæ Lucernensis; dum enim ex Marochia in Italiam reversus per Hispaniam, & Portugalliam ulterius progredi per Galliam non auderet propter contagiosam luem in ea dirissimè sævientem, iter suum debuit arripere per Burgundiam, sicque in partes Helvetiæ venit. Quod ubi Illustrissimæ Domine Guttæ ex Storitz Comitissæ de Rottenburg piissimæ feminae certò constitisset, protinus virum sanctum invitavit, rogavitque, ut cum suis Discipulis aliquantisper divertere dignaretur. Benignè itaque susceptus frequentare nullo non die solebat cum suis quoddam Sacellum in Augia nuncupatum B. V. Mariæ in loco paludoso, viminibus, & nemorosis sentibus obsito, in quo hodie nostra consistit Ecclesia. Cùm autem hoc annò Romæ in Laterano universale celebraretur Concilium, Lucernâ ex Helvetia ad illud se contulit, aliquot ex suis hinc relinquens Discipulos, qui eleemosynis, & beneficentiâ Domine Comitissæ gratiosè sustentati prope Sacellum hoc, utpote locum meditationibus, mœroribus, & rerum divinarum contemplationibus amicissimum construxerunt sibi aliquot Casas, & tuguriola, impetratâ prius facultate à PP. Benedictinis im Hoff, ad quos locus spectabat; necdum enim condita civitas erat, sed tantummodo quædam Piscatorum & Nautarum domicilia hinc inde diffusa.

1220. Illustrissima Domina Comitissa satis amplum coëmit terræ spatium pro 60. Marcis argenti à Reverendissimo D. Abbate & Principe Murbacensi O. S. B. pro construenda nova Ecclesia, & Monasterio F. Min. Conv.

1225. FF. Min. Domine Comitissæ amandissimæ Benefactrici, ac Fundatrici suæ in debitæ venerationis, ac gratitudinis monumentum donò dederunt vitream ampullam sanguine ex stigmatibus S. P. N. Francisci scaturiente plenam, quam ipse pretiosissimò thesaurò longè chariorem in sua Ecclesia Parochiali in Kriens publici honoris gratiâ reposuit.

1233. Die 4. May sanctissimè obiit Domina Comitissa, & ante summi Altaris medium apud FF. Min. Conv. sepulta quiescit. 1343. die 29. Junii Fluvius Rusa ita urbem Lucernensem inundaverat, ut pervenerit usque ad Altare majus in Ecclesia nostra tantæ altitudinis, ut onustam navem portare potuisset. 1479. Sixtus IV. Papa ex Ordine Seraphico primus omnium singulare cum Lucernensibus, & reliquis Cantonibus iniit fœdus, & in Custodes cubicularios assumpsit. 1508. Conflagravit urbs Lucernensis: ex tunc voverunt Magistratus, & cives annuam Processionem circa Museck Indulgentiis plenariis per tres dies donatam. 1524. Parochum Lucernensem egit P. Thomas Murner, Ss. Theologiæ Doctor, qui suis Concionibus zelosis, & privatis colloquiis Statum Lucernensem in Fide Catholica conservavit; hinc provenit, quòd adhuc hodie Fratres Cadavera apud eos humanda cum cruce, & irrequisitò Parocho ad Ecclesiam suam, & cœmeterium conducant. Consortem habuit V. F. P. Joannem Feer. 1525. sub mutatione Religionis P. Thomas Murner præfatus Lucernæ prædicantibus Lutheranis in foro piscatorio jamjam contra Catholicos tumultuantibus, & civibus adhærentibus illis, ad carceres perpetuos condemnati; exclusis eorum filiis ab omni sæculari, & Ecclesiastica dignitate, exceptâ Sacerdotali, & Monachali.

1570. S. Carolus Borromæus Card. Protector Ord. Conventum personaliter visitavit. 10. Octob. & sanctis monitis illum munivit. Nihilominus ob bellorum, hæreseos, & pestilentiæ tempestates, paucitatem Fratrum Conventus iste magnum periculum sustinuit usque ad annum 1596. quando inclytus Magistratus dictum Conventum singulari providentiâ, & saluberrima protectione communit.

1626. Reparatum fuit è fundamento antiquius urbe Sacellum B. V. M. olim miraculis celeberrimum situm in nostra Ecclesia. Annò priori in Capitulo Provinciali Mayngæ, Conventui Lucernæ Novitiatus primarius Provinciæ erectus fuit.

1632. die 24. Martii sacram Lucernæ in Novitiatu emisit Professionem V. F. Illuminatus Rosengart de Altkirch, mirâ Innocentiâ vitæ, & sanctitate conspicuus, familiari Angeli Custodis consuetudine, dulci alloquio, & frequenti præsentia dignatus, in contemplando Christum crucifixum compassiva amoris teneritudine, aliquanto tempore præfertim Sacræ Hebdo: adèò absorptus fuit, & amore lanquit, ut vix non contabuerit, aliisque innumeris virtutibus clarus, ut ex descriptione vitæ ejus patet. Eòdem annò, mense, & die nempe 28. Martii sanctissimè præcedentibus mirabilibus signis, visionibus, & B. V. M. apparitionibus animam Deo reddidit, sepultus in peristilio. Anno 1746 ad instantiam P. Provincialis Leodegarii Bürgisser apud Illustrissimum D. Nuntium Apostolicum. 3. Febr. Offa Ven. F. Illuminati Rosengart exhumata sunt, & ad cameram Sacrificiæ ad ulteriorem usque decisionem translata. 1749. die 20. May offa hæc arcule inclusa

duplici, stanneoplumbæ, ac quercinæ, jussu ejusdem Reverendissimi & Illustrissimi Domini Nuntii Apostolici recondita sunt in choro à latere Evangelii, sub mensa credentialem contexta lapide sepulchrali, eidem incisus hisce litteris O. F. I. R. utriusque hujus actus, per Sac. Nuntiaturæ deputatos adest relatio, & Authenticum Instrumentum.

Annò 1614. Ampulla sanguinis, qui ex stigmatate lateris S. P. Francisci defluerat, solemni processione ex Ecclesia Parochiali in Kriens ad Ecclesiam nostram translata fuit, eam Comitibus Illustrissimis & Reverendissimis Dominis, ac Principibus, Domino Ranucio Scoto Nuntio Lucernensi, & Domino Joanne Comite Truggless & de Wallburg Episcopo Constantiensi. Hujus Translationis Instrumentum Authenticum adest, vidimatum à Notario Apostolico, cum subscriptione moderni Lucernensis Legati Apostolici Illustrissimi Domini Philippi Acciaiuoli 29. Sept. 1752.

1733. Ecclesia fuit reformata sub Guardianatu, & cura P. M. Friderici Müller, Uberlingani scilicet novo laqueari, pavimento, fenestris, Altaribus, chori-stathmis, Confessionalibus, scamnis, atque sepulchris cameratis. Ad quam structuram Magistratus Inclytus se beneficentissimum exhibuit. Asservantur sub magno cultu in hac Ecclesia Sacra Corpora Ss. Eusebii M. & Perpetuæ V. & M. ac Corpus S. Cœlestini M.

Capitula Provincialia hîc celebrata sunt annis 1519. 1586. 1628. ubi electus Provincialis vir incomparabilis P. Ludovicus à Musis, & promulgatæ sunt constitutiones Urbanæ. Item annò 1642. & 1692. ubi P. Mar. Generalis Josephus Bottari Præsidem egit. Denique 1726. electo Provinciali P. Ludovico Ant. à Fleckenstein Lucernate.

MAYNGA.

Diocesis. August.

Custod. Suevia.

Anno 1580. Tradidum fuit hoc Monasterium à FF. Brigitinis derelictum, in Spirituibus & Temporalibus administrandum FF. Conv. eratque primus administrator F. Joannes Alberti, Senior Provinciae, & Commissarius, ejus autem origo talis est.

1405. Joannes Comes Oettingæ, aliquando ex equo decidens in profundissimam paludem, morti proximus votum vovit Domino, se, si incolumis evaderet, ædificaturum Sacellum in eo ipso paludis loco ad honorem B. V. Mariæ, & S. Annæ, quod & liberatus periculo perfecit, ut hodie visitur. Hoc Sacellum successu temporis celeberrimum fiebat, tum ob miracula crebra, tum propter frequentes oblationes fidelium, ita, ut Comites Oettingani inciperent novum Monasterium, illudque vocarent Maybronn. Hoc Monasterium intendebant primò incolere PP. Augustiniani Eremitæ, deinde Benedictini, postea Servitæ B. V. Mariæ; sed brevi tempore omnes inde recesserunt; tandem divina admonitione vocati fuerunt Fratres de Gnadenberg prope Norimbergam Ord. S. Salvatoris, dicti Brigattini. 1472. Comites Oettingani Ulricus, & Ludovicus fundarunt, & dotarunt hoc Monasterium. 1472. Adductæ, ac inclausuratæ fuerunt etiam in hoc Monasterio Sorores Brigantinae. 1ma Abbatisa erat Barbara Goldschelelein von Eüstätt præfuit annis 20. moritur anno 1501. annorum 66. Anno 1573. moritur sexta & ultima Abbatisa Elisabetha Müllerin Augustana, exinde plures Sorores morte sublata: Fratres verò Brigattini ob hæresin invalescentem, ob contracta plura debita, & alias miseras recesserunt; remanentibus solâ Priorissâ, unâ, aut altera sorore circa annum 1583. ab hoc tempore Monasterium derelictum, & æconomiam administravit Dominus Crispinus Heuslin ex Commissione Comitum usque ad annum 1607. Quando nemo ex Religiosis Brigattinis superstes erat, hoc Monasterium totum ruinosum Religioni nostræ omnino resignatum collatumque fuit à Comite Oettingano de Wallerstein, & Joanne Comite de Hohenzolleren Sigmaringen &c. & Antonio Comite Fugger Domini Wilhelmi Comitum de Oettingen liberorum Curatoribus in Camera Imperiali confirmatis, monasterium, inquam, una cum quibusdam foundationibus, anniversariis, & redditibus, ac duobus prædiis. Primus loci Guardianus erat F. Joannes Bruder, qui hîc annò, & die solemniter fuit introductus.

1614. Brigittini è Monasterio Mariæ Forst propè Coloniam, repetentes hoc à suis derelictum Mariæ Maynganum, coram Episcopo Augustano, nunc & anno 1631. iteratò remissi sunt domum; post annos 30. reversi, 3tiò immisionem postularunt. 1637. Urbanus VIII. Bullâ 12. Febr. datâ translationem ad Conventuales approbavit, & confirmavit. Id & Episcopus Augustanus. 1644. Brigittini jam 3tiò, ac in curiâ Romanâ sollicitarunt. Sed PP. Conventuales 1639. die 14. May possessionem suam speciali Bullâ Innocentii XI. confirmavit, indictò Brigittinis perpetuò silentiò. Cantasse olim inter, & cum illis Religiosis, Canticum Magnificat, è Statua seu Imagine miraculosa, Virgo Ss. Maria Deipara traditur: Id eidem gloriosissimæ Matri modò concinunt deservientes Mariæ Mayngani FF. Conventuales. Anno 1625. coram Ara Beatissimæ V. M. obtinuit sepulturam F. P. Christophorus Weckerlin F. Min. Sacerdos, qui ut piissimè vixit, ita

ita mortuus 24. Octob. aet. 38. Cui decessuro suae tutelares Patronae S. Magdalena, S. Barbara V. S. Catharina V. bina vice visibiliter apparuerunt. 1675. Sacellum S. Antonii aedificari curavit Illustrissimus Dominus Philippus Comes de Oettingen, qui in eo sepultus fuit anno 1680. ac plures successu temporis ex Illustrissima Familia in eorum Crypta sepulchrali sepulti jacent. Porro ab anno 1622. quod P. M. Hugolinus Kneuff post Provincialatum 18. annis Theologiam docuit, hic floret studium Theologicum. Anno 1703. Monasterium novum coepit aedificari, & post biennium inhabitari. 1707 Jubilaeum accepti in possessionem Monasterii solemnissime celebratum est. 1712. Ecclesia e fundamento extrui coepit, quae anno 1717. fuit absoluta, & 1719. consecrata 1731. Confraternitas S. Joannis Nepom. ritu solemniter 26. Aug. fuit instituta. Caterum bono Monasterii haereditatibus, quam titulo emptionis fuerunt usque modo augmentata. Capitula sunt Nro. 6. hic celebrata.

MONS S. VICTORIS.

Diocesis Curiens.

Custod. Lactis.

Annò Domini 854. Reverendissimus Dominus Abbas Sant Gallensis Hardartus destinavit ex suo Monasterio quendam Fratrem Laicum professum nomine Eusebium, qui in hujus montis Sacello S. Victoris 30. annis caelestem & miraculosam duxit vitam, & plures ad Christianam fidem convertit. Tandem in pago Prederis ob praedicationem poenitentiae pro Catholica fide ab impiis rusticis faenum ibidem refecantibus, quibus jam pridem exosus erat, falce faenaria trucidatus Martyr occubuit; demessum caput ipse suis manibus attollens longo sane itinere in Montem S. Victoris P. & M. cujus caput pariter ibi summa veneratione a fidelium concursu colitur, ad Patronum suum pertulit tumulandum; sacrae etiam istius Martyris reliquiae adhuc ibidem asservantur.

Annò Domini 883. die 23. Sept. Carolus 3tius cognomento Crassus Rom. Imperator hunc montem S. Victoris unã cum Sacello ejusdem sancti, ac suis dependentiis, atque villis donavit PP. Benedictinis Sancti Gallensibus, qui Illustrissimo Domino Rudolpho Comiti de Montfort Domino in Feldkirch praedictum Montem cum quibusdam villis traderunt. Praefatus Dominus Comes 1370. incœpit aedificare monasterium juxta Sacellum S. Victoris P. & M. & anno 1383. die 13. Sept. fundavit, & dotavit Sacellum, & Monasterium, ac donavit FF. Conventualibus, assignando eis Protectorem Pfleger oder Kasten-Vogt, Magistratum scilicet Feldkirchensem.

1398. Augustissima Domus Austriaca obtinuit a Comitibus de Montfort Dominium Feldkirchii per contractum emptionis, in cujus territorio situs est Conventus, & sic quoque translatus est titulus advocatiae, ut vocant, ad Domum Austriacam.

1568. Mense Septembr. P. Guardianus; & reliqui omnes miserè morte sublati fuerunt, remanente unico famulo superstite. 1642. Combustum Monasterium reaedificatum fuit piorum eleemosynis, Guardianante P. Gervasio Ulman.

1650. die 12. Februarii Senatus Feldkirchii, utpote Conservator, seu Syndicus totam temporalium Bonorum administrationem cefferunt post multas, & graves causas, & controversias Guardiano Conventus juxta Concil. Trid. Sess. 25. de Regular. Et Decretum Sacr. Congreg. Constit. Tit. 1. in Cap. 4. Regul. & Tit. 3. Documenta tamen apud se reservant usque hodie in Archiv. suae Civit. Capitula hic celebrata Nro. 6. omnia intermedia.

MONS MARIANUS.

Diocesis Argent.

Custod. Alsatiae.

Anno 1737. ab antiqua peregrinatione sacra, consistente in Quercu parvula Imagine Thaumaturgae Virginis Beatissimae Mariae suum titulum Mons iste, ac nomen novum, novo avolatu, & cultu recuperavit. Supra montem Ecclesia, in pede montis pagus est, nomine Gerstorff, cujus loci cura Parocho, & Fratri aedituo Custodia templi hucusque incumbebat. Ubi & quando possessionem accepit solemniter nomine Provinciae R. P. Oswaldus Montfort de Thannis, p. t. Guardianus Hagemoënsis, qui pro hoc loco operam suam solerter impendit apud Eminentissimum Dominum Cardinalem de Rohan Episcopum Argentinensis ejusque Suffraganeum Vice-Generalem, ipsumque loci Parochum, dein Territorii Dominum Accatholicum Principem Hasso Darmstadiensem: denique pro Confirmatione Sedem Apostolicam, ac Galliae Regiam sollicitavit, impetravit: Religiosum Hospitium aedificavit, ut brevè 4. 5. Sacerdotes, 3. Fratres Laici, & Hospites alii commodè hic degere, & divertere potuerint. Pro fundatione autem, & sustentatione parùm fundi circum Ecclesiam pro horto, & vinea, oblata, Ss. Missarum stipendia, Fratrum affiliatorum patrimonia, eleemosynarum collectura, servitia, subsidia R. D. Parochorum &c. subsistendi media suppeditabunt.

Collect. Script. Monast. Tom. VI.

Fff

OFFO.

Diœces. Argent.

Custod. Rbeni.

Anno 1280. Porta patet Civitatis Fratribus huc invitatis. Vulgatâ pridem famâ Minorum; Moguntia Capitulariter congregatis, Magistratus Offenburgeris, legatione missa, Minoritas perhumaniter ad suam Civitatem invitârunt, congrua sustentatione, Monasterium ædificarunt. 1284. Dominus Henricus Prator Offenburgi, & uxor ejus nomine Beata præter insignes eleemosynas pro construendo Monasterio donarunt Fratribus integram suam lapicidinam in Vesenbach. 1335. 7. Kalend. Martii in Ecclesia nostra sepelitur Prænob. Domina Gertrudis uxor Domini Riggoldi omnium opinione beata; cujus tumulus contegitur lapide majori humo altius prominente. Cæterum hic Conventus vineis, agris, Villis, Sylva, & redditibus annuis in vino, frumento, & ære, ac magna eleemosynâ fruitur. Iniquè traditus, & donatus Magistratui, juste fuit vindicatus à P. M. Provinciali Conrado Bömlin 1437. Porro anno 1554. Monasterium fit armamentarium, vario cataphractorum genere confertum: quîn annò 1589. P. Guardianus cum duobus adhuc Sacerdotibus, & duobus Novitiis Conventum explebat. Anno 1689. Offenisburgum Vulcano Gallicò, favilla factum, & combustum, successu temporis inter ædificia pauca, cinere dispersim exfusitata, vidit, & Monasterium nostrum 1696. è fundo reædificatum stare, ex una saltem parte, & tractu, sub Guardiano A. R. P. M. Joachimo Hueber, filio Conventus, optimè de illo meritis, calamitosi maximè iis temporibus. Præ- & successorem in officio habuit R. P. Franc. Josephum Riedinger compatriotam, qui civitate exusta domicilium habuit in Alberspach, prædio Conventus cum duobus Patribus, qui in diebus festivis Offenisburgi Missas in superstite sacristia celebrabant, Confessiones excipiebant &c. 1692. Quando Guardianatum cœpit P. M. Joachim Hueber, testò muris exustis impositò, habitacula tumultuariè excitata incoluere Fratres ex dispersione reduces; & studia interrupta, domo pro scholis noviter extructâ, rursus inchoavère.

1702. 3tiò jam Guardianus in hoc suo nativo Conventu P. M. Franc. Jos. Riedinger, qui prioribus annis patriam in favilla vidit, in villa vixit Albersbacensi, pane arcto, ac tenui salino, jam nunc Offenisburgi, tutò rursus erectò, habitans, habuit annos fertilitatis quidem, & messis multa fuisset, quam Colonus intulisset, nisi missâ in messem falce Gallus hostiliter eam abstulisset. Ob id annonæ magna Caritas, penuria multa, ut toto illo districtu, bienniò totò, & ultra fames invalesceret, panem petentibus, vix esset, qui frangeret.

1705. Successit in officio Guardianatus Patriota P. M. Leopoldus Schmauz, qui Ecclesiæ restaurandæ animum concepit, & collecturam Eleemosynæ caris adhuc, & turbulentis temporibus instituit. Et annò 1706. Architecto F. L. Udalrico Bähr, Brigant. Chorus Concameratus est, & fenestris conclusus.

1707. Navis etiam reparata, & erecta Ecclesiæ, cujus ingressui solemnibus apertura. Primum in hac Ecclesia ad B. V. M. assumptam celebravit Officium in Pontificalibus Reverendissimus, & Grat. D. Abbas Gengenbacensis. P. Guardianus, vir doctus, historicus versatissimus, qui hòc usus Lemmate. præstant adversa secundis, triennali suò defunctus officio, adversa etiam valetudine, vale viventibus dixit, in eâ ipsâ, quam ante biennium strui fecit, communi FF. sepulturæ, cryptâ mortuali primus ipse locum cœpit corporeæ depositionis usque in diem universalis ad vitam resurrectionis.

1708. Magistratus de vallo à Gallis vastato concessit ultro PP. Franciscanis contiguum suo pomario spatium (vulgo Zwinger) quod extrâ cingit civitatis fossa 20. circiter Orgyiarum latitudine; hac tamen conditione, ut novò aperturam murò clauderet; & si quando civitas remunienda foret, id spatii cederent, nec id jure Immunitatis Ecclesiasticæ unquam comprehenderent.

1717. Guardiano nativi Conventus A. R. E. P. M. Hyacintho Pfister Monasterii altera pars fuit ædificata; introductum studium philosophicum pro FF. & sæcularibus.

1727. Præmemoratus dignissimus P. M. Hyacinthus adhò hic Guardianus, tertiam quoque partem Monasterii unâ cum peristylio exstrui, & perfici curavit, qui & annò 1733. in patria Jubilæum Primitiarum Sacerdotalium solemnissimè celebravit, post triennium, anniversaria die meritissimus de Conventu atque Provinciæ atat. anno 77. è vita piissimè migravit.

1746. Domini civitatis Gymnasium novum suis sumptibus strui, & accomodari fecerunt, & largissimum fontem Monasterio concesserunt. Capitula hîc celebrata 12.

RATISBONA.

*Diocesis Ratisb.**Custod. Bavariae,*

Annò 1218. è Familia Gamundiana, & Ulmensi FF. Min. Conv. huc venientes, & magno spiritus fervore prædicantes pœnitentiam bienniò in vico Donau-Stauff comorabantur. Cum FF. Zelosis Concionibus, sancta conversatione, & virtutum exemplò plurimos, etiam gravissimos peccatores ad meliorem vitam convertissent, fuerunt à civibus Ratisbonæ perquam humaniter ad urbem invitati, domicilium obtinuerunt ad S. Margaritham prope pontis portam ultra quatuor annos demorati, ubi duo sunt mortui.

1225. Reverendissimus Episcopus Ratisbonæ, Conradus de Frondenhausen donavit eis Sacellum S. Salvatoris, & hodie hõc titulo insignem locum ædificando Monasterio liberalissimè concessit. Alii Benefactores piissimum præfati Præfulis exemplum secuti donarunt FF. Min. Conv. imò 123. Illustrissimus Dominus Albertus Comes de Bogen integram suam curiam & Palatium una cum amplissimo horto. 2dò 1233 Henricus Rex Romanorum duo horrea super quam speciosissimam aream cœpit ædificari Ecclesia profecto magnifica, cujus longitudo continet 154 $\frac{1}{2}$ pedes, longitudo chori 73 pedes, latitudo Ecclesiæ habet 64. $\frac{1}{2}$ pedes, latitudo chori 31. pedes. 3tio 1237. Serenissimus Dominus Otto Dux Baviaræ donavit Conventui duo horrea Conventui contigua, item Domum cum tota area. 4to 1254. Serenissimus Dominus Ludovicus Dux Baviaræ donavit Fratribus hortum Monasterio contiguum. 5to 1254 Reverendissimus Dominus Gozvingus Abbas in Brüell duas areas ad ampliandum Monasterium. 6to Serenissimus Dominus Henricus Dux Baviaræ sex areas Conventui adjacentes Fratribus liberaliter donavit 1259. 7ptimo anno 1290. Serenissimus Dominus Otto Dux Baviaræ, totam aream prope chorum sitam, quam hodie Lutherani pro suo granario usurpant. 8vo anno 1361. Prænob. Domicella Catharina Gruberin legavit Conventui Domum suam. 9no 1419. Anna Lienhardin donavit Fratribus liberè vineas suas in Donstauff. 10. 1723 Reverendissimus D. Carolus de May Decanus ad vet. Capellam dono dedit Conventui authenticas Reliquias scilicet particulam de habitu S. P. N. Franc. Item de cingulo ejusdem, & folia rubricata è rosarum spinis, quibus sese injectit, & cruentavit. Item P. R. D. Joannes Schmelzer Canonicus ad vet. Capellam donavit 2. Candelabra argentea. 1725. mortuus est Eminentissimus Dominus Cardinalis de Saxenzeitis Plenipotentarius, qui duo Altaria nobis effici curavit. 1747. Prænob. D. Doppuhler Cancellarius pro 2. quotidianis Missis Conventui legavit 6000. florenos.

1272. Die 13. Decemb. obiit in sanctitatis fama P. Bertholdus, Ratisbonæ natus, integritate vitæ clarus, atque Christianæ eloquentiæ orator insignis, Concionator magnus, in diversis Teutoniæ Provinciis, in Thuringia, Bohemia, Bavaria, Suevia &c. Hujus Prædicatoris verba erant ignita, qui instar alterius Eliæ peccatores etiam gravissimos, & longo tempore obstinatos, ad Dominum convertebat, & verbò & exemplò, & multis miraculis, uti constat ex historiis omninò certis.

Super caput ejus in Thuringia, dum concionaretur, à fide dignis, Religiosis utriusque sexûs personis astantibus plures præfulgidæ, velut ex stellis divinitus elaboratæ coronæ videbantur. Tantùm autem profecit universitati tam Cleri, quàm plebis, ut omnium cordibus, & auribus fuerit acceptissimus, & summè admirabilis. Sæpius 100000. hominum ejus Conciones frequentasse dicitur. Plura de eo scribunt Pifanus, & Wadingus.

1606. die 10. Aprilis Illustrissimus Dominus Albertus Episcopus Ratisbonensis debita veneratione, & solennitate sacras Reliquias P. Bertholdi referatò tumulò, & Sarcaphago levando transtulit, & arcæ decentiori inclusit, quæ honorificè à Fratribus ibidem asserantur.

Anno 1292. die 8. Junii sanctissimam vitam multis virtutibus, & operibus bonis coruscantem terminavit devota D.S. Elisabetha Sechin Soror P. F. Bertholdi, atque in Ecclesia nostra sepulta.

1401. Die 4. May hîc obiit Reverendissimus P. Henricus Episcopus Rosiensis Suffraganeus Illustrissimi Domini Episcopi Frysingensis Bertholdi de Weichingen, erat profectus Ingolstadii.

1442. Die 27. Augusti obiit Reverendissimus P. Conradus Episcopus Hierapolitanus, Suffraganeus Ratisbonensis, filius Conventus hujus, quondam hîc Lector, Guardianus, & Custos Baviaræ.

1453. Sanctè obiit Reverendissimus P. Conradus Richardus Episcopus Colensis Suffraganeus Ratisbon. filius hujus Conventus, in medio Ecclesiæ nostræ sepultus.

1468. Die 1. Julii obiit Reverendissimus P. Henricus Urmayer Episcopus Hierapolitanus, Suffraganeus Ratisbon. filius hujus Conventus, Concionator Eximius, Custos Baviaræ, Procurator Ordinis. Tandem Episcopus sepultus in Ecclesia Cathedrali.

1472. Obiit Reverendissimus P. Wolfgangus Episcopus Hypponenfis Suffraganeus Passaviensis filius hujus Conventus.

1480. Summus Pontifex Sixtus IV. suis sumptibus Monasterium potiori ex parte colapsum reparari mandavit, cujus insignia videntur in Refectorio hyemali.

1528. Magistratus Lutherizare cœpit, & vexare Religiosos, vectigalia, &c. extorquendo; 1539. FF. Min. è Monasterio exturbavit, annis 12. id occupavit.

1551. Annò, quò Carolus V. Imp. Præcones Lutheranos excedere Monasteriò mandavit, sese PP. de Observantia intrudere connitebantur.

1552. Indefensâ P. Provincialis nostri Henrici Stolleyfen, operâ causam agentis coram Imperatore, Commissariis Cæsareis, ac Principibus Monasterium Illustrissimo Domino Georgio Episcopo Ratisbonensi redditum est, & per eum hòc annò 1552. Ordini, ac Provinciali restitutum. Magistratus pro vasis argenteis, & clenodiis ex Sacristia ablati restituit Conventui 689. fl. 5 β. 21. pf.

1580. & 85. PP. Jesuitæ possessionem nostri Monasterii usurpare clam, sed incassum attentarunt.

1586. R. P. Hundbeller in futurum providus villam emit in Alckofen, etsi non nisi unicum Sacerdotem habuerit secum, & duos FF. Clericos, sed majori futuro FF. numero prospiciebat *huc spectant quæ folio sequente leguntur.*

1703. Ecclesiæ multum ruinosa fit reparatio: annò 1724. facta est renovatio. 1713. Ratisbonæ sæva pestis plures ex nostris PP. expositis brevi sustulit. Vicarium Parochiæ Cathedralis (cujus curam per plures annos agunt FF. Min. Conv.) tunc temporis cum omni laude, & incolumitate, & se optimum pastorem exhibuit P. M. Carolus Wittum Villinganus.

1723. A Reverendissimo Consistorio statuitur, ut posthac P. Guardianus Consistorium adeat locò Parochialis Vicarii pro examine Ordinandorum, & Curandorum. Primus fuit, qui annò 1724. orditus est Ecclesiæ nostræ renovationem, P. M. Adrianus Meyer Villinganus, cujus indefensâ operâ, & larga eleemosyna ad 4500. fl. elegantissimè renovata stat Ecclesia. Inde Solemniùs acta fuit Beatificatio B. Andreae de Comitibus Ord. M. Conv. Sacerdotis de quo adest authentica Reliquia.

1726. In Ecclesia decorè exulta Conventus Beatificationem B. M. Hyacinthæ de Mariscottis, & R. P. Bruno Fiegenbach. Pœnitentiarius summi Templi 2das Primitias celebravit.

1728. Confraternitas S. Joannis Nepom. in Ecclesia nostra solenniter fuit instituta, in cujus honorem annua solennis Processio habetur per civitatem. De hoc S. Martyre approbata Reliquia hîc colitur.

1732. Domini Civitatis lapidem terminalem platearum nostrarum visitabant, protestante P. Guardiano, Damiano Bechler, Monachii causâ cadebant. Cæterum hic Conventus Molendinò, vasis, & Candelabris argenteis, libris, organò novò, ac artificiosò, piis fundationibus, ac Legatis augmentatur.

Anno 1633. Mense Novemb. Dux Bernardus Saxo-Weinmar post obsidionem Victor urbem ingressus multavit pecuniâ Clerum ultra 60000. Thlr. ad quam summam Conventus noster contribuere debuit totam sacram suppellectilem Sacristiæ aurò, & argentò constantem, ad 1536. fl. æstimatam, in parata pecunia habita dedit 100. fl. Quibus receptis Dux Weinmarus in Festo Immac. Concept. B. V. M. omnem Clerum, Religiososque urbe, & patriâ exules ejecit, tribus tantum Franciscanis, & unò Dominicanò pro exercitio Catholicorum. P. M. Melchior Breitter Exprovincialis, & Guardianus, cum aliis Monasteriorum Superioribus coactus fuit aleâ ludere pro suspendio. Episcopum verò Albertum cum tribus Ecclesiæ cathedralis Canonicis captivum abduci mandavit Herbipolim. 1636. Die 28. Julii Illustrissimus Dominus Episcopus Albertus libertati restitutus convocato Clero, & Religiosis computavit multam pecuniariam Duci Weinmaro datam, comperit Monasterium nostrum ultra quotam suam 600. florenorum, adhuc 1034. fl. dedisse, eosque nostro Conventui à Clero successivè restituendos esse mandavit.

SARBURGUM.

Diœces Metens.

Custod. Alsatia.

Anno 1265. S. Bonaventura Generalis Ord. ad Clerum, & Magistratum datis litteris, Fratribus impetravit accessum, Domicilium, & Ecclesiam, quæ olim Parochialis, jam Conventualis.

1267. Monasterium suis sumptibus ædificavit, & fundavit Prænob. Dominus Godofridus à Castro, Sarburg. Patritius, postea ordinem professus, & 2dus hîc Guardianus.

1270. S. Bonaventura personaliter huc veniens, congregatis 100. Fratribus Provinciale Capitulum celebravit; ipsemet ad Populum è Cathedra peroravit.

1500.

1500. Circa sæculi hujus initium Confraternitas S. Sebastiani M. suum sumpfit initium, & hodie sub sæculi 3ⁱⁱ medium in Ecclesia nostra celebratur.

1528 PP. de Observantia hoc Monasterium, quod priorum temporum injuriâ aliquamdiu derelictum, denique recuperatum, ambiere, sed civium vigilantia sunt repulsi. Fuit autem hoc Monasterium denuo receptum operâ P. M. Provincialis Georgii Fischer ad Mandatum Serenissimi Ducis Lotharingæ, Governatore civitatis, Claves proventus Monasterii, Magistratu sacram Ecclesiæ suppellectilem restituente.

1599. Bellò Suevicò-Gallicò Lotharingicò Monasterium hoc funditus fuit destructum, documenta ablata, furtivè distracta, combusta: verbò, omnia perière sub Governatore A Catholicò de Lûzelburg; quin ex collapsa Ecclesia maximum acervum lapidum avehi, & ex illis suam Domum ædificari jussit. Ne proinde & Chorus noster corrueret, commiseratione motus civis quidam, antea Judæus, baptizatus Ecclesiæ chorum adhuc stantem suis sumptibus fulcrum ex residuis lapidibus fieri curavit.

1623. Die 13. Martii Illustrissimus Dominus Episcopus Metensis excommunicationem in eos tulit, qui documenta, vel bona nostra retinent, & non quantocyus restituunt. Sed omnia incassum. Duo soli Conventuales PP. hinc existentes, pro lucrando pane Vicariatium Ecclesiæ Parochiales objère.

1712. P. Gervasius Wimpff Guard. Monasteriolum, quod olim erat amplissimum, renovari fecit.

1717. P. Bernardus Barth. Navim Ecclesiæ è fundamentis excitavit.

1719. P. Simon Römer Lucernas Guard. multo tempore, de Conventu optimè meritus, ædificium inceptum consummavit, & finem vitæ imposuit, prævisa morte ad crucem ruralem extra pagum Nittingen procumbens, apoplexiâ tactus animam suam Salvatori reddidit.

1726. P. Candidus Görger alteram Monasterii partem ædificavit. 1746. Patres Conventuales ad requisitionem quorundam civium inferiores 6. Scholas docere inceptère.

SCHOENAUZIA.

Dioeces. Herbip.

Custod. Bavariae.

Annò 1699. Reformatus est hic locus, sædè vastatus, & culturâ novâ meruit renominari Schönauzia. Celeberrimum hinc olim fuit Cænobium Nobilium Ord. Cisterciensis Virginum: nec nisi rudera quædam, nullius Cænobii vestigia restabant. Hunc locum Reverendissimus, & Celsissimus Princeps, & Episcopus Herbipolensis Godefridus de Guttenberg Ordini nostro concessit. Loci possessionem annò præfato 11. April nomine Provinciæ solemniter captavit A. R. P. M. Antonius Hammer p. t. Guardianus Herbip. qui & eodem annò electus est Provincialis, qui insigni sua dexteritate, ex collectis elemosynis Ecclesiam reparavit, Monasterium ædificavit, organum nobile perfeci jussit, ut is verè hujus Conventus dicit, & haberi possit Fundator, & Restaurator. Multum postea suâ industriâ præstitit. P. Christianus Karbach de Herbipoli, pluribus annis Schönauzia Superior, Superioratus titulò & officio Conventus hic etiamnum regitur.

1710. Ecclesia sub titulo B. Mariæ V. Immaculatæ fuit consecrata; in ea venerationi sunt exposita Ss. Martyrum Victorii & Antonini corpora, jam annò 1704. Herbipoli solennissimè huc translata.

SOLODORUM.

Dioeces. Laus.

Custod. Basileæ.

Anno 1280. Fratres Min. facti bonus odor omni loco, Solodoranis acceptissimi, civium liberali hospitalitate suscepti, mox optimum confidendi locum, & solum in Riedholz, & amplum habitandi spatium obtinuerunt. Mox duos Fratres germanos, Wilhelmum, & Nicolaum Leberlin, bono spiritu motos, ad Sac. Ordinem attraxerunt: Horum tota hæreditate, Sororisque Mariæ largâ elemosyna, Ecclesiæ, ac Monasterio ædificando impensa, cooperante civium beneficentiâ, ortus est octavus hinc in Helvetia Conventus.

1299. 1. Ecclesia fuit consecrata à F. P. Min. Conv. Reverendissimo Joanne Episcopo Lacedem. Suffrag. Episcopi Lausannensis: dedicata honori B.V. Mariæ.

1418. Die 21. May Sabb. ante Ss. Trinit. Martinus V. Papa, electus Constantiæ anno superiore, Romam rediturus, Solodori à Magistratu magnifice exceptus, hinc triduo, in hoc Monasterio est diversatus.

1426. Ecclesia fuit reparata sumptibus potissimum duorum Prænob. Equitum de Reich. quorum alter nomine Petrus pro Christo reliquit omnia, pauper factus Minorita, possessione suâ integrâ Conventum ditavit; religiosâ vitâ suâ inter Beatos Provinciæ nostræ connumeratur; similiter soror ejus virgo Anna Reichin omnes suas possessiones, & largissimas opes Monasterio legatò donavit.

Collect. Script. Monast. Tom. VI.

G g g

1493.

1493. In Feflo trium Regum totum Monafterium conflagravit, collectis piorum eleemofynis eodem annò restauratum.

1530. Ecclefiam noftram, & Cathedram Lutheranismus aliquamdiu conſpurcavit, civibus ex parte jam jam à Religione deficientibus. FF. Minores hæreſi obnitentes à tumultuante populo fuere Monafterio, & urbe exturbati. Repurgata quidem Ecclefia, falvâ Religione Catholicâ, non nobis Domini, non nobis, fed Canonici, è Münſterthal exulibus, quatrienniò poſſeſſionem conceſſerunt, donec Delemontum commigrârunt, ubi adhuc commorantur.

1540. Feſto S. Annæ, percuffa fulmine turris in Riedholz, quæ plena erat pulvere tormentario, noſtrum Monafterium ad interitum concuſſit. Hujus anni die 9. Sept. primus iterum F. Conventualis P. Blaſius Kern, curâ, & operâ P. Henrici Stolleyſen Provincialis poſt 15. annos hîc habitare cœpit.

1553. Monafterium à Magiftratu reparatum, ferè totum Ambaſſadoris tunc factum eſt Domicilium, noſtris in angulum prope compulſis.

1644. Excellentiffimus Dominus Ambaſſadeur Monafterio, quod à potiori diruerat; aliam induxit formam, & ædificio novo ſpeciem Palatii ſæcularis, Fratribus nequicquam proteſtantibus.

1664. Denique P. Provincialis, Bonaventura Marius, & P. Guard. Ludovicus à Muſis, poſtquam trienniò abhinc inter P. Seraſphinum Keyſersberger, Provinciale, & Magiftratum de proprietate Monafterii controverſia agebatur graviffima (ſiquidem ædificatum eſt, & fundatum à præmemoratis Fratribus Reich, & ſore Anna Reichin, nomine Provinciæ ad terminandas lites, amicabili tranſactione, Magiftratu Solodorano locum hunc, tota cum area, ædificiis, limitibus, & annuo locationis cenſu, quem pendere ſolebat Dominus Ambaſſadeur, cum omni jure ceſſerunt. Magiftratus in compensationem dedit numeratâ pecuniâ 3000. Coronatorum: Item pro novo Monafterio nonnulla materialia ſubminiſtrari fecit; & conceſſit (aliâ jure ſuo municipali vetitum) quoddam extra urbem prædium, emptionis titulò poſſideri.

1664. 5. Nov. Monafterio novo poſitus eſt lapis fundamentalis à P. M. Eufthachio Wii Exprovinciale, p. t. Guardiano, qui & curâ ſuâ totam fabricam direxit.

1641. Die 16. Junii. Ad Inſtantiam Magiftratus, & civium Solodoreſium per Miniſtrum Provinciale Ludovicum à Muſis, quædam particule Sacrarum Reliquiarum S. Valentini Ep. & Mart. cum conſenſu Congregationis diffinitorialis anno 1640. die 1. May Uberlingæ celebratæ, fuerunt deportatæ Solodorum ad Ecclefiam noſtram, ibique honorificè collocatæ pro majori Solodoreſium devotione excitanda, & erectæ Sodali-tatis ejusdem S. Valentini honore, & patrocinio.

1671. Inſtitutum fuit ſtudium Philoſophicum etiam pro ſæcularibus, quorum ſexaginta circiter Lycæum noſtrum frequentârunt, ſed hoc ſtudium tranſlatum ad PP. Jeſuitas anno 1717. Ex tunc Philoſophiæ ſtudium hoc in Conventu deſiit, & cœpit Theologium pro noſtris ſpeculativum. Et pro Cathedra ſcholæſtica conceditur FF. Minoribus Conv. Eccleſiaſtica Ss. Urſi, & Viſtoris.

1723. Capitulum Provinciale hîc celebratum eſt, electo Provinciali P. M. Ferdinando Meyer de Baldegg Lucern. alia quoque Capitula olim annò 1464. Item 1502. Convenientibus 160. Capitularibus; ubi receptæ conſtitutiones Alexandrinæ. 1631. celebre Capitulum, ſub quo è Sac. Reliquiario Ss. Mart. Urſi, & Viſtoris pars nobilis donò data, inſigni proceſſione ex Eccleſia Canonica Parochiali ad Ecclefiam PP. Convent. fuit tranſ-lata.

SPIRA.

Diœces. Spirens.

Cuſtod. Rheni.

Anno 1219. B. Cæſarius ex Italia venit Auguſtam, eodem annò Spiram, inde Argentanam. Spiræ in Patria Fratribus ſuis, favore Illuſtriſſimi Domini Epifcopi D. Conradi Baronis de Scharffenegg, ac DD. Canonicorum Eccleſiæ Cathedralis, ubi concionator antea fuit celeberrimus, Domicilium impetravit, ac FF. Minoribus B. F. Jordanum tanquam primum novi Conventûs Guardianum reliquit. Porro F. Jordanus ex obedientia varia itinera ſuſcepit, ex Valle Spoletana miſſus in Germaniam, Spiræ ad Sacerdotium promotus, Erphordiæ Domicilium Fratribus impetravit, inde abeuntes ipſe ac alii 7ptem Iſenaci, Gothæ, Northemii, Müllhuſii, domicilia ædificârunt, poſtea F. Jordanus Aſiſium inviſit. Redux deſtinatus fuit Magdeburgum, ubi ſanctiffimè obiit.

Anno 1223. Monafterium cœpit ædificari ope Illuſtriſſimi Domini Beringeri Baronis de Ettingen Epifcopi Spirensis, conſumatum intra ſeptennium ex bonis hæreditariis ampliffimis P. Colini, qui Spiræ, mundo, ordini, cœlo, natus, beatus, virtutibus, & miraculis celebratus, in Conventu nativo Guardianus, Cuſtos Rheni, Provincialis Ordine adus obiit 1258.

Anno

Anno 1227. B. F. Julianus Spirensis cum B. F. Simone Anglico Normanniae Custode, tum Instituto Germaniae Ministro, venit ad hunc Conventum Spirensis, in quo commoratus fuit, vir insignis pietatis, & sanctitatis admirandae, Seraphicae Religionis nostrae eximium decus, & ornamentum urbis Spirensis, utpote Patriae suae, sydus lucidissimum: quippe qui miro virtutum, & sanctitatis splendore, & populo, & clero prae lucebat; is erat excellentissimus Musicus, atque ante ordinis ingressum capellae Magister, apud Christianissimum Regem Gallorum Philippum, omnibusque Aulae Regiae Symphonicis Praefectus composuit cantum choralem ordinis. Multos libros ut Lector Parisiis edidit, ubi etiam obiit plenus diebus, & meritis anno 1285. Miraculis clarus, de eo scribit Pisanus.

Anno 1239. Die 1. Aprilis B. F. Caesarius I. ab ipso S. P. N. Francisco, institutus Teutoniae Minister sanctissime obiit in Italia carceri mancipatus, & pro Religione Seraphica trucidatus.

Anno 1245. Die 30. Junii ad caelestem Patriam migravit P. Guardianus Spirensis F. Joannes vir sanctitate clarissimus oriundus in Germania in oppido Stennical, Moguntiae enutritus, & litteris imbutus, ac ibidem Ecclesiae cathedralis ad S. Petrum Canonicus. Deinde zelo Spiritus S. accensus, post habitum mundi illecebris fac. Religionem Seraphicam professus est. Egerat is semper aspirante Dei gratia vitam valde piam, devotam, castam, & ad perfectionem Evangelicam omnibus viribus intendens, omnibus honoribus, deliciis, & dignitatibus, quae ei Seraphicae Familiae jam adscripto ab Episcopis, & Principibus ultrò offerebantur, sola paupertate, & sui contemptu gloriabatur, & omnium virtutum genere. ac gratiarum donis tantoperè in dies augebatur, ut & Deo, & hominibus esset dilectus. Puella bey Bruchfall prope Spiram aquis suffocata, votò à parentibus ejus emisso, & ad beati hujus tumulum in Ecclesiam nostram deportata, vitae, & sanitati restituta fuit: 18. contractos miraculose sanavit, duos caecos illuminavit, paralyticos duos curavit, & plurima quaeque alia patravit miracula. In ejus obitu, & exequiis lampas quaedam super ejus tumulum pendula, ab Angelis fuit accensa, quae decem, & octo vicibus extincta, semper iterum miraculose sine hominum ministerio accensa fuit. De eo scribit Pisanus. Wadding.

1254. Altare in honorem Ss. Joan. Baptistae, & Evangelistae Reverendissimus Dominus F. Henricus Episcopus Campensis Suffragan. Spirensis Spirae professus, consecravit.

1258. Die 5. Decemb. obiit F. P. Colinus communi hominum opinione beatus, Minister Provincialis 2. Miraculis clarus.

1328. Ultra annum in hoc Conventu degebat F. P. Guilielmus Ockam, per antonomasiam dictus venerabilis Inceptor, qui plures conscripsit libros, & multa praeclara volumina, ac etiam istud de paupertate Christi, & Apostolorum; deinde se contulit Monachium ad Imperatorem Ludovicum Bavarum, & Ministrum Generalem Michaëlem de Casena.

1418. Die 1. Julii cives periculoso, & intestino Bello contra clerum tumultuarunt Ecclesiam S. Germani invaserunt, publicas, privatasque cleri aedulas depopulati sunt, ac solo aequarunt, ut totus clerus omnia sua relinquere, & urbem declinare compulsus fuerit, sparsim in castella, & oppida Episcopalia confugiens, solis FF. Conventualibus, & Dominicanis in urbe remanentibus.

1552. Die 20. Decembris. Hispani milites nostrum occupantes Monasterium potiori ex parte illud militari insolentia & rabie diruerunt, atque omnia fuerunt depradati, inter quos quam plurimi fuerant commixti milites Germani Lutheranismò foedati, à quibus P. Guardianus Sebastianus Eck plurima primitus ludibria propter Deum, & sacram Religionem perpeffus, ac deterrimis carceribus mancipatus, deinde propter publicam Christi, ac orthodoxae fidei Confessionem verberibus, ac fustibus caesus, sanguine effuso, & morte in conspectu Domini pretiosa, illustria de hostibus Ecclesiae reportavit trophaea. ibidem sepultus.

1556. Deficientibus à Religione Catholica civibus, Monasterium nostrum, quod jam antea Religiosis destitutum, pestilentia grassante, adeò ad incitas facit redactum, Lutheranismò praedominante, ut cum olim alendis 60. Fratibus bona, & proventus abundarent, vix duobus dehinc sufficerent.

1580. Cum soli duo FF. longo tempore Monasterium incolerent, Marquardus de Habstein Episcopus Spirensis, etiamque Magistratus illud sibi coemere oppido contendeant, ut ruinofum repararent, & vel pro Gymnasio Jesuitarum, vel pro scholis Lutheranorum adaptarent: neutrum (Deo sint Laudes) actum est.

1598. Respirare Conventuales, & reflorescere cepit Conventus, Guardianum hinc agente Exprovinciali P. Laurentio Brueder. P. R. D. Rutgerus Edingius Coloniensis, Cathedra: Ecclesiae Spirensis Praebendarius praedives, pia liberalitate subvenit, ruinatum

Ecclesiæ nostræ, tum Monasterii, ut brevî plures Religiosi congruè hîc degere, divina peragere, & sustentare potuerint.

1689. Dum Gallus urbem incendiis vastavit, unâ Monasterium nostrum conflagravit; successu temporis reâdificatum, & necessitati accomodatum, idque potissimum industriâ R. P. Friderici Zörn Wormaciensis, professione Spirensis; qui hîc Guardianus, ac Jubilæus 1713. obiit, & abiit in Cælum, relinquens Fratribus commodum Spiræ Domicilium. Sub Guardianatu P. Kiliani Seubert, & P. M. Laurentio Fischer majores tractus Monasterii ædificati sunt.

Anno 1732. Huc destinatus Guardianus P. M. Adrianus Meyer, primus præ aliis Religiosis, & Canonicis Spirensibus, Ecclesiam resuscitavit è ruderibus, & Gallò Vulcani cineribus, ope divina, zelantis industriâ pro domo Dei, & beneficentiâ Fidelium, maximè Reverendissimorum, & Gratioforum DD. summi Templi Canonicorum.

1735. Die 10. Junii nova Ecclesia ad B. V. M. assumptam fuit solenniter consecrata à Reverendissimo Gratiofissimo Domino Petro Cornelio de Begweg. Suffraganeo Spirensi. Capitula hîc sunt celebrata Nro. 21.

THANNÆ.

Dioec. Basil.

Custod. Alsatice.

Anno 1297. Patronò S. Jacobo Majore, FF. Minores locum attigère Thannarum, ubi extra civitatis portam Illustrissimus Dominus Theobaldus Comes de Pfirt aream ædificando Monasterio gratosè donavit; diebus suis denique completis in Choro Ecclesiæ ad Altare sepultus.

1342. Illustrissimus Dominus Comes de Pfirt, Basileæ defunctus, Thannis apud Conventuales quoque sepultus. Filia hujus Joanna hîc annò nupta Rudolpho III. Archiduci Austriæ liberaliter 200. Marcas argenti legavit.

1361. Rudolphus IV. præfati III. & Joannæ filius Archidux Austriæ anniversarium fundavit pensione annua 160. viertel Dünckel von Zillisheimb, & censu pecuniario 200. Pfund. Foundationem hanc Archiduces Leopoldus, & Albertus postea confirmarunt. Conventus hic antiquitus vocabatur nobilis, quia Fratres plurimi Alsatæ nobiles erant affiliati, quorum patrimonis monasterium fundabatur, augmentabatur.

1404. Conflagratione Monasterium incineratum, brevî quidem fuit resuscitatum: At verò annò 1511. totum unâ cum Choro Ecclesiæ horribili incendiò abiit in cineres, & 3tiò revolutò sæculò, graviori dispendiò periit.

1529. Mülhusianis Religionem Catholicam abjurantibus, ultimus hîc Guardianus fuit P. Joannes Habermann, horrendas à civibus infestationes ad extrema passus; denique cum suis Monasterio, & urbe extrusus, Thannas documenta clam secum deportavit; quò & Bona, proventus, & census Mülhusiani Conventus jure optimo translata, & incorporata sunt. Quod & Illustrissimus Dominus Legatus Pont. Clementis VII. ad requisitionem Capituli Provincialis Brisac. approbavit; & anno 1533. Carolus V. Imp. Spiræ confirmavit; Mülhusianis quidem fortiter obstantibus.

1538. Die 26. May memoratus Ven. ac hominum famâ B. P. Joannes Habermann, cujus memoria fit in Benedictione, propter persecutiones fidei causâ constanti, ac patienti animò toleratas pro Deo, & curas pro bono Fratrum, Thannis vocatus est ad mercedem, & requiem æternam.

1589. In Conventu hoc ob angusta tempora non nisi 3. Sacerdotes, 1. F. Clericus & 3. Novitii morabantur.

1609. 3tiò jam, & luctuosò incendiò Ecclesia tota cum Monasterio, ædificiis, omnibus documentis, & suppellectili, flammâ inextinguibili combusta in cineres abiit: trienniò ex meris elemosynis resuscitata; anno 1613. consecrata.

1628. Ingruente peste instituta est S. Sebastiani M. Confraternitas, in Ecclesia nostra celebris. In hac etiam colitur à Christi fidelibus Caput S. Justinæ V. & M. & ab annò 1737. erecta floret Congregatio sub titulo B. V. M. sine labe conceptæ.

1629. P. Melchior Textor, Solodoranus, eximius cultor B. M. V. 15. Dec. die 8va Immaculatæ Conceptionis, quâ se moriturum prædixit, sanctissimè obiit, ut vixit.

1658. Die 16. May P. Eucharius Steinmüller Guard. sanctitatis etiam famâ Thannis decessit.

Præteritò sæculò ejusdem mediò, Sacerdotum penuriâ Vallem S. Amarini amplissimam, in 4. Parochias divisam, unicus Pater Conventualis Athanasius Wild administravit. Et moderno Tempore Parochiam Vetero-Thannis PP. Conventuales administrant. Et ab anno 1699. humaniorum litterarum scholis operam indefessam navant.

1721. Monasterium cœpit ædificari novum sub Guardiano R. P. Malachia Tschamfer.

1737.

1737. Hic ipse 5ta jam vice Guardianus nativi Conventus longè meritissimus Ecclesiam quoque curavit restaurari, & intra triennium complevit, novis etiam Altaribus, cathedrâ &c. è Gypso marmoratis decorata fuit.

UBERLINGA.

Dioeces. Constant.

Custod. Lactis.

Annò 1300. Perillustris, ac devotissima Elisabetha de Königseck nata de Hohenfels, sat amplam, sufficientemque ædificationi donando aream, & alia ad constructionem necessaria benignè suppeditando, tum Ecclesie, tum Monasterii prima fundamenta jecit; unde & jure merito primaria hujus Conventus Fundatrix habetur.

Annò 1313. Die 8. Junii in Domino defuncta est, quam PP. Conventuales juxta Altare S. P. N. Francisci honorificè sepelierunt.

1348. Ecclesia B. M. V. Immaculatæ dedicata, à F. P. Conventuali Reverendissimo Joanne Episcopo Bellinensi Suffraganeo Episcopi Constant. fuit consecrata.

1466. Chorum & Cæmeterium consecravit Reverendissimus Dominus P. Thomas Episcopus Agathopolitanus.

1611. Laborantibus peste in Conventu, & sublato per eam P. Guardianò res languerat. Ipse proin Magistratus, ut Conventui substituendis novis Religiosis consulatur, instanter, & ferè frustra ob defectum personarum supplicavit.

1653. Magistratus intendebat Collegium, & Gymnasium Jesuitarum instituere. Quò animadversò cœperunt nostri FF. Min. se applicare studiis, & docere juventutem.

1696. Congregatio B. V. M. Immaculatæ solenniter fuit instituta.

1700. Factum est initium novi ædificii totius Monasterii, quod 1709. completum. Quem profectum in acceptis Conventus referat duobus RR. PP. Guardianis, patriâ Offenburg. Hyacintho Pfister, qui & Provincialis, ac Sigismundo Hug.

1735. Capella supra lapideam Crucifixi memorialem Imaginem constructa est, & consecrata per Reverendissimum Dominum à Sirgenstein Suffrag. Constant. subtus crypta mortualis pro FF. sepultura, cui & Provincialis actualis P. M. Adrianus Meyer 2 May 1737. fuit illatus, quatrindò ante convocationem hic celebrandam piissimè defunctus. Annò 1753. Ecclesia lapsu temporis ruinosa plurimùm fuit reparata, & nova forma, ac firmitas introducta; atque picturis organò &c. condecorata.

Capitula hic celebrata Nro. 24.

VILLINGA.

Dioeces. Const.

Custod. Lactis.

Anno 1250. FF. Minores, datis ad Vicarium Provinciae P. Albertum pium litteris, ab Illustrissimis Comitibus de Fürstenberg humanissimè postulabantur.

1268. Litteræ Foundationis expeditæ sunt ab Illustrissimo Domino Comite Henrico, & Domina Agnete Coniuge confirmata omnia. 1497. à Maximiliano Rom. Rege, Archiduce Austriae, 1594. à Rudolpho II. Imperatore. Primus Guardianus fuit F. Henricus L. B. de Friburg.

1475. Confraternitas S. Sebastiani M. in hac S. Crucis Ecclesia instituta fuit; annò 1491. ab Innocentio VIII. confirmata, & à Clemente VIII. indulgentiis plenacis ditata.

1487. P. Conradus de Bondorff, postea Provincialis, Monasterium sui Conventus à potiori restauravit.

1489. Sanctè diem suum clausit ultimum F. P. Joannes Zimmermann hic professus, postquam vitæ centum & quinque annos numerasset.

1493. ac 1519. Omnes Fratres peste sunt sublati.

1630. Die 19. Nov. Carolus V. Imperator hoc in Conventu diversatus omnia ejusdem privilegia, & immunitates confirmavit per Diploma Cæsareum. Datum Augustæ. Quod etiam fecit Imperator Ferdinandus 2dus. Datum Ratisbonæ 1623. die 11. Martii. Conventui obvenerunt Bona sequentia. 1. Fons sacer in Territorio Schramberg, Capella B. V. M. miraculis clara, quam cum prædiis, agris, pomariis, silvis, &c. testamento legavit Illustrissima Domina Comitissa de Rechberg. Sed bellorum injuriâ bona hæc omnia distracta, & vendita per syndicos ad Dominum Territorialem sunt devoluta. 2do. Sacellum S. Auberti Deisingæ unâ cum prædiis; quod profligatis inde fororibus anno 1500. bellò rusticanò, & 1523. invalescente Lutheranismò derelictum Rottwillanus Magistratus in suam possessionem assumpsit, ac denuò restituit, annò 1629. 3tio Inclusionarium ad S. Germanum, extra civitatem, fororibus profligatis, tumultu obsidionis Würtenbergicæ, præter memorati S. Episcopi sacr. Reliquias, quædam bona temporalia hæreditarunt.

Collect. Script. Monast. Tom. VI.

H h h

1633

1633. Suecis urbem obsidentibus P. Ludovicus Kuglert, dictus postea à Musis suâ operâ, monitis, ac precibus civitatem sibi demeruit. P. Jacobus Vigel Friburg Helvet. 8. April globò trajectus in Cella sua, animam egit. 1650. Studia per inferiorum Classis ad instantiam civium, & Magistratûs instituta sunt. Universitatis Friburgensis Professoribus Villingæ subsistentibus, B. Fidelis Sigmaringus Capucinus, adhuc sæcularis tunc, in Monasterio Conventualium Doctor Juris creatus est.

1655. Die 12. May allatæ sunt Româ, donatæ P. M. Ludovico à Musis, sacre Reliquiæ S. Leontii Mart. quas F. L. Josephus Müller de Wertenstein Romæ procuravit.

1703. Successere Holpitis, Cæsareanis militibus, hostes, Bavari, & Galli: Horum duo Marefchalli hõc annò Generalis Dominus Villard, sequenti annò Generais Tallard civitatem impetivere.

1704. In Julio à Marte Tallardico civitas op. at non expugnata fuit: at verò Monasterium nostrum à fronte petatum, ad fundum ferè tormentis corrui.

1705. E ruina excitari cœpit, & quinquenniò è fundo ad fastigium exsurrexit, idque Deo Ædili Supremo, qui destruit, & ædificat. Animum huic operi applicavit P. M. Adrianus Funck Carlstadianus Franco p. t. Guardianus, cujus industriâ Dominorum beneficentiâ, civium ac vicinorum etiam Lutheranorum auxiliò, Benefactorum eleemosynâ, in specie 1500. fl. è Cassâ Austrica reædificatum est. Ecclesia, quæ annò 1711. restaurari cœpit. 1715. est perfecta, quinque in ea Altaria per Reverendissimum Dominum Geist, Suffraganeum Constant. duo per Reverendissimum Dominum à Sirgenstein fuerunt consecrata. Anno 1711. Philosophia sæcularibus tradi cœpit pro salario, quod solvit Magistratus.

Capicula hîc celebrata 23. annis.

WERDENSTEIN.

Dioec. Constant.

Custod. Basileæ.

Annò 1500. In Rotenburgenfi Comitatu Ditionis Lucernensis ad fluvium Emmam, collis quidam abruptus in auras attollitur, Wertenstein dictus, hoc suum nomen trahens à quodam collapso Castello Baronum de Wertenstein. Ad collis radicem juxta fluvium Emmam Belga quidam opere laborioso, & quotidiano arenas auri, cujus hoc flumen ferax est, dum ab inutili fabulo fecerneret, & ablueret, aliquando intempesta nocte oppressus ibi pernoctare coactus est. Qui eadem ipsa nocte, & postea sapius Angelicam Symphoniam, & mirum splendorem persensit circa quandam imagunculam B. V. M. è pinu quadam pendulam. Ubi prodigium hoc fama distulit, continuò devoti populi studium ad frequentandum hunc locum exivit, sequentibus pluribus signis, & miraculis.

1518. Populus itaque miraculorum publica voce commotus, Magistratum Lucernensem adit, sacelli sibi copiam construendi fieri rogat, & favente causâ protinùs impetrat; Sacellum hîc extructum; 1520. consecratum; continuis miraculis illustratum, successu temporis ad ampliora movit Lucernensem Magistratum.

1528. Imago B. V. Matris dolorosæ, è Ditione Bernensi à loco, qui dicitur Fribach, ubi piè colebatur, ne in ejus Cantonis defectione profanaretur, à piis Catholicis huc deportata, magnæ venerationi, ac fidelium devotioni, Aræ imposita extat hodieum.

1610. Templum novum locò Sacelli exædificatum: 1616. consecratum; 1621. Sacella duo, ante valvas Ecclesiæ, ab utroque latere extructa, & ara media pariter consecrata.

1630. Templum hoc, & locum sacrum Illustrissimus Senatus Lucernensis, Ordini nostro, Provinciæ Argentinensi, ac P. M. Provinciali Ludovico à Musis demississimo Solicitatori gratiosè donavit.

1631. Die 25. May Illustrissimus D. Ranucius, Comes, Scotus, Nuntius Apostolicus magna cum solemnitate primum, & angularem lapidem posuit novo Monasterio, quod 4to pòst annò perfectum habitari cœpit. Primus Guardianus fuit P. Germanus Wetzstein, antea Parochus in Entlibuch, primusque hujus Conventus Wertensteinensis filius, qui ad Monasterii structuram 1000. fl. & ad Mensam Fratrum totidem donavit.

1650. Româ duo Sacra Martyrum Corpora, S. Euprepitis, & S. Fortunati sunt allata, operâ P. M. Christophori Vogel Guardiani, & Exprovincialis, insigni solemnitate, & pompâ Lucernâ in Wertenstein translata, à summa fede sacro huic loco plura privilegia successu temporis obvenerunt.

1660. Die 7. April piissimè obiit R. P. Simplicianus à Banck olim Sacerdos sæcularis, & Parochus in Fraxeren, videns incineratum nostrum Monasterium Montis S. Victoris, misericordiâ motus, omnem suam substantiam huic dicto loco consecravit, & humilis effectus F. Minor Conventualis. Vir ut verè sanctus erat, ita ab omnibus talis concelebrabatur, orationum, & meditationum assiduitati addictissimus sibi in mortificationibus, Regulæ,

Regulæ, ac constitutionum observantia rigidissimus, singulari præditus erat gratiâ maleficatos, & energumenos exorzizandi, è quorum facili negotio quoscunque nefarios Spiritus nunquam non statim exturbavit, aded, ut undique ejusmodi miseri homines ad eum, utpotè hominem sanctum, deportarentur, quos ille confestim fuis ad Deum, & B. V. Mariam precibus liberos, & sanos dimisit cum benedictione, ac moribundos, variisque languoribus oppressos sanitati restituit. Famofus circumquaque dicebatur vermium occisor, effectu prorsus mirabili, cum variè populi virtutem ejus contra vermium Bruchorum colluviam prata sataque depascentium deprædicarent; quidquid enim ille benedixerat, benedictioni cælesti, & abundanti replebatur. Cæterum vir erat suo nomini haud abfimilis, bonus, simplex, & simplicianus, conversatione multum amabilis, nemo ab eo tristis, nemo non consolatus recedebat, in privatis colloquiis religiosè, & modestè facetus, ut vel sic prudenter suam sanitatem ab æstimatione vulgi occultaret, & inanis gloriæ redderet immunem, ne ei appetitus laudis subreperet, & quod foris ostendebatur, intus à mercede evacuetur. Tandem omnium opinione beatus, & variis suæ sanctitatis præcedentibus signis, communi vicinorum luctu, & ingente hominum concursu sepelitur.

Conventus hic numerò Fratrum, & piis legatis fuit augmentatus. Capitula hinc celebrata annis quatuor.

§. VI.

CONVENTUS CLARISSARUM
PARADYSUS.

Diæces. Const.

Custod. Lactis

Annò 1232. Gynæceum nobile translatum de Paradyso in Paradysum, è Constantiensi nempe Virgines nobiles domicilium, locò relicto, nomine retento, transferebant eò, ubi remotiores à familiis suis, quietius Deo vacarent: ubi & Regulam S. Clare profitescentes, initium fecere Paradyfiaco supra Schaffusium situ Monasterio, cujus Ecclesia sub præsidio S. Michaëlis consistit.

1240 Hartmannus Comes de Kyburg pagum Schwarza dictum, postea rusticò bello vastatum, & jus Patronatûs illius Ecclesiæ ad S. Petrum dictæ, & plurima bona, prædia &c. cum omni Dominio, jurisdictione &c. liberalissimè attribuit.

1272. Vineæ vicinæ cum torculari: 1311. decimæ opulentæ in Schlatt, aliæque cõemptæ incrementum dedere. Ita locupletatum est, imò jam sæculò, Monasterium hoc agris, vineis, pratibus, sylvis, piscinis, variisque prædiis, decimis, censibus, multisque proventibus, ut verè Paradyfus nominaretur. Adhæc Pontificia largitate 1254. Alexander IV. Hartmanni foundationem confirmavit; Clarissas omnium gratiarum, immunitatum, privilegiorum, Ordinis Minorum participes declaravit.

1279. Nicolaus III. omnes redditus, & proventus Ecclesiæ Parochialis ad S. Petrum, Monasterio incorporavit.

1292. Nicolaus IV. exemptum fecit ab omnibus steuribus, tributis, exactionibus &c.

1296. Bonifacius VIII. Idem; & alii plura concessere privilegia.

1474. Fridericus IV. Imp. omnes earum jurisdictiones, Immunitates, & privilegia confirmavit.

1533. Schaffhusiani à vera fide alieni Monasterium expoliatum sui juris fecere.

1550. Una sola superstes Ven. Dòmina Afra Blankin, fidelis usque ad mortem permansit, in valle S. Catharinæ Sacra frequentans, in proprio Monasterio perstitit, mortua, & ab ipsis Accatholicis hinc sepulta

1578. Post annos plus 40. recuperatum hoc Monasterium cum 3tia parte proventuum, Catholici 6. Cantones, Ordini, ac Provinciæ rursus, & ultro restituerunt, Advocatiæ sibi reservato jure. P. M. Provincialis Jodocus Schüsler acceptator restituti Monasterii, vitam hinc regularem per Moniales Villinganas restituit.

1587. Monasterium incendiò vastatum P. Rochus Nachbaur Guard, Lucernæ reedificavit. Confessarius earum est P. Minorita Conventualis.

RATISBONA.

Diæces. Ratisbon.

Custod. Bavarie.

Annò 1250. Nobilis in civitate peccatrix, se abdidit pœnitentiæ causâ, quod & aliæ consimiles associatæ, 3tiam Regulam S. P. Francisci de Pœnitentia susceperunt. Religiosæ ex tunc Sorores, sub instructione FF. Min. brevè tempore, prout virtuosissimo vitæ genere, ita numerò personarum, etiamque nobilium, & temporalibus bonis profecerunt.

1286. Die 1. Aug. Regulam S. Claræ, cujus nomine ex tunc Monasterium appellari cœpit, solemniter in manus P. M. Provincialis professæ sunt, & perpetuam Clausuram. Abbatissa prima fuit V. Domina Adelheidis de Rohrmannskirch, omnium opinione Beata, annò 1313. mortua. Ex eo tempore specialibus Privilegiis hoc Monasterium Summi Pontifices cumularunt. S. Albertus M. Episcopus Ratisbonensis. Serenissimi Domini Otto Rex Hungarorum, & ejus Frater Stephanus Palat. Rheni, Duces utriusque Bavarie, Principes, & alii multis id prædiis, villis &c locupletarunt. Ab anno 1580. usque ad annum 1592. hoc Monasterium magna sub Eclipsi stetit, dum variæ adversariæ partes assurrexere. Quibus devictis Monasterium jurisdictioni ordinariæ Ministri Provincialis nostri, ut antè, restitutum fuit sollemnissimè. Anno 1733. Ecclesia noviter, & decorè ædificata, quæ sub Titulo S. Magdalene consistit, in qua Ss. sanguinis Guttulæ aliqua ex flagellatione Christi Domini, uti etiam Sac. Corpus S. Polyani M. Juvenis Romani piissimè asservantur. Confessarius est P. Minorita Conventualis.

VALDUNA.

*Diœces. Curenſi.**Custod. Lactis.*

Annò 1391. Illustrissimus Dominus Rudolphus Comes de Montfort conditum trienniò abhinc Eremitorium ab introducto antèa Eremita brevi relictum, donavit P. Provinciali P. M. Marquando de Lindavia, qui tres Tertiarias è Sylva Grimmenstein huc deduxit. Cùm 1394. cum jam sex centum sorores, voverunt Clausuram, & Regulam S. P. N. Francisci. 1398. Consecrata fuit Ecclesia in honorem Ss. Apostolorum Petri, & Pauli, à Reverendissimo Episcopo Curenſi Theodorico Ord. Min. Convent.

1412. E, numerò 50. Sororibus, viginti tres intra duos Menſes peſtilentiâ sunt ſublata.

1442. Aliæ ſucceſſu temporis huc introductæ, Regulam S. Claræ Bonifacio IX. approbante, ſub P. M. Jodoco Langenberger Provinciali unâ ſimul ſunt profeſſæ.

1446. A Serenissimo Archiduce Austriae jus Patronatûs Parochialis Ecclesiæ an der Eckl Silvæ Brigantinae. A Serenissimo Archiduce Leopoldo poſt in pugna Sempach caſo, decimas in Ranckwyl; ab aliis alia bona, beneficia & privilegia obtinere.

1480. E Monasterio & Conventu ſuo cedere Villingano Abbatiffam 1mam B. Ursulam Heiderin. 1577. Wittichiensi Magdalenam Schirmin: 1580. Spirensi Annam Frichin: 1581. Ratisbonensi, & poſtea Spirensi Annam Bakin, & Barbaram Gavin, omnes Abbatiffas aliasque ſub è gremiò Sorores, optimas, religioſas. Conſcientias eorum unus Pater Conventualis Franciscanus ut Confessarius, & Inſtructor Spiritualis, moderatur.

SPIRA.

*Diœces. Spirensis.**Custod. Rheni.*

Annò 1222. B. Caſarii hortatu, conſilio, & inſtructione, virgines quædam in oppido Lamsheim, diſtante 4. horis Spirâ, inſtitutum S. Claræ; in Germania proin primæ acceptarunt.

1230. Spiram invitata à civibus, eorum liberalitate, ac nobilium in vicino piarum Matronarum novò hic ipsis constructò cœnobio, huc commigrarunt.

1480. Reverendissimus D. P. Joannes Conventus Spirensis Episcopus Termapolitanus Suffraganeus Spirensis Ecclesiam consecravat.

1481. Moniales aliæ octo, nullius certæ regulæ, ex pago Abersheim, 7. horis inde diſſita Clariffis Spirensibus, professione, & bonorum collatione ſe confociarunt.

1546. Monasterium cum omni ſupelleſtili; documentis, rebuſque pretioſis, luſtuoſò incendiò fuit incineratum; propriis mediis reædificatum.

1551. Magistratus illud ſibi uſurpare, & Moniales aliò transferre attentavit, indubiè jam tunc Lutheranizavit; eventus manifeſtavit.

1556. Cives Lutheranismo depravati, Monasterium hoc, ejusque Abbatiffam D. Apolloniam Frölichin 22. annis laudabiliſſimè officio ſuo functam valde afflixerunt, ut faturata ærumnis, anno ſequenti, beata morte ad gaudia cœli tranſièrit.

1575. Unica ſuperſtite Moniali, Magistratus omnia ſuſtulit documenta, litteras, ſigillum, clinodias, claves: & Monasterii poſſeſſionem uſurpavit.

1580. P. Provincialis Jodocus Schüſſler è Monasterio Valdunensi D. Annam Frichin cum Socia huc deſtinavit, ut Abbatiffam, quæ Sexenniò meritoriè officio functa eſt.

1589. P. Provincialis Joannes Kircher, etiam è Valdunensibus, Annam Bekin, quæ antea Ratisbonæ Abbatiffa, ſub hoc eodem titulo, & officio hic inſtituit.

1593.

1593. Abbatissa Barbara Gavin Monasterium ædificio, & regulari disciplinâ restauravit. Et hæc ipsa fuit una de Valdunensibus Annæ Bechin Socia, & resignatæ post quadriennium in officio subsecuta.

1622. V. Soror Barbara Ræppin de Beitingen, fervitalis turbâ Ss. Virginum sibi apparente, hilari vultu mortem aspexit, & expiravit. Die 23. Pebr.

1643. Domina Maria Agnes de Rothenstein 20. annis Abbatissa, die 7. May sanctissimè obiit.

Confessarius est Pater Min. Conventualis.

VILLINGA.

Diœces Constant.

Custod. Lactis.

Annò 1278. Collegialis vitæ fecerunt initium, in ægrotorum obsequium, & defunctorum, Sorores, vulgò dictæ die Seelen Schwester, assumptâ 3tiâ S. Francisci Regulâ.

1450. Exiguum hoc Collegium penè periit injuriâ temporum: Annò 1480. in perfectius mutatum operâ P. Provincialis Henrici Karrer, qui dispensatione Sixti IV. Summi Pontificis; concessione, Serenissimi Sigismundi Archiducis Austriae; consensu Dominorum civitatis Villinganæ, Valdunâ novem huc deduxit Moniales, primariam, quæ & Valdunæ tunc fuit, & hîc futura erat Abbatissa, beatam, opinione hominum, Ursulam Heiderin, quæ hîc annis 18. laudabilissimè præfuit, & sanctissimè obiit annò 1498. 20. Jan. ætat. 85. cujus defossa in peristyllo ossa, quando novum ædificare Monasterium paraverunt, in Ecclesiam transfulerunt, & fecus Altare S. Antonii Paduani, intra parietem 10. Martii 1702. præfente P. M. Provinciale reconderunt.

1686. Clarissæ Villinganæ ex suo peristyllo transfulerunt venerationis, & devotionis gratiâ ad suam Ecclesiam Imaginem seu Statuam Christi Domini vulgò: Ecce homo! quæ statim pluribus, & celeberrimis cœpit coruscare beneficiis, usque in hodiernum diem præsertim circa energumenos liberandos. Porro Ecclesia in honorem Ss. Trinitatis est erecta, ac dedicata. 1701. Monasterium fuit ædificatum de novo. Confessarius est P. Min. Conventualis.

WITTICHIIUM.

Diœces. Constant.

Custod. Lactis.

Anno 1324. Soror Leutgardis, quàm pia fama Beatam divulgat, tertiam Regulam S. P. Francisci professâ zu Alten-Wolfach, divinâ inspiratione, & variis apparitionibus, præventa, Monasterium Wolffacense reliquit, novum hoc Wittichense ex elemosynis extruxit. Dum ædificium cœpit, solum quinque obulos habuit, ex jussu tamen Christi Domini ei sæpius apparentis ædificium inchoasse dicitur.

Annò 1325. die 18. Octobris adduxit V. Soror Leutgardis ex Religiosa domo Wolffacensi omnes Sorores numerò 34. ad novum Monasteriolum Wittichienfem, ubi sanctissimam & pauperrimam traduxerunt vitam.

Annò 1325. die 11. Novembris in Festo S. Martini, dum Sorores aliquamdiu omni carent alimentò, & penè inediâ conficerentur, miraculosè, & divinitus ab ipso Christo Domino adeò fuerunt confortatæ, & refectæ, ut omnes Spiritu S. repletæ in divinas laudes prorumperent, cantarent, & exilirent, non aliter ac Ss. Apostoli in Festo Pentecostes. De cætero frequenter eis apparuit Christus Dominus, & familiariter cum eis conversabatur.

1327. Loco Monasterioli per ignem consumpti, novum extrui fecit Agnes Filla Imp. Alberti 1mi Regina Hung. Clarissâ Königfeldæ. Brevi accessere plurima solitario loco temporalia bona, & Ecclesiastica; Jus Patronatûs Ecclesiæ in Rofsberg à Georgio Comite de Velden, & Walthero Comite de Geroldlegg annò 1331. in Scherkenzell. 1347. in Weittingen. Hæc annò die 16. Octobris sanctissimè obiit V. Soror Leutgardis, postquam 20. annis in Wolfach, & 25. annis in Wittichen admirabili sanctitate præluxit, attigit ætatis suæ annum 57. sepulta fuit in Ecclesia Wittichii.

1352. Jus Patronatûs in Hoch-Mössingen à Domina Anna Truggfessin de Rohrdorff. 1357. in Hirlingen cum Decimis in Fromenhafen à Dom. Hermannò de Auw fuere collata.

1376. Gregorius XI. Declarat Magistrum Witichienfem imposterum esse appellandam Abbatissam, & ut alantur 50. Moniales, perpetuò subsint visitationi FF. Min. Conv. sint participes bonorum operum, & Privilegiorum Ordinis.

1394. Bonifacius IX. declarat Wittichienfes Moniales immediatè esse subiectas Sacræ Sedi Apostolicæ à Bonifacio IX. Regulam S. Claræ acceperunt; Conventualium jurisdictioni denuò submissæ.

1407. Ab Imperatoribus, Sigismundo 1473. Friderico IV. 1500. Maximiliano I. Privilegia multa sunt consecuta.

1557. Omnes Moniales à Lutheranis fuerunt profligatæ, unicâ remanente Abbatissâ Agnete Brennerin, quæ Monasterium conservavit, & post sequentes duos annos iterum,

Collect. Script. Monast. Tom. VI.

Iii

quæ

quæ dispersæ fuerant, in illud redierunt. Quo tempore calamitoso, uti & bellò Suevicò, ac defectione à vera fide plurima bona fuerunt eis ablata, duobùsque annis Prædicans aliquis Lutheranus in Monasterio habitavit.

1568. P. M. Provincialis Jodocus Schyfsler duas Moniales ex Valduna huc destinavit, & sic de novo introducit monasticam vitam, Monasteriumque redintegravit numerò quinariò Sororum. Novi, ac varii adversarii sub specie visitationis, reformationis successere, quos vigil cura, ac justus PP. Conventual. zelus devicit.

Annò 1629. die 12. April de Consensu Illustrissimi Domini Nuntii Lucernensis aperuit sepulchrum, B. sic dictæ, Leutgardis, repertò integrò, & recenti cerebrò, aliisque ejus Reliquiis.

1640. Iterùmque annò 1663. hoc Monasterium B. Matris olim præfagiò, jam nunc 3tiò, deflagratione absumptum est. Atque amplius 1717. ædificiis perficiebatur. Multa subiit per duo sæcula undequaque pericula, gravamina. In omni foro, Ecclesiastico, & civili Conventus hic ferè continuò, pro suis juribus iudicio contendere, & decernere debuit. Confessarius earum est Pater Min. Conventualis.

§. VII.

Monasteria 3tiæ Regulæ Numero 22.

AUGUSTA.

Annò 1250. Vidua, duæque filia ejus Tertiaria, domi suæ, ad stellam dictæ, religiosam instituere vitam.

Annò 1258. Domicilium commodè mutarunt in Monasteriolum: Sub directione FF. Min. Prima hinc Magistra B. Adelheidis Irengard, quæ anno 1302. sanctitatis famâ obiit.

1537. Sorores Religiosæ Lutheranismi diras vexationes expertæ, & exturbatæ, annis 13. exules, demum admissæ domum, & licet 60. annis regulariter eas visitare non licuerit, religiosissimè tamen cohabitarunt.

1586. Sub P. Provinciale Georgio Fischer, denuo Provinciæ nostræ sunt aggregatæ, nostris autem 1537. usque 1631. urbe exclusis, & 1649. iteratò expulsis, alienæ curæ, postremo PP. Dominicanorum ut Confessariorum commissæ fuerunt, salvâ semper omni jurisdictione Provincialis nostri.

1622. P. M. Provincialis Hugolinus Kneuff novis eas reformavit statutis, ac habitus forma. Optimisque vivendi modis tam prioribus, quàm recentibus stabilivit.

1649. Fratres Augustâ novissimè excedentes, ipsis Sororibus Altare B. V. Mariæ de succursu miraculosum reliquere, positâ conditione, & obligatione restitutionis, si reverterentur. Reliquiario earum collatus est integer, & incorruptus digitus S. Elisabeth. à R. D. Mathia Widemann Eminentissimi Episcopi Augustani & Cardinalis Sacellanò donatus.

1748. Totò abhinc sæculò Conventualibus Augustâ exclusis. Primus iterum Ordinis nostri Confessarius ad stellam pro cura Sororum Spirituali destinatus, & admissus est, R. P. Ferdinandus Ihler.

BECHA.

*Diæces. Const.**Custod. Lactis.*

Anno 1400. Fœmina è Gallia, mirabilis dicta Textrix, artificidò suò, casam sibi hinc extruxit, facta Tertiaria, religiosè vixit: Famâ bonâ Sorores è Sulgovia, Riedlinga, Marckdorffidò, Berghemiò, allexit, sibi que adjunxit.

1414. Ædificatò religiosò Domiciliò, ad Provinciæ nostræ gremium, approbatione Episcopali, à P. M. Joanne Lemis Provinciale sunt assumptæ.

1438. Ædificata fuit Ecclesia, & fundata Capellania à R. D. Joanne Sutor Sulgovienfi Parocho in Hasen-Wüller, Decano Cap. Thuringani, qui 1469. Bechæ obiit. Jus nominandi Capellanum, qui hucusque Sororum Confessarius, ipsis competit. P. M. Provinciali jus admittendi Confessarium.

1442. Ecclesiam sub titulo S. Nicolai consecravit Reverendissimus F. P. Joannes Episcopus Bellinensis, Suffragan. Constant. Ord. Min. Convent.

1620. Bellò Suevicò, jacturam bonorum, amissione documentorum incurrerunt afflictæ, & profligatæ Sorores.

1633. Milites Suecici candelas, & cereas (prout à Sororibus fieri solitum coram crucifixo in Ecclesia) ludibrium facientes coram quodam milite, quasi esset Christus. Sed punitione divina profiliavit scintilla ex cereo in ejus vestimentum, quæ & vestem, & ludibundum in cineres redegit, antequam commilitones aquam afferre potuissent, & flammam extinguere.

1755. Mense Febr. Ecclesia cum domo hospitalitatis circa decimam nocturnam incinerata, ac tam sumptibus Monasterii, quàm Eleemosynis piorum reædificata.

BREM.

BREMGARTA.

Diocesis Constant.

Custod. Basileæ.

Annò 1377. convenerunt in quadam domuncula piæ viduæ, & virgines, quæ sub directione Spirituali FF. Min. Conv. vixerunt. 1392. Quidam civis Bremgartensis Henricus Landamann, & ejus conjux Elisabetha liberè donârunt, & fundârunt domum suam pro 4. Sororibus tertiam regulam S. P. Francisci professis. Fundator prædictus fundationem in frumento novam effecit.

1481. Cum civitate inferiore Monasterium monialium, remanentibus duntaxat rudibus redactum fuit in cineres.

1579. Magistratus Bremgartensis, tempore defectionis à Religione, hoc Monasterium ad incitas ferè adduxit ob excessivas exactiones pecuniarias, & oblationes.

1622. Moniales novum hodiernum Monasterium propriis suis sumptibus, & expensis reædificârunt, ac anno sequenti Ecclesiam ex fundamento tam propriis, quam piorum legantium sumptibus, & eleemofynis.

1630. Post longas tricas, quas adversarii quidam, excitârunt, Conventualibus omni-modâ jurisdictione, Monasterium hoc deinceps, ut antiquitus, visitandi; gubernandi in spiritualibus, ac temporalibus, de novo data, & confirmata fuit, tum à præcedente Illustrissimo Domino Lucernensi Domino Cyriaco Roccio, quam successore Reverendissimo, Illustrissimo Domino Ranucio Scoto, utroque Nuntio Apostolico. Confessarius Monialium istarum est Pater Min. Conventualis.

BRIGANTIUM.

Diocesis Constant.

Custod. Lactis.

Annò 1340. Brigantinæ duæ Sorores, Anna, & Dorothea Müllerin, exiguâ hîc habitantes casâ, in valle (vulgo Thalbach) sub tertia Regula S. P. N. Francisci, quam uti habitum à FF. Min. Conventualibus Constantiæ receperunt; & associatis brevî pluribus, sibi ædificârunt Monasterium, quod anno 1575. ampliatus fuit, & Ecclesia in honorem S. Antonii Eremitæ ædificata.

1593. F. Benignus de Genua Ord. Min. Episcopus Brixienfis, Visitator Generalis Apostolicus ordinavit, ut Breviarium Romanum recitarent.

1597. Omnium opinione sanctè obiit ven. Domina Magistra Regula Weiffin, quæ electa fuit annò 1557. sæpius visa fuit ante parvulam Statuam B. V. M. preces fundere, ignitos radios emittere usque ad Imaginem pertingentes, & reciprocè imago B. V. Mariæ aliquando similes radios ad illam emisit; intravit Monasterium, dum esset septem annorum, à quo tempore usque ad annos probationis, professionis &c. semper vitam sanctam vixit. Huic etiam apparuit piissima Monialis Soror Agnes Studerin post obitum suum nata Brigantii, pallio induta cærulei coloris, & stellis, ac radiis mirificè fulgente.

1637. Longas lites sub specie reformationis, quam tamen Moniales neutiquam recipere voluerunt, contentæ PP. Conventualium asceticâ curâ, & vigilantia, quidem adversarii fecerunt FF. Franciscanis: quas P. Ludovicus à Musis dissolvit, & datis litteris ad Regimen anterioris Austriæ pro Monialium defensione, & jurium ordinis maintenance stetit.

1610. Ecclesia ædificata, annò 1675. Monasterium novum propriis constructum est sumptibus. Anno 1749. Confessarium acceperunt ex Ordine.

GAMUNDIA.

Diocesis August.

Custod. Sueviæ.

Annò 1445. Anna Hammerstettin vidua fecit, & instituit domum suam Collegialem, nempe ein Seel-Haus für Seel-Schwestern, sibi associatis quibusdam in obsequium ægrotantium, moribundorum, & defunctorum.

1487. Sorores hæ sæculares habitum, & Regulam 3tii Ord. à FF. Conventualibus susceperunt, quas duæ ex Clarissarum Villingano Cænobio velut Novitias instruxerunt.

1556. Propter pestem, & alias causas Monasterium hîc annò vix non interiit, unica adhuc per plures annos hîc immorabatur Monialis, Domina Mater Maria Barbara Mayerin.

Anno 1701. Novam Ecclesiam, quam decenti decore exornaverunt, ædificârunt. P. Confessarium dictæ Moniales unum ex PP. Conventualibus Gamundianis habent.

GORHEMIUM.

Diocesis Constant.

Custod. Lactis.

Annò 1303. Leutgarta, & Bethuna virgines cum Sodalibus suis piâ conversatione, & devotissimâ vitâ Monasterio initium fecère.

1347. R. D. Parochus in Laiz, Dominus Conradus de Rischah Sororibus Capellam S. Michaë-

Michaelis eum omnibus bonis & juribus ab ea dependentibus, quorum omnium ipse fuit Dominus, donavit. Successu temporis ditatae sunt bonis plurimis per fundationes, donationes, emptiones: atverò vexationibus, civicis oneribus, bellicis contributionibus &c. valde sunt vexatae.

1691. Molestissimæ causæ facta est compositio. Gorheim, ut erat pagus populosus olim, beneficium simplex à Sororibus ex parte fundatum, pagò per bellum dissipatò, diminutum est, ut Beneficiatio insufficientis, ab Episcopali officio Constantiensi ad requisitionem ordinis permissum fuerit sustentationi cujusque Confessarii, de residuis exiguis proventibus: licet unum ab ordine Confessarium Conventualem receperint annò 1671.

Annò 1724. Novum è fundamentò suis sumptibus, & eleemosynis Monasterium suum aedificaverunt.

GRÜNENBERG.

Dioec. Constant.

Custod. Lactis.

Annò 1282. Fratribus Eremicis locum hunc olim incolentibus, & Sacellum S. Annæ Sacratum, denique desertum, annò memoratò successere aliquot Sorores devotæ, inter eas B. Elsa, vulgò die gutte Clausnerin, facta dein cæterarum Superiorissâ, Mater, & Magistra, virtutibus, etiamque miraculis clara; Ea Duce etiam S. Francisci Regulam Sodalitas hæc est professâ.

1355. Prænobilis Dominus Albertus Hypschlin de Ravenspurgo, habitans in castro montis Grunenberg, hoc infrâ locatum, suis opibus dotatum fundavit inclusorium; ipse demum factus funus fundo datus, ac sepulchro juxta B. Sor. Elsam, usque ad universalem aperturam est inclusus. Confessarius Monialium est P. Franciscanus Min. Conventualis.

1400. Sanctissimam suam Creatori reddidit animam devotissima Soror Elsa, in vita & post obitum miraculis clarissima.

1446. Reverendissimus Dominus Joannes, Episcopus Bellineusis, Ord. Min. Conventualium Suffraganeus Constant. consecravit Sacellum hõc annò funditus restauratum, & ampliatum.

1631. Cum ducentos ac triginta annos B. Elsa quievisset, multos precum suarum interventu à morbis, & doloribus liberasset. de licentia Reverendissimi, & Illustrissimi Domini D. Baynuttii Scoti Nuntii Apostolici Lucernensis A. R. P. M. Joannes Ludovicus à Musis Provincialis apertò tumultò ossa integra, decora, fragrantissimum odorem exhalantia reperta, postero die honorificentius recondita sunt, quæ beneficiis clarere non desinant.

1730. Monasterium extoto novum, à priori remotum, & antorsum est aedificatum, unâ cum Ecclesia.

1745. Eò translata sunt ex ædícula vetusta ossa B. Elsæ, de licentia Celsissimi Domini Ordinarii; reposita 16. Aug. sub ara S. Crucis.

HERMANSBERG.

Dioec. Const.

Custod. Lactis.

Annò 1398. Prænob. Dominus Egenoldus de Breitenlandenberg, & uxor ejus Verena de Klingenberg, ac filius Albertus de Landenberg aedificaverunt hoc in loco duas domos, unam pro Monialibus, alteram pro servitibus, easque domos fundarunt. Sepulti sunt prædicti fundatores juxta Altare Sacelli.

1398. Reverendissimus Dominus Henricus Schlee commendator Menau, locum & aream pro prædictis domibus cessit, & constituitur hujus Monasterii Patronus.

1401. Sorores, hæc prius Beguinæ, Regulam 3tii Ordinis à FF. Minoribus acceptam, professæ sunt.

1634. Ven. Sor. M. Rosina, castitatis victima, Suecici militis furore, crudeliter cæsa, semiviva Uberlingam deportata, ad S. Gallum, paulò post animam Deo reddidit 3. April.

1713. Monasterium, & Ecclesia noviter, & eleganter aedificata. In Confessarium habent Moniales Sacerdotem ex Ord. FF. Min. Conv.

LAIZIUM.

Dioec. Constant.

Custod. Lactis.

Annò 1308. Illustrissimi Comites de Montfort, hoc Monasterium aedificari curarunt, & fundarunt.

1527. Illustrissimus Dominus Felix Comes de Werdenberg, & conjux Elisabetha Comitissa de Freyberg, & Neüenburg novâ structurâ reaedificatum Monasterium pro 12. personis fundarunt.

1486. Imago miraculosa dolorosæ B. V. Mariæ tempore, & initio hæreseos lachrymata, ex Ebingen per duas Sorores huc est deportata.

1611. Grassante pestilentia Sorores omnes sublatae fuerunt, exceptis quatuor.

1665.

1665. Monasterium, quod bina jam deflagratione vastatum, è fundamento nunc excitatum, iterumque annò 1681. reparatum; novissimè annò 1723. ex toto fuit innovatum.

1687. Sorores Chorum suum in navi Ecclesiae Parochialis concessione Serenissimi Sigmaringi Principis, altitud ne, quanta est Ecclesiae, extruxerunt. Iphis à Confessionibus est Pater Franciscanus Ord. Min. Conv.

MARGRETHUSIUM.

Dioeces Constant.

Custod. Lactis.

Annò 1330. Gynæceo Religioso fundamenta jecere 3. Comitissæ, Tertiariæ, de Engen, de Mengen, de Trichtelfingen; aream, ac domum donantibus Prænob. Domino Conrado, von der alten Thierburg, ejusdemque conjugè Domina Adelheide, ac Anna Matre, nata de Bernhausen

1337. Divertit hîc aliquantisper piissima, & ex hominum famâ B. Soror Leutgardis, fundatrix Wittichii: harum informatrix foundationem de Thierburg, & Parentum donationes voluntate impari, duo filii fratres habuere, natu minor Burchardus ratihabuit, & firmavit; natu major Melchior, arrogando sibi titulum, & jus Patronatûs, Ober-Schirm, und Schutz-Recht, graves intulit Sororibus molestias.

1633. Expertæ sunt Suecorum sævitiam, bonorum jacturam &c. 1692. Primum ex Ordine Confessarium acceperè P. Fortunatum Wy Lucernensem. 1699. Novum ædificavere Monasterium.

MÖCKINGA.

Dioeces. Const.

Custod. Lactis.

Annò 1378. Parochus loci cum consensu Domini L. B. de Bodmann, vendidit vineam, Ecclesiae contiguam, viro cuidam Burcardo è Bodenwald, cujus Soror M. Adelheidis de Waldspiren vineæ locò Inklusorium condidit, & tertiaria Monasterio fundamentum posuit.

1577. Monasterium hoc multum defecit; quin etiam annò 1580. Sororis incuriâ Sacellum, & potior pars Monasterii periit incendiò. 1590. Sorores è Thalbach huc destinatae, spiritualiter, ac temporaliter reformarunt, omnia instaurarunt. Suecico dein bellò totum ferè Monasterium interiit secundò. 1721. Noviter ex toto ædificatum est,

MOSHEMIUM.

Dioeces. Const.

Custod. Lactis.

Annò 1387. Fundator hujus Monasterii, Prænob. Dominus Udalricus Hundbifs de Ravenspurgo, domum, aream, hortum, partem superioris chori, Sororum devotioni accomodatam cum consensu P. R. D. Parochi attribuit.

1465. A Celsissimo Domino Ordinario Constant. concessum est iis in sua Capella ad S. Antonium dicta persolvere cultum divinum, audire Missas, communicari.

1701. Veteri destructo, novum exstructum est, & anno 1736. ampliatum hoc Monasterium. 1742. Sacellum cum 3. Altaribus, & Crypta mortuali consecratum.

1752. Assumpserunt ex Ordine Confessarium.

MUTTENTHAL.

Dioeces. Const.

Custod. Basilee.

Annò 1280. Valle hac virgines quædam, bono spiritu conductæ in solitudinem juxta Sacellum vetustissimum struxere domicilium, ubi post quatriennium, ordinem S. Francisci 3tium, instructione Fratrum Conventualium Lucernensium susceperunt, & professæ sunt.

1350. Solitudo floruit hoc cœtu virginum, plerumque nobilium. Sed intra sesqui sæculum variis calamitatibus, peste sunt sublatæ, hæresi profligatæ: Monasterium binò incendiò penè extinctum, à Tigurinis dirutum, in solitudinem redactum, nemine inhabitante.

1590. Refloruit solitudine FF. Conventualium, patrocinate Republica Suitensi: Religiosæ iterum virgines huc introductæ, statum restituere.

1605. In antiqua Ecclesia sæpius ante ortum auroræ concentus Angelicus mirâ suavitate audiebatur, testantibus diversis Religiosis, ac sæcularibus fide dignissimis, & omni exceptione majoribus.

1606. Ante foris ortum apparuit in adjacentis montis summo cacumine columna ignea, ac fulgidissima, ex qua quinque radii lucidissimi præmicabant, ad instar quinque stigmatum S. P. N. Francisci pertingebant usque ad tectum, & superliminare Monasterii, maximo aspicientium tremore, & admiratione.

1607. Eâdem horâ, quâ ven. & hominum rumore beata Soror Maria Ursula Christi

Collect. Script. Monast. Tom. VI.

K k k

stin

stin prima hujus Monasterii, & monasticæ disciplinæ Reparatrix, ac mira devotione conspicua animam suo Creatori reddidit, totum Monasterium insolito spiravit odore, haud aliter, ac si mellifluum cœlum pluviam aromaticam, aut Rosaceum deplueret Balsamum.

1629. Die 14. Julii. Gravem tempestatem Monasterium obruit. Terra insolitis motibus crebrò quasata, visi Dracones ignivomi per aëra rapido volatu ferri, tanta imbrium colluvies repente huc delata, ut aquis fundamenta rimantibus, & terram obruentibus, domus jam jam lapsura videretur. In tanto discrimine P. M. Ludovicus à Musis Minister Provincialis, precatione ex Ricuali, & benedictione adhabita & cruce Hispanica intumententium fluctuum molem, subito & uno momento in oppositam partem, Deo imperante, avertit, domumque, & Conventum à præsentaneo submersionis, & subversionis periculo, precum subsidio & armis sanctis vendicavit. Sequentibus annis Mutta ferè fecit locum mutare, & demigrare Sorores. Remotiori à Mutta dein, & eminentiori loco, anno 1684. Monasterium, & Ecclesiam sub S. Josephi patrocinio extruxerunt. Confessarium ex Ordine FF. Min. Conv. assumpserunt.

NEOHUSIUM.

Dioec. Const.

Custod. Suevia.

Anno 1460. Tertiariæ quædam à FF. Conventualibus Eslingæ ad vitam Religiosam institutæ, hoc loco convenerunt ubi quondam FF. Eremitæ, Beguardi, habitaverunt.

1475. Septem Religiosæ Sorores novum hinc domicilium, aream, juxta Parochialem Ecclesiam, donante gratioso Domino de Neuhausen, ædificaverunt, extructo etiam magnis expensis, fonte.

RAVENSPURGUM.

Dioec. Constant.

Custod. Lactis.

Anno 1335. quatuor devotæ virgines in domo, vicina Sacello S: Michaëlis, religiosè conversantes, hujus Sacelli usum à Reverendissimo Domino Abbate Weingarteni, & Magistratu Ravenspurgensi consequébantur. Anno 1406. tertiam Regulam sunt professæ. 1614. Prænob. Domicellæ Anna & Barbara Romerin Sorores, pro Monialibus Capellaniam fundarunt, attributo eis jure nominandi, & P. Guardiano Constantiensi jure præsentandi. Celsissimus Dominus ordinarius dispensavit, ut hoc Beneficium sæculare possit ordinis nostri Religiosus administrare; simul & officio Confessarii Sororum fungi. Anno 1630. habuère quidem Confessarium, Patrem ex Ordine, & Fratrem Laicum, sed ob pauperiem anno 1634. dimissos. Cumque iterum Ordinis Confessarium 1722. postulassent, & jamjam è Conventu Uberlingano unus Patrum nostrorum destinatus esset, obstitit Lutherana pars, ne à civitate admitteretur. Eo anno novam in Ecclesia renovationem incœperunt. 1718. 1738. & 9. Monasterium successivè ædificarunt. Earum Confessarios cum consensu P. M. Provincialis nostri modò agunt PP. Carmelitæ.

REUTHA.

Dioec. Const.

Custod. Lactis.

Anno 1400. quinque prudentes virgines, primæria Sodalium erat Elisabeth Acklin, Bètha bona, vulgò appellata, receptæ Inklusorio, quod eis retro Parochialem Ecclesiam ædificavit, & cum horto donavit Reverendissimus D. Conradus Kùgelin Ord. Can. Reg. S. Augustini præpositus in Waldsee; ab Episcopo, & Celsissimo Domino ordinario Marquardo de Randegg ordini nostro commendatæ, institutum 3tiii Ordinis S. P. Francisci, & quædam statuta à PP. Conventualibus receperunt.

1420. In Festo S. Catharinæ V. & M. mundo denascitur, & Angelorum Regi desponsatur, sinibilem claudens vitam beata, communi hominum famâ, Elisabetha Achlerin, vulgò bona Bètha, miraculis in vita clara: erat autem Bètha bona progenita Patre Joanne Achler Waldseensi. Matre Anna erat bona Bètha à cunabulis pietati addicta, crescens in timore, & virginali pudicitia. Cum ordinem tertie Regulæ longis precum instantiis annum agens 14. obtinuisset, dictu incredibile est, quantis mortificandi corporis austeritatibus cœpit, quibus tentationum certaminibus conflixerit, quàm indefessis à Sathana stratis tenticulis periclitata immobilis constiterit, quibusve vitiorum trophæis exornata triumphavit. Demum Christi famula fasciis immortalitatis exuta in delicias Christi amorosi, & dilecti sui sponsi recepta, famam sanctitatis in moribus, in membris signa crucifixi reliquit. Anno 34. miraculorum multitudine usque nunc claret. Vitam ejus mirabilem, & sanctam Confessarius ejusdem ad 20. annos, Reverendissimus Præpositus Waldseensis, Dominus Conradus Kùgelin conscripsit. Processus beatificationis Elisabethæ Bonæ adhuc durat, & urgetur.

1580. Monasterium incineratum, Sororum sumptibus fuit reædificatum, quod & anno 1653. contigit.

RIED.

RIEDLINGA.

Diœces Constant.

Custod. Lactis.

Anno 1420. Domina Gutta Klingerin vidua, quatuor Sororibus 3tiae Regulæ ex Mosheim, & aliunde vocatis, aream, hortum, & agri quatuor jugera liberaliter donavit. 1515. Inter Magistratum, & Monasterium sunt quædam pacta inita. Ecclesia est S. P. Francisco dedicata.

SIPPLINGA.

Diœces Constant.

Custod. Lactis.

Anno 1400. R. D. Conradus Heller Sacerdos sæcularis, ut liberius Deo serviret remotior ab hominum consortio, hic structam sibi ædiculam duabus virginibus consanguineis suis reliquit, ac recessit. Illæ factæ discipulæ fratrum Uberlingani Conventûs, Regulam, & habitum 3tii ordinis acceperunt. A Reverendissimo Domino commendatore in Altschaufen aliquot prædia, census, & decimas pro honesta sustentatione obtinuerunt.

1526. Monasteriolum hoc, fatale subiit exitium peste, hæresi, atque tumultu belli rustici. Rebelles rustici, sororibus profligatis, domum, sacellum vulcano devoverunt.

1607. Monasteriolum post ruinam ab Altschufianis reædificatum, sibi hucusque servatum, à Præfesto inhabitatum; denique P. M. Provinciali Laurentio Bruder à Reverendissimo Domino Commendatore, reservato Patronatus jure, fuit restitutum; per Sorores aliunde adductas redintegratum. Ecclesia S. Udalrico sacra noviter est ædificata. 1705. Concessum asservari sanctissimum. 1722. Monasteriolum novum, inductâ per expensas Domina pauperie fuit ædificatum. Patrem Confessarium ex Ordine FF. Min. habent.

SOLODORUM.

Diœces. Constantiensis

Custod. Basileæ.

Anno 1421. Ad Agnellum dicta domus, contigua Monasterio Fratrum, sororibus Tertiariis, Ord. S. Francisci, à Magistratu destinata est, sub cura, custodia, & directione spirituali PP. Conventualium.

Anno 1587. Capucini recepti, & locum extra urbem Solodoranam adepti.

1616. Moniales per octennium ob speciem reformationis Capucinæ multa sustinuerunt, sed tempore tentationis & afflictionis turbine fidelissimæ perstiterunt, malentes mori, quàm ab instituto recedere.

1624. Agnelli, bonæ sorores, oportuniorem locum, extra urbis mœnia, domino licentiâ obtinuerunt, ædificatâ, & mirè exornatâ Ecclesiâ, & extructo Monasterio sub S. Josephi venerando titulo, ac patrocinio; quò facta translatione, anno 1651. anno 1676. clausura regulari se munierunt, in hodiernum diem religiosa conversatione ac disciplina incolentes.

1655. Sacra Corpora, & Reliquiæ Ss. Martyrum Amantii, & Victoriæ Roma huc deportata ex Ecclesia Collegiata Ss. Ursi, & Victoris magna cum solemnitate, & pompa in hanc Ecclesiam fuerunt translata.

Confessarius Monialium est unus Pater è Conventu FF. Min. Conventualium.

SULGOVIA.

Diœces. Constant.

Custod. Lactis.

Anno 1394. Honestissima, & devotissima vidua Anna N. facta Tertiaria, duabus cognatis virginibus associatis studio religiosæ paupertatis, opere textrino, victum, & amictum sibi, suisque comparavit à Fratribus Conventualibus Uberlinganis Religiosum habitum, & 3tii Ordinis Regulam impetravit.

1435. Reverendissimus P. M. Generalis, Guilielmus à Casali, eo tempore existens in Germania, sorores has, etsi ab exordio curæ Fratrum Conventualium, ac visitationi fuerint conceditæ, specialiter tamen incorporavit huic Provinciæ, easque omnium Ordinis privilegiorum participes declaravit, & nova statuta nomine suo, per P. Provinciale præscribi mandavit.

1647. Sorores bonorum temporalium jacturam antè jam, belli tumultu perpeffæ, hoc anno 8. Sept. sævitia militum spoliatæ, profligatæ, dispersæ, vitam foris agebant egestate, & mendicitate.

1702. Antiquam, & ruinofam domum suam diruentes novum Monasterium, & Ecclesiam suis sumptibus, & collectis elemosynis ædificaverunt sub titulo S. Elisabethæ.

UBERLINGA AD S. GALLUM.

Diœces Constant.

Custod. Lactis.

Anno Christi 640. Gunzo Dux Sueviæ, sive Regulus Allemanniæ regnans circa Lacum Acronianum, ordinariè residebat Uberlingæ, eratque Duci Gunzoni Castellum, in

quo ejus filia nomine Frideburga per S. Gallum Abbatem fuit liberata à Dæmonio, & ad fidem Catholicam conversa, & tametsi Sigeberto Regis Galliarum filio jam esset desponsata; maluit tamen hortatu S. Galli pauperem, & domesticam ducere vitam cum quibusdam suis nobilibus virginibus in Monasteriolo sibi infrà castrum ædificato, tunc temporis extra urbis mœnia sito, in loco, hodie Galler sic dicto, qui suæ liberationis locus fuit, ubi inclusa diem supremum meritis plena piissimè obiit. Tandem Moniales post pluri-
mas temporum, & bellorum vicissitudines, ac Regulæ suæ, & Instituti varietates, à Regula ipsi à S. Gallo præscriptâ, ad tertiam Regulam S. P. Francisci transierunt.

Anno 1396. Periculum exterminationis, quasi de reprobis Beguinarum grege forent, subière, ut verè tamen Religiosæ à Reverendissimo, & Illustrissimo Domino Marquardo de Randegg Episcopo Constantiensi agnitæ sunt, & comprobata.

1440. Lues contagiosa intra modicum temporis spatium absumpsit hac in urbe 1600. hominum, & tunc unanimi consensu utriusque statûs decretum fuit, ne quis piam deinceps alibi, quàm in communi cœmeterio extra urbem sepulturam obtineret. Eadem pestilentia cum multi, imò prope omnes FF. Conventuales absumpti essent. P. M. Georgius Hoffmann curam Monialium Sacerdoti sæculari Sacellano concessit, ex quo tempore ut Parochianæ habentur PP. Conventuales Confessarium retinent, & Moniales Visitationi P. M. Provincialis subsunt.

1535. Destructio foris Monasteriò, à milite Würtembergico, intra civitatem receptæ, Patronò Prænob. D. Clemente Reichlin de Waldeck. Ecclesiam parvam ad S. Gallum, sub hujus Patroni nomine, ac titulò antiquò, & Monasteriolum, suis, & Benefactorum expensis condiderunt.

1634. Ven. Sor. M. Rosina de Hermansberga à Suecico milite semioccisa, hinc mortua, & sepulta fuit.

WEPPACH.

Diœces. Const.

Custod. Lactis

Wegbach olim, benè dictum, quia Viatori cuidam per sylvam erranti, viam viva voce monstravit culta in trunco, Imago S. Matris Annæ, cujus honori sacrata fuit multos post annos Ecclesia Monasterioli, cui fecit initium & fundamentum Familia Sydinè Marekdorff.

1424. Domum, aream cum omnibus pertinentiis, ab omnibus decimis, & censibus liberrimam liberaliter donando Sororibus Tertiariis, quæ primitus inhabitabant domum à nobili, quadam Domina leprosa, olim ædificatam retrò Monasterium hodiernum, paulò viciniore versus Markdorffium in Territorio Heiligen Berg: modernum verò situm est in Salemitano.

1633. Suecica irruptione Ven. Mater Margaritha Arnoldin de Augusta propter fidem, & castitatem trucidata fuit coram Christi crucifixi Imagine in Refectorio.

1686. Primus ex Ordine Confessarius, qui hinc locò resideret, fuit P. Antonius Klach Augustanus etiam hinc vitâ functus, & sepultus.

WUNNENSTEIN.

Diœces. Const.

Custod. Lactis.

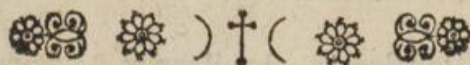
Anno 1228. Reverendissimus Dominus Abbas, ac Princeps Sant. Gallensis Cuno de Busnang Monasterium hoc ædificavit, quibus ipsemet Regulam, & vivendi modum præscripsit.

1272. Regulam S. Francisci tertiam de Pœnitentia susceperunt, eamque professæ sunt in manus Ministri Provincialis P. Conradi de Porta Cœli, qui eas ad suam visitationem, & hanc Almam Provinciam assumpsit.

1579. Die 12. Jun. Monasteriolum hoc, cum antea temporum injuriâ, bellorumque, ac hæresum tumultibus ferè deletum, & extinctum esset, iterum à P. Rocho Nachbaur Guardiano Lucernensi ex Commissione P. M. Provincialis Jodoci Schüsler visitatum, reformatum, ac denuo sufficienti Sororum aliunde adductarum numero reparatum.

1602. Occultè ad PP. Capucinos ex gremio hujus Almæ Provinciæ avulsam fuit hoc Asceterium.

Anno 1745. Sub M. Provinciali P. Leodegario Bürgisser, instante Visitatore Episcopali Domino Zelling, petitus est ex Ordine nostro Confessarius, eisque hucusque in Capitulo assignatus.

INDEX

) ()

INDEX.

- A.
- Abbatia Sorethenfis*, germ. Schuffenried. 35.
Abbatia Tungerloensis encomium. (24)
Adelbergenfis Monasterii origo. 25. fata 39. 53. ec-
 clesiae status 60. Abbates 76. dira patiebatur à
 Calvinianis 83. illius status 86.
Aegidius à Lewis. (44)
Alexander III. Pontif. Max. Ord. Præmonstr. leges
 seu statuta univerfa amplo Diplomate confirma-
 vit (36)
 - - - VI. Pont. Max. 76.
S. Alexii Monasterium 35.
Altaris Sacramentum. v. *Sacramentum*.
Anhusium monasterium 40.
Argentinenfis provinciae Provinciales &c. 188.
Atrebas Jacobus (42)
Averbodiense Monasterium (22)
Augusta. ibi Monaster. Ord. Minor. &c. 216.
- B
- Becha*. ibi Monaster. Ord. Minor. &c. 216.
Berchthodus Præpositus II. Canonice Roggenb. 25.
Berchthodus II. Roggenburg. Præpositus 43.
Biberacensis Parochia unitur Monast. Roggenb. 40.
Bibliotheca Roggenburg. 79.
Bonifacius IX. Pont. Max. elect. 46.
Bracquius Joann. Abb. Viconienf. (55)
Breg Vitus Abbas Roggenburg. 100.
Bremgarta. ibi Monaster. Ord. Min. &c. 217.
Brigantium. ibi Monaster. Ord. Min. &c. 217.
Brijacum. ibi Conventus Fratr. Minor. 196.
Bruschius poeta notatus 91.
- C.
- Callistus III.* Pont. Max. 62.
Calviniani grassantur in canonias filiales Roggen-
 burg. 82.
Canonicorum Præmonstr. Roggenburg. introdu-
 ctio, habitatio, ecclesiaeque consecratio 10.
Carmen epicum in mortem Sifridi 4.
Carolus V. Imper. 90.
Chronica Ord. Min. S. P. Francisci conventualium,
 quæ per superiorem Germaniam Divæ Elisabethæ
 sacra est 177.
Churwaldensis Monasterii origo. 19. fata 39. præ-
 positi 42. pauca de eo 45. 53. Abbates 59. 75. di-
 ra patiebatur à Calvinianis 83. illius status 86.
 90. 104. 109.
Cistercienses inter & Præmonstr. confirmata pax &
 societas. (28)
Clarissarum Conventus ubi? 213.
Clemens IV. Pont. Max. elect. 39.
Coenobia Ordinis Præmonstr. (12)
Conradus Canon. Adelberg. elect. Abb. Ord. Præm.
 gener. 33. Præpositus Roggenburg. 40.
Constantia, ibi Convent. Fratr. Min. 197.
Conventus restantes Fratrum Minor. S. Franc. 196.
 Clarissarum ubi? 213.
Corporis Inassatiaci de causa 101. continuatio de
 hac re 104.
Curia, Rhoetiæ transalpinæ metropolis 17.
- D.
- Deyringer* Joannes, Abbas Monast. Roggenb. 56.
Doser Franciscus, Abbas Roggenburg. 120.
- E.
- Eberhardus*, Comes Württemberg. 66.
Episcopi Rafeburgenses (49)
Ermann Georgius Abbas Roggenburg. 88.
 - - - Martinus Abbas Rothenfis 96.
 b. *Evermodus*, Rafeburg. Episc. (36)
- F.
- Ferdinandus I.* Imper. 90.
 - - - Archidux Austriæ 99.
Fierkens Joannes (51)
Floressiensis Abbatia (7)
Fosdus Suevicum 77.
- S. Foillani* Abbatia (11)
S. Franciscus. vid. *Chronica. Ordo Minorum &c.*
Friburgum. ibi Convent. Fratr. Min. 197.
Friedericus Barbarossa Imper. 30.
 - - III. Imper. merita in Monast. Roggenb. 56. 62.
- G.
- Gamundia*. ibi Convent. Fratr. Min. 198. Monaster.
 Ord. Min. &c. 217.
Geisler Casparus Abbas Roggenburg. 150.
Georgius, Bavaricæ Dux 76.
Gertrudis, Virgo Messhovii reclusa, quæ? 35.
Gerungus, Præpositus I. Canonice Roggenburg. 13.
S. Gilbertus sive Guilbertus (41)
Godfridus Cappenbergenfis (8)
Gorhemium. ibi Monaster. Ord. Min. &c. 217.
Gregorii XIII. Pont. Max. Diplom. de Festo S.
 Norberti &c. (58) elect. 99.
Grünenberg. ibi Monaster. Ord. Min. &c. 218.
Guelfonis, Bavaricæ Ducis memoria 40.
- H.
- Hagenoa*. ibi Convent. Fratr. Min. 199.
Haitonus. (48)
Heitershemium. ibi Convent. Fratr. Minor. 199.
Helinus VII. Abbas Floressiensis quantus vir? (40)
Henricus Præpositus Roggenburg. 43.
Herbipolis. ibi Convent. Fratr. Minor. 200.
Hermansberg. ibi Monaster. Ord. Min. &c. 218.
Hieber Georgius Abbas Roggenburg. 95.
Hispaniæ Monasteriorum status (33)
- I.
- Innocentius IV.* Pontif. Max. elect. 39. VI. Pont.
 Max. elect. 46.
 - - - XI. Pont. Max. 132.
Inassatiacum corpus. v. *Corpus*.
Joannes, cognomento *Fierkens* (51)
Joannes, cognomento *Lacopi* (57)
 - - - Præpositus Roggenburg. 43.
 - - - - - 50.
 - - - XXIII. Pont. Max. elect. 53.
Julii II. Pont. Max. Diploma de legibus seu statu-
 tis Ord. Præmonstr. interpretandis vel limitan-
 dis (52)
 b. *Ivetta*. (42)
- L.
- Lacopi* Joannes (57)
Laizum, ibi Monaster. Ord. Min. &c. 218.
Laurissa, Ord. Præmonstr. Monasterium (29)
Lessienfe Monast. (29)
Leusius Eustachius (42)
Leodicensis Monasterii origo (10)
Leonius Sibrandus (58)
Lienhardt Georgius Abbas Roggenburg. 169.
Lintner Hugo, Abbas Roggenburg. 133.
Lisquense Cœnobium (21)
Lucerna. ibi Convent. Fratr. Minor. 201.
S. Lucii Monasterium 16. ejus præpositi 42. pauca
 de eo 45. 53. Abbates 59. dira patiebatur à Calvi-
 nianis 82. illius status 89. 104. 109. 149.
Ludi equestres 47.
Ludolphus. (44)
Ludovicus Præpositus Roggenburg. 36. alius hujus
 nominis 41.
- M.
- Mahler* Georgius Abbas Roggenburg. 66.
Mang Thomas Præsul Ursperg 96.
Margrethesium. ibi Monast. Ord. Min. &c. 219.
Marquardus Præpositus Canonice Roggenb. 36.
Maximilianus I. Imper. 76. II. Imper. 96.
Mayer I. Joannes Abbas Roggenb. 84. II. Abbas
 Roggenb. 92. III. Abb. Roggenburg. 100.
Maynga. ibi Convent. Fratr. Minor. 202.
Menfridus Præpositus III. Canonice Roggenb. 31.
Milo Venerab. Morinenfis Episc. (31)
Minor - Augia, Monaster. 46.

I N D E X.

Moeckinga. ibi Monast. Ord. Min. &c. 219.
Monasteria Ord. Præmonst. (12) eorum index (61)
Monasterium Roggenburgense ejus Historia. I. v.
Roggenburg. S. *Lucii* in Rhoetia transalpina 16.
Monasterii Churwaldensis origo 19. *Adelbergen-*
sis Monast. origo 25. *Rüttinense* 34. S. *Alexii* 35-
Weissenau 46.
Mons Marianus. ibi Convent. Fratr. Min. 203.
Mons S. Victoris. ibi Convent. Fratr. Min. 203.
Moshemium. ibi Monast. Ord. Min. &c. 219.
Müller Joannes, Abbas Roggenburg. 77.
Muttenthal. ibi Monast. Ord. Min. &c. 219.

N.

Neohusum. ibi Monast. Ord. Min. &c. 220.
S. Norberti Historiæ seu vitæ, à Laurentio Surio
 editæ quis auctor? (23) de Festo S. Norberti &c.
 Gregorii XIII. Pont. M. x. Diplom. (58)
Norbertini Ordinis institutum ac forma (1) num
 initio Abbates habuerit? (11)

O.

Offoniburgum. ibi Convent. Fratr. Min. 204.
Ordinis Minorum Conventualium Argentinenf. de-
 coramina quædam 186. Ministri Teutoniæ, &
 Provinciales Argentinenfis Provinciæ 188. Fra-
 tres & Sorores, qui in Provincia Argentin. præ
 cæteris vitæ sanctimonia claruerunt 194. Fra-
 tres, qui ad dignitatem Episcopalem fuerunt as-
 sumpti 195. Systema Provinciæ in 6. Custodias
 partitæ 195. Conventus restantes fratrum 196.
Ordinis Norbertini institutum ac forma (1)
Ordinis Præmonstratensis Chronicon (5) Leges seu
 statuta confirmata (36) de hiis interpretandis
 seu limitandis Diploma Julii II. Pont. (52)
Osterhoviense Can. Reg. Coll. versum in Cœnobium
 Præmonstr. (26)

P.

Paradysus. ibi Conventus Clarissarum 213.
Paulus IV. Pontif. Max. 94.
Petrus à Lutra (49)
Philippus secundus Abbas Ord. Præmonstr. (28)
Pöller Udalricus Abbas Roggenburg. 65.
Postula celeberr. Hospitalis (35)
Præmonstratensis Ordinis Chronicon (5) Cœnobia
 (12) Præmonstratenses inter & Cistercienses con-
 firmata pax & societas (25) v. *Ordo Præm-*
onasteriorum index (61) Præmonstr. Canon. Rog-
 genburg. introductio &c. 10. illius studium pro
 conservanda disciplina regulari annis 1527. &
 seqq. 83.
Probst Michael Abbas Roggenburg. 105.
Provincia Argentinensis &c. vid. *Ordinis Minor.*

R.

b. *Radulphus*, Abbas Viconiensis (41)
Rafenburgenses Episcopi (49)
Ratisbona. ibi Convent. Fratr. Minor. 205. Clariffi-
 rum 213.
Rauscher Adalbertus Abbas Roggenburg. 127.
Ravenspurgum. ibi Monast. Ord. Min. &c. 220.
de Reichenberg. Gaudentius 87.
Reimerus. (41)
Reutha. ibi Monast. Ord. Min. &c. 220.
 b. *Richardus*. (39)
Riedlinga. ibi Monast. Ord. Min. &c. 221.
Roggenburgum, Cœnobium (12)
Roggenburgensis Canonice Præpositi 1. prima Mo-
 nasterii origo 2. Roggenb. Canonico. Præmonst.
 introductio &c. 10. quænam hujus Canonice pri-
 mogenita filia? 16. quænam secunda filia? 19.
 Parochiæ huic unitæ 50. Abbates 55.
Roggenburgense Monasterium. Religiosorum disci-
 plina 13. sub protectionem Apostolicam recipi-
 tur 14. bona alienata revocantur, & nova coe-
 muntur 38. 40. 44. 56. jus tutelæ transit ad Præ-
 positum 40. transactio cum subditis de Nord-
 holz 65. impetrat Privilegium de erigendo ju-
 dicii foro 51. Altaris portatilis & Pontificalium
 usum 72. jus gladii & facultatem nundinas ce-
 lebrandi 78. fori, & tutela Domui Aufriacæ

desertur 88. jus venandi 91. 119. erigendi mo-
 len dina, & ne subditi alibi recipiantur in cives
 56. emit Nordholz 56. Tavertshoven 84. mo-
 lellæ à Præfatis March. Burgov. 51. Biblio-
 theca 79. Gyrovagos, &c. eliminati diffidia
 cum March. Burgov. 95. differentiæ super ju-
 risdictione in Tavertshoven 95. delineatio 125.
 Origo peregrinationis ad thaumaturgam ima-
 ginem B. V. M. in Schiefen 129. septimum sæ-
 culum celebrat. 139. viri litterati 172.
Rommelius Fridericus Abbas Roggenburg. 111.
Rudolphus, Præpositus Roggenburg. 41.
Rüttinensis Monasterii Origo 34.

S.

de Augustissimo Altaris Sacramento Historia valde
 notabilis 47.
Sarburgum. ibi Convent. Fratr. Minor. 206.
Schalck Bonaventura Abbas Roggenburg. 117.
Schieffen. Origo peregrinationis ad thaumaturgam
 imaginem B. V. M. in Schiefen 129.
Schiffelin Joannes, Abbas Roggenburg. 97.
Schoenau. ibi Conventus Fratr. Minor. 207.
Scholæ Adelbergenfes 28.
Sch. Henrich, Abbes 35.
Schwäninger Dominicus Abbas Roggenburg. 136.
Seditio Rusticorum 81.
Sibrandus. Abb. Ord. Præmonstr. (44)
Sibrandus Leonius (58)
Sibodus. (39)
Sigismundus Imper. 54.
Sipplinga. ibi Monast. Ord. Min. &c. 221.
Sixtus IV. Pont. Max. 76.
Solodorum. ibi Conventus Fratr. Minor. 207. Mo-
 naster. Ord. Min. &c. 221.
Sorethenfis Abbatia 35.
Spira. ibi Convent. Fratr. Minor. 208. Clariffar. 214.
à Stadion Christoph. Comes 87.
Steinveldense Monasterium (13)
Sunveldense Monasterium (12)
Strahoviensis Monasterii Origo (14)
Sulgovia. ibi Monast. Ord. Min. &c. 221.

T.

Tachelinus Hærefiarcha (8)
Thannæ. ibi Conventus Fratr. Minor. 210.
Tnausean Norbertus Canonicus Roggenburg. mo-
 ritur 161.
Theodoricus Præpositus Roggenburg. 40.
 - - - II. Roggenburg. Præpositus 43.
Treher Jodocus Abbas Roggenburg. 78.
Truchseß Otto Episc. Auguitan. 90.
Trunæus Gerardus (60)
Tungerloense Monasterium (23)
Tungrius Joannes (48)

V.

Uberlinga. ibi Conventus Fratr. Minor. 211. ad S.
Gallum. ibi Monast. Ord. Min. &c. 221.
Udalricus Præpositus Churwaldiæ &c. 34.
 - - - Præpositus Roggenburg. 50.
Ulrici, Præpositi Adelbergenfis mors & sepult. 32.
Ulricus, Præpositus Roggenburg. 36. 50.
Ursperga. 13. Jodocus & Joannes ibi Abbates 58.
Valduna. ibi Conventus Clariffarum 214.
Viconiensis Abbatia (11)
Vigili Præpositi Sancti-Lucensis mors 30.
Villinga. ibi Convent. Fratr. Minor. 211. Clariff. 215.
Vitriacus de Canonicis Præmonstr. (45. 46.)

W.

Wedinckhausen Monaster. (30)
Weissenau, Monaster. 46.
Weppach. ibi Monast. Ord. Min. &c. 222.
Werckmann Jacobus Abbas Roggenburg. 103.
Werdenstein. ibi Conventus Fratr. Minor. 212.
Wittichium. ibi Conventus Clariffarum 215.
Wunnenstein. ibi Monast. Ord. Min. &c. 222.

Z.

Zeisertshovensis Parochia unitur Monaster. Roggen-
 burg. 50.

